

PRAZNIK NAŠE OBČINE

27. april — občinski praznik, ki sovpada z obletnico ustanovitve OF slovenskega naroda, bomo tudi letos slovesno praznovali. Osrednja svečanost bo 26. aprila dopoldne v dvorani kina Vič. Pozdravno besedo bo prisotnim podal na slavnostni seji občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij naše občine predsednik skupščine Stane Vrtič. Slavnostni govor pa bo podal predsednik občinske konference Socialistične zveze Vili Belič. Na tej svečanosti bodo tudi letos podelili že tradicionalne nagrade OF avtorjem knjižnih del iz tematike NOB. Občinska organizacija ZRVS pa bo podelila najboljši strelski ekipi prehodni pokal. Zelo pestro je letos sestavljen kulturni program. Izvajali ga bodo harmonikarski orkester gasbene šole Vič pod vodstvom

prof. Zdenke Šindič, Koroški akademski oktet, člana ljubljanske Opere Ladko Korošec in Sonja Hočvar, violinist Dejan Bravničar (pri klavirju ga bo spremljal prof. Marijan Lipovšek) ter recitatorji viške gimnazije.

Občinska konferenca zveze mladine pa bo v počastitev ob-

činskega praznika organizirala tradicionalen pohod Po poteh borb in zmag, ki bo trajal 6 dni.

Mnogi občani in delovni ljudje pa bodo z manjšimi slovesnostmi tako kot vsa prejšnja leta, praznovali občinski praznik in praznik dela v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah.

VSEM OBČANOM IN DELOVNIM LJUDEM OBČINE LJUBLJANA VIČ-RUDNIK ISKRENO ČESTITAJO OB 27. APRILU — OBČINSKEM PRAZNIKU — IN 1. MAJU — PRAZNIKU DELA

DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE
UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE
IN SKUPŠČINA OBČINE
LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Delegati za zbor združenega dela so pripravljani

Dan volitev temeljnih delegacij delovnih skupnosti za skupščinski zbor združenega dela na področjih dejavnosti družbenega sektorja je potekal povsem normalno. Tega dne je bilo okrašenih kar 118 volišč v delovnih organizacijah naše občine. Proizvodni proces v tovarnah, delo v raziskovalnih institutih, varstvo otrok in študij v vseh šolah in na fakultetah v naši občini je potekal brez zastoja. Povemo naj, da so prav volitve povzročile manjšo delovno odsotnost kot običajno.

ZVEZA ZDRUŽENJ BORCEV NOV LJUBLJANA VIČ-RUDNIK

Ljubljana, 21. marca 1974

ZVEZNI SEKRETARIAT ZA ZUNANJE ZADEVE SFRJ BEOGRAD

Celotno članstvo zveze združenj borcev NOV in vojaških vojnih invalidov na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik izraža globoko ogorčenje in prizadetost spričo ponovnih težnjah italijanske vlade, da se deli ozemlja SFRJ, ki so bili prisojeni po drugi svetovni vojni z mednarodnim sporazumom Jugoslaviji, zopet vrnejo Italiji.

Takšno pohlepništvo po zemlji, ki je bila že oddavna poseljena z našim življenjem — Slovenci in Hrvati — ki smo zaradi mešetarjenj velikih sil izgubili v prvi svetovni vojni, je nevzdržno. Še vedno dokazuje, da v sosednji Italiji žive mračne fašistične sile, ki bi hotele kolo zgodovine zavrteti nazaj in odpreti vrata nasilju, mračnjstvu in zaslužnjevanju.

Z vsemi naprednimi silami v Italiji obsojamo politiko prisvajanja tujih ozemelj.

Obsojamo licemerstvo in popuščanje mračnejškim in fašističnim silam, ker vse preveča zadnja leta več ali manj politična načela italijanskih vlad.

Zahtevamo, da se spoštujejo mednarodne norme in sporazumi, ki zagotavljajo mir v Evropi in v svetu.

Zahtevamo, da nam italijanske vlade še enkrat prenehajo jemati pravico do cone B, ko smo z veliko žrtvijo zaradi miru žrtvovali del svojega telesa v coni A.

Zahtevamo, da se tudi v mednarodnem političnem življenju uveljavi večno veljavno geslo vseh svobodoljubnih narodov:

Tujega nočemo, a svojega ne damo!
S krvjo 1.600.000 Jugoslovanov in njihovih prijateljev smo v narodnoosvobodilni vojni dovolj jasno dokazali vsem fašistom in nacistom, da smo na svoji zemlji edini gospodar in da to hočemo tudi ostati.

Združeni v enotni in bratski Jugoslaviji — zemlji svobodnih narodov in narodnosti, ki ljubijo svojo skupnost samoupravnega socializma, bomo vnovič dokazali svojo moč, če bo to potrebno.

Ljudstva — osvobodjena mračnjstva in tiranije — si nikoli ne dajo kratiti svojih pravic. To je vsemu svetu že dolgo znana resnica, ki jo izpričujejo vse narodnoosvobodilne boje.

Podpiramo stališče ZIS SFRJ o boju za osnovne pravice svobodoljubnih narodov, ki nam jih skuša kratiti italijanska vlada. Vemo, da v tem boju nišmo osamljeni in da tudi napredne sile v Italiji žele z nami ohraniti dobre sosedske in prijateljske odnose.

Občinski odbor ZZB NOV Ljubljana Vič-Rudnik

Podobna protestna pisma, v katerih izražajo ogorčenje in gnev nad nepravilnimi zahtevami italijanske vlade, so poslane številne delovne organizacije in družbenopolitične organizacije naše občine. Svoje proteste nad pretenzijami italijanske vlade so ostro obsodili med drugimi tudi IO OK SZDL, Krajevna organizacija SZDL Rožna dolina, delavci Tobačne tovarne, občinska gasilska zveza na svoji letni skupščini in mnogi drugi.

Za opravilo volitev so si delovni ljudje napovedali pravzaprav neko nenapovedano tekmovalstvo. Škoda je le, da je radijska poročevalska služba tega dne popolnoma zatajila — poročila so šla deloma le ob rednih poročilih, na sporedu je bila lahka glasba in reklame in tako iz te vrste javnega občila ni bilo čutiti takega slavnostnega vzdušja, kot je sicer bilo v delovnih skupnostih. Jutranji ogled volišč je pokazal, da so najslabše bili pripravljani na nekaterih oddelkih fakultet. Skupaj z delavci fakultet so tokrat volili delegate tudi študentje. Očitno je bilo, da so bili vse preveč samim sebi prepričani, oziroma so jim poleg svojih opravil pomagali sindikalni politični delavci osnovnih organizacij sindikata. Na tem mestu moramo kritično oceniti nezadostno prisotnost UK ZKS Ljubljana, ki teh volitev ni pomagal niti pripraviti in jih ni spremljal tako, kot bi bilo pričakovati od najvišjega organa zveze komunistov ljubljanske univerze. Ob ponovljenih in dobro organiziranih volitvah so študentje dosegli izredno visok rezultat, na primer na fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo je volilo kar 91,2% vseh vpisanih študentov in zanimivost: tudi na tej fakulteti se lahko pohvalijo s prevelikim številom absolventov, ki pa so se ob dobri organizaciji zavestno odzvali. Kot smo pričakovali, je nekaj sto glasovnic bilo neveljavnih, ker so nekateri volili kar po starem še „odbornika“. Nekaj nerodnosti je bilo tudi pri sestavi volilnih imenikov, ker ni bilo jasno, kdaj dejansko usahne absolventski status (nekateri ga vlečejo v osmo leto!). Resnica je tudi v objektivnih napakah pravne narave, saj do izida volilnega zakona ni bilo jasno, kako bodo volili dijaki in študentje in zahtevali niso bile opravljene tako temeljite priprave kot v delovnih organizacijah.

Na nedeljskih volitvah so se zb. ali že v zgodnjih urah na voliščih kmetje — kooperantje in obrtniki — kooperanti in oddali skupno 99,98% glasov za svoje delegacije, kar pomeni najboljši rezultat v republiki.

Številčni pokazatelji volitev na dan 28. marca 1974 za delegacije skupščinskega zbora združenega dela Ljubljana Vič-Rudnik s področja družbenega sektorja dejavnosti povedo, da je od 15.134 vpisanih zaposlenih volivcev volilo 13.878 ali 91,7%.

V srednjih šolah je od 816 dijakov volilnih upravičencev volilo 748 ali 91,3%.

Na fakultetah pa je od 3967 volilnih upravičencev študentov volilo 2844 ali 71,7%.

V skupnem povzetku zvezo, da je volilo od 20.360 vseh volilnih upravičencev 17.648 ali 86,7%, ki so izvolili 119 temeljnih delegacij delovnih skupnosti s 778 delegati, med katerimi je 270 delegatov ali 35%.

Na kandidatnih listah je bilo 1011 kandidatov. Na odprtih listah je bilo izvoljenih 86 delegacij ali 61,6%, na zaprtih listah pa 33 delegacij ali 38,4%.

Po dejavnostih pa so volilni rezultati naslednji:

a) gospodarstvo ima 83 delegacij s 512 delegati, katere je od 12.945

volilnih upravičencev volilo 11.301 ali 87,6%,

b) kulturna in prosvetna dejavnost ima 26 delegacij s 188 delegati, katere je od 6793 volilnih upravičencev volilo 5563 ali 81,9%,

c) socialno varstvo in zdravstveno dejavnost zastopa 8 delegacij z 80 delegati, ki jih je od 449 volilnih upravičencev volilo 436 ali 97,1% in

d) področje delovnih skupnosti državnih organov in uprave zastopata dve izvoljeni delegaciji s 14 delegati, ki jih je volilo od 173 volilnih upravičencev 172 ali 99,4%.

Po 24. členu zakona o volitvah delegacij in delegiranju delegatov v skupščine družbenopolitičnih skupnosti v SR Sloveniji niso volile 104 delovne skupnosti z manj kot 30 zaposlenimi ter iz teh predstavljajo v celoti delegacije s skupno 1304 delegati. V skladu s 55. členom, 2. odstavek omenjenega zakona, se v 43 mandatnih področjih dejavnosti družbenega sektorja po sklenjenih sporazumih o združevanju temeljnih delegacij in delegatov tako združuje 2080 delegatov. Delegacije, oziroma konference delegacij so imele že svojo 1. sejo ter izbrale delegate in njihove namestnike za 1. skupščinsko sejo zbora združenega dela, tako je pripravljenih 79 delegatov. Sočasno so delegati na svoji 1. seji delegacij, oziroma konferenca delegacij z javnim glasovanjem potrdili kandidate za zvezni zbor skupščine SFRJ.

JOŽE DERNOVŠEK

PRIPIS UREDNIŠTVA: Omejen članek je uradno in dokončno poročilo o poteku in udeležbi volitev v organizacijah združenega dela v naši občini. Rezultati so dokončni in kot taki hkrati tudi odgovor vsem tistim občanom, ki so bili ob prvih neuradnih poročilih „zaskrbljeni“.

Kolikor smo se na minulih volitvah odločili, da damo svoj glas tistim ljudem, ki so pripravljeni biti v nenehni stiki z nami, ljudem, ki živijo in čutijo z nami, ki so pripravljeni, da se z nami dogovarjajo, o čem in kako bodo odločali ter pripravljeni sproti poročati o svojih in skupnih odločitvah v skupščinah na vseh ravneh, potem

Mora biti drugače

v novih — delegatskih odnosih, v sprejemanju odločitev v občini, mestu, republiki in v zvezi. Drugače rečeno, prav vse je odvisno od nas samih, od naše pripravljenosti, da odnose spreminjamo na boljše in ne samo v drugačno stanje. Pot na bolje je bila delno opravljena že s kadrovske priprave na tokratne volitve. Tedaj smo izmed nas samih v delovnih in krajevnih skupnostih izbrali prek 2100 delovnih ljudi in občanov. Vse te smo evidentirali kot ustrezne za delegatska opravila v novem ustavno dogovorjenem sistemu. Izmed evidentiranih smo na kandidacijskih konferencah socialistične zveze in zveze sindikatov določili liste kandidatov za volitve delegacij. Naslednje dejanje v novem volilnem postopku smo opravili v dneh volitev, 28. in 31. marca. (Natančneje o volitvah v delovnih skupnostih, 28. marca, je zapisano na naslednji strani.)

31. marca smo delovni ljudje in občani v krajevnih skupnostih volili svoje delegacije. Od 317 kandidatov je bilo izvoljenih 243 delegatov v 28 krajevnih skupnostih na območju naše občine. Volitve so bile na 113 voliščih. Na vseh teh voliščih je bilo opravljeno tudi glasovanje o listi kandidatov za družbenopolitični zbor občinske skupščine. Udeležba je bila 89,2%. V krajevni skupnosti Turjak so vsi volivci uveljavili svojo pravico. V KS Rakitna se volitev ni udeležil en volivec. Skupno udeležbo so imeli 99,6%. Naslednji po udeležbi so bili v KS Velike Lašče 98,7%, Golo-Zapotok 98,2%, Rob 98,1%, Podpeč-Preserje 97,0%, Notranje gorice-Plešivica 96,4%, Vnanje gorice 95,6%, Tomišelj 95,2% itd.

Na isti dan so volili tudi kmetje — kooperanti. Volitev so se udeležili 99,8-odstotno.

S tem, da smo izvolili delegate in hkrati delegacije, še nismo opravili vsega. Mnogo stvari bo še naprej odvisnih od naše pripravljenosti, da delegate sproti seznanjamo o vseh vprašanih, ki so in bodo pomembna za skupne rešitve. Skratka postati moramo drugačni, aktivnejši v družbenopolitičnem življenju delovnih in krajevnih skupnosti in ne nazadnje v vseh družbenopolitičnih organizacijah.

B. L.

Aktivni tudi v prihodnje

S podelitvijo priznanj občinskim odbornikom skupščine tega mandata se je predsednik SOB Stane Vrtič zahvalil za uspešno in plodno delo vsem zbranim. „Reševali smo v tem obdobju številna skupna vprašanja, ki so bila nemalokrat tudi težka, pa vendar smo jih reševali enotno in solidarno. In to je bila po mojem največja odlika in kvaliteta te skupščine. Posluš vseh nas in razumevanje je tako nemalokrat pripomoglo k prizadevanjem reševanja različnih vprašanj. Mnogi med vami ste bili na zadnjih volitvah izvoljeni za delegate in boste

tako v novi vlogi zastopali svoje občane in delovne tovariše. Bodite uspešni pri svojem nadaljnjem delu in aktivni na vseh področjih, kjer boste lahko s svojimi prizadevanji in po svojih močeh prispevali k razvoju naše socialistične samoupravne družbene skupnosti.“

Na zadnji seji tega mandata je skupščina razpravljala in sprejela naslednje predloge: predlog odloka o urbanističnem redu za naselja in območja v občini Ljubljana Vič-Rudnik, družbeni dogovor o uresničevanju dolgoročnega programa razvoja kmetijstva v SR Slo-

veniji za obdobje 1974—1980 in zaključni račun davkov in prispevkov za leto 1973. Odborniki so bili informirani tudi o poteku volitev kot tudi o organiziranosti službe Komunalnega sklada in o delu komisije, ki je bila imenovana za razrešitev te problematike.

Z burnim in dolgim aplavzom pa je bilo ob koncu seje sprejeto protestno pismo, ki ga je skupščina poslala zveznemu izvršnemu svetu ob najnovejši noti italijanske vlade, v kateri le-ta še vedno vztraja po svojih zahtevah po ozemlju naše države.

Pohod Po poteh borb in zmag

Ideja se je porodila nekako pred dvema letoma. Prvi borni poizkus je propadel, zato smo sylni z vso nemo vrgli na delo, na pripravo pohoda „Po poteh borb in zmag“ iz Ljubljane v Metliko. Vsak novorojenček težko shodi. Tudi naš pohod se je zapletal, odpletal, delali smo napake, pa vendar uspel je. Lani je bil brez pravega programa, pa tudi cilji so bili še neoptipljivi.

Letos stvari potekajo drugače. Program ideološkega usposabljanja je pripravljen. Pripravljena je kulturniška grupa, ki bo skrbelo za izvajanje mitingov. Cilji so jasnejši kot kdajkoli. Želimo, da bi čimveč mladih sodelovalo v tej akciji, s katero pričujemo proslavo ob mesecu mladosti. Med tem, ko se pripravljamo na organizirano vključitev mladih v partizanske enote, je ta pohod

osnovna kadrovska priprava. S to akcijo želimo, da bi koncept SLO postal še bolj jasn, še bolj otipljiv za mladega človeka in da bi se naše obrambne sposobnosti še povečale. Lani je ta akcija nekoliko zbledela iz enostavnega razloga: nismo vedeli, kaj z mladimi, ki so se predvsem zanimali za delo na področju SLO. Pred nami je nastal nov koncept priprav, realizirane so že nekatere na-

loge in tako stopamo k uresničevanju pohoda z zavestjo, da sredstva, vložena vanj, niso jalovo seme. Seveda za celotno organizacijo nimamo sami dovolj sredstev. Zato smo zaprosili za pomoč delovne organizacije in upamo, da se bodo odzvale naši prošnji, tako kakor lani. Ne iščemo pa samo sredstev za pohod, želeli bi od zbrane pomoči čimveč prihraniti za udeležbo na MDA KOZARA 74, za katero smo izbrani kot nosilci.

Lani smo prehodili 150 km dolgo pot, letos pa smo jo skrajšali, zato pa pripravili boljši program in pohod bo potekal po sledih brigade Ljubo Šerčer preko Notranjske, v Brkine. Navezali smo stike z borci brigade in upamo, da bomo častno nosili ime, ki ga nosi naša mladinska pohodna enota (MPE).

Takrat, ko bo ta članek izšel, bodo priprave za pohod že v zaključni fazi. Pa nič zato, ako želite s svojimi nasveti pomagati k boljši realizaciji, vas rade volje sprejmemo in se pogovorimo. Nikjer ne piše, da smo se na napakah prejšnjega pohoda že vsega naučili.

Kaj več o uspehu pohoda pa kasneje v naslednji številki Naše komunne.

IZTOK TRČEK

Na osnovni šoli Bičevje so člani organizacije ZRVS pripravili razstavo orožja, katero so si šolarji z velikim zanimanjem ogledali

ZAHVALA

Stanetu Steblovniku

Smrt je vedno žalostna, vendar je ne dojamemo vedno v enaki meri, ne doseže smrt vedno istih čustev, da ti stopijo solze v oči. Če vidiš osmrtnico človeka, ki ga nisi poznal, se ne zmeniš. Ko ti pa iz sredine, ki ji pripadaš, smrt iztrga tovariša in sodelavca, šele tedaj občutiš vso žalost tega odhoda za vedno. Nekaj te stisne, malce težje dihaš in vneto gledaš skozi okno, da bi skrtil solze ob slovesu od tovariša, ob nenadni drami, ki se odigrava v resničnosti življenja in sodehuješ tudi ti v njej. Tako je bilo nam, ko smo izvedeli za našega tovariša in sodelavca STANKA STEBLOVNIKA.

Pred slabim mesecem si se nehal sklanjati nad pisalnim strojem, ker te je narava zlomila. Bolezen, s katero si se tako dolgo uspešno boril ravno s svojim delom in aktivnostjo do zadnjega, je takrat prešla v zadnji napad. Tukaj si moral kloniti, čeprav v življenju nisi nikoli klonil.

Vseh 66 let, od rojstva v siromašni kmečki družini v Šmartnem ob Paki, te je življenje postavljalo pred težke preizkušnje. Siromaštvo je bilo tedaj huda nadloga, ki ti je onemogočila kljub dobremu učnemu uspehu nadaljnje šolanje na gimnaziji. Doma ti niso mogli pomagati. To si vedel in si zato sam iskal kruha s kmečkim delom po različnih kmetijah. Želja za znanjem pa ni popustila. Gnala te je naprej. Izbral si edino možno pot šolanja za tiste, ki niso imeli premožnih staršev: šolanje na razpisu tedanje jugoslovanske vojske. Zagrebško veterinarsko šolo si končal odlično in nato prav tako odlično služboval v Celju, Osljeju in Travniku v veterinarskih bolnicah in vojaških enotah. Okusil si tegobe prve svetovne vojne, srečal pa si se s še hušimi v drugi svetovni vojni. Ob napadu zločinske, nacistične in fašistične vojske si bil mobiliziran, vendar le za kratek čas, saj se je starojugoslovanska vojska hitro razsula, tebe pa so odpeljali v ujetništvo. Tedaj je bil spet očiten tvoj nemirni, svobode željni duh, saj do ujetništva nisi nikoli prišel. V Avstriji si uspel

pobegniti in se vrniti v domači kraj, kjer si se vključil v NOB. Tvoja pot je tedaj vodil učitelj, na katerega si bil vedno ponosen, narodni heroj Slavko Štander.

Gestapo pa medtem ni miroval in je tako odkril tvojo dejavnost. Ponovili so se dogodki z aretacijo in ujetništvom. V ujetništvu so te poslali na najtežje prisilno delo. Po devetih mesecih ti je uspelo ponovno pobegniti. Spet si se vrnil k družini v Travnik. Tam si spet na vseh možnih krajih škodoval okupatorju in pomagal partizanom, čeprav si bil stalno preganjan. Po vojni si ostal v JLA in si se leta 1962 kot podpolkovnik tudi upokojil.

Tudi po odhodu v pokoj pa Stanču ni mogel mirovati. Delal je povsod od SZDL do KS itn. Največ pa na občinskem odboru ZRVS, kjer je delal skoraj do zadnjega diha. Tu se je prikupil vsem, starim in mladim. Nič ne more verjeti, da bo bitko s smrtjo tako hitro izgubil. Vedel je za svojo težko bolezen, vendar je bil pogumen in potem še nas ostale spodbujal, da ni tako hudo in da bo še vse v redu. Življenje se je že iztekalo, Stanko pa se je še boril. Egan, ki smo ga vsi ves čas že občudovali pri Stanetu, ga ni zapustil do konca življenja. Stane je še, ko je bil že hudo bolan in priklenjen na posteljo, razmišljal o tem, kaj je treba narediti in kaj bo še naredil, ko se vrne.

Na poslednjem slovesu od tebe pa so ti nekdanji tovariši dokazali, koliko so te spoštovali in cenili. To je bil izraz spoštovanja za vse tvoje življenje, ki je bilo ena sama bitka, katero si bojeval ponosno z dvignjeno glavo. Tvoj svobodni duh ni klonil nikoli in vedno si bil pripravljen sodelovati in pomagati, saj si vedel, kako važno je to v medčloveških odnosih. Vedno si pripadal tistemu malemu zatiranemu delavcu in kmetu, ki pa sta te vzljubila in tako, Stane, ob slovesu lahko le molčimo s solzami v očeh.

Sodelavci družbenopolitičnih organizacij

ZAHVALA

Ob bridki izgubi, ki nas je prizadela s smrtjo našega ljubljenega moža in očeta STANKA STEBLOVNIKA - vet. p. polkovnika, se najiskrenejše zahvaljujemo vsem družbenopolitičnim organizacijam in njegovim najbližjim sodelavcem občine Ljubljana Vič-Rudnik, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, vsem darovalcem cvetja, za tople poslovilne besede, ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti!

ZENA IVANKA IN SINOVI

KURIRČKOVA POŠTA 74

Vsa leta nazaj se Kurirčkova pošta prepleta po vsej Sloveniji. Pravzaprav se prepeletajo vse njene poti. Takole, okrog 50 dni, prenašajo naši pionirji kurirčkovo torbo, ki potuje od odreda do odreda, in v njej sporočila in čestitke slovenskih pionirjev predsedniku Titu za njegov rojstni dan. Na svojih poteh se pionirji kurirji pomudijo pri spomenikih in partizanskih grobovih, da počastijo spomin na padle borce, obiščejo številne partizanske domačije in kraje, znane iz časov NOB. Prav povsod, kjer predajo kurirčkovo pošto kurirjem sosednje šole, so prisrčno sprejeti na slovesnih mitingih, ki jih organizirajo ob njihovih prihodih.

Letos bodo slovenski, z njimi pa tudi pionirji iz naše občine, že dvajsetič zapored sodelovali v Kurirčkovi pošti, ki je posvečena hrabrim kurirjem iz NOB, najmlajšim kurirjem, ki so še kot otroci prenašali pošto in med katerimi so mnogi žrtvovali svoja mlada življenja. Prav zato pomeni Kurirčkova pošta pomemben prispevek k ohranjanju tradicij NOB in vzgoji najmlajših na vrednotah in tradicijah NOB.

V naši občini je občinska ZPM že marca izdelala in vsem šolam razposlala predlog poti Kurirčkove pošte po občini. Pri nas bo letos Kurirčkova pošta potovala na „TV“ doolenjski prog in na „P“ primorski prog. V Škofljici se bo „TV“ prog priključila še proga iz Kočevja in Velikih Lašč. Prizadevni sodelavci občinske ZPM so letošnjo pot Kurirčkove pošte v občini speljali tako, da ne ustreza predaji „najbližjim šolam“. To pa zato, ker drugih možnosti zaradi „križanja“ med šolami pač ni bilo. Deloma pa tudi zaradi pestrosti, težavnosti in privlačnosti novih poti. Iz polpretekle zgodovine namreč vemo, da so se morali tudi naši partizanski kurirji čestokrat prebijati po težavnih, ovinkastih poteh, da bi prišli do najbližjih dogovorjenih javk. Kot pravijo na občinski ZPM - „dovolj poguma in dobre volje, pa bo vse šlo“. Se posebno, ker smo pustili vodstvom šol dovolj časa med sprejemom in predajo torbe.

Po predlogu poti Kurirčkove pošte 74 po naši občini na „P“ primorski prog, bo pošta prispela z Vrhniko v Horjul, 13. maja dopoldne. Še isti dan, vendar popoldne,

bo pošta prišla do Sentjošta. Naslednji dan jo bodo pionirji iz Sentjošta dopolnili s svojimi vrstnikom iz šole v Črnem vrhu. Od tam bo Kurirčkova pošta odšla v Polhov Gradec in popoldne do Vrhovcev, kjer bo prenočila. Z Vrhovcev bo 15. maja nadaljevala pot do Dobrove, Brezovice, Notranjih Goric in Preserij, kamor naj bi prišla popoldne. 16. maja se bo iz Preserij „preselila“ k pionirjem z Rakitne, popoldne pa bo že na Jezeru. OD tu bo šla do Tomišlja, kjer naj bi jo tamkajšnji pionirji sprejeli pozno popoldne. Predzadnji dan svoje poti po primorski „P“ prog bo Kurirčkova pošta obiskala Iško vas, Barje, popoldne pa bo že na Viču. Od viških pionirjev jo bodo prevzeli gojenci zavoda za slepo in slabovidno mladino, sklepna slovesnost te poti letošnje Kurirčkove pošte pa naj bi bila na šoli na Bičevju, 18. maja.

Na drugi, doolenjski „TV“ prog, bo prišla Kurirčkova pošta v našo občino 9. maja ob desetih dopoldne, ko naj bi jo na Škofljici od svojih vrstnikov iz Grosupljeja dobili pionirji s tamkajšnje šole. Tu se bo pridružila „TV“ prog proga iz smeri Kočevja in Velikih Lašč. Naslednji dan bo iz Škofljice nadaljevala pot do Zelimljeja, Golega in Iga. Izanski pionirji jo bodo 13. maja dopoldne izročili šolarjem iz Lavrice, ti pa bodo opoldne predali pošto pionirjem z Rudnika. Istega dne bodo Kurirčkovo pošto dobili pionirji z osnovne šole „Oskar Kovačič“, ki jo bodo pozno popoldne izročili članom pionirskega odreda na osnovni

OBČINSKA ORGANIZACIJA REZERVNIH STAREŠIN IN NJEN PROGRAM V TEM LETU

VSAJ KOT LANI

Na zadnji seji je novi odbor združenja rezervnih vojaških starešin občine Ljubljana-Vič-Rudnik pretresal in sprejel letni program dela združenja. Po precej živahni razpravi o predvidenem delovanju in akcijah celotne organizacije je bil začetni program dela, ki lahko ob primernem prizadevanju krajevnih odborov ZRVS in članstva zagotovi najmanj tako solidno delo občinske organizacije kot v minulem obdobju.

V strokovnem usposabljanju bodo člani letos med drugim obvladovali okupacijski sistem morebitnih napadalcev na Jugoslavijo, s čimer se bodo seznanili na posebnih strokovnih predavanjih. Kakor vsako leto bodo opravili orientacijsko-taktični pohod z izpitom. Poleg tega bodo organizirali še vrsto drugih zanimivih predavanj, na katere bodo vabili vse, ki jih zanimajo.

Krajevne organizacije ZRVS se bodo letos usmerile še bolj kot doslej na sodelovanje z mladino, področnimi osnovnimi in srednjimi šolami. Skupaj z njimi bi organizirali ali jim pomagali pri prikazovanju vojaškega življenja in dela v enotah in šolah, orožja, organiziranju obrambnih dni po šolah, s tem pa tudi vzbujali zanimanje za vojaški poklic in za sodelovanje mladih pri izvajanju obrambnih priprav v duhu koncepcije splošnega ljudskega odpora. Semkaj sodi tudi sodelovanje članov in organizacij ZRVS pri raznih pohodih po partizanskih poteh in obiskovanje znamenitosti iz NOB, ki jih prirejujejo organizirane ali neorganizirane pohodne skupine iz šol. Prav tako pa se bo občinski odbor trudil, da bi na občinskem orientacijskem pohodu, katerega se obvezno udeležujejo vsi člani ZRVS, sodelovale tudi vse šole iz naše občine z vsaj po eno pohodno ekipo.

Bržčas so orientacijsko-taktični pohodi lahko zanimivi za vsakega mladega človeka, ker vsebujejo dovolj zanimivosti in veščin, s katerimi bi se mladi srečali največkrat šele prvič.

Iz obširnega programa dela občinske organizacije ZRVS naj omenim še, da je načrtovano pridobivanje novih naročnikov revije „Naša obramba“, ki je potrebna in koristna za slehernega občana, organe in organizacije kot strokovni pripomoček za izvajanje priprav na splošni ljudski odpor proti morebitnemu napadalcu.

LOJZE SAJE

NAŠA KOMUNA

Glasilno občinske konference SZDL Ljubljana Vič-Rudnik. Izhaja mesečno. Urejata izdajatelj-ski svet - častni predsednik dr. Josip Vidmar - in uredniški odbor: Milovan Dimitrić, inž. Alojz Habjan, Slavko Kobe, Bine Lenaršič, Sandi Sitar in Janja Domitrovič, odgovorna urednica. Uredništvo in uprava Ljubljana, Trg MDB 7/L, tel. 20-728, tekoči račun SDK 50103-678-51173. Rokopisov ne vračamo. Tiska tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani.

šoli v Trnovem. Slednjič bo 14. maja dopoldne „odšla“ pošta iz naše občine, prevzeli jo bodo pionirji iz občine Ljubljana-Center.

Tako naj bi letos potovala v viški občini pot Kurirčkove pošte. Toda,

Letos zopet brigadirski »horuk«

Mnogi mislijo, da brigadirski „horuk“ predstavlja že preteklost in da v povojno obdobje obnove. Skoraj deset let je preteklo odkar v Sloveniji nimamo več velikih delovnih akcij. Brigadirski zastava ne vihra več delovišči. Toda kakaj?

Samo v Ljubljani se letno šola 20.500 dijakov srednjih šol, pri tem upoštevamo 8.000 učencev v gospodarstvu, ki imajo urejeno obvezno prakso v delovnih organizacijah, ostalih 12.500 mladih pa išče med počitnicami zaposlitev v delovnih organizacijah, da lahko oravljajo predpisano praktično delo.

Torej 12.500 mladih se v poletnem času spremenijo v delavce. Mnogi mladi ljudje ocenjujejo to delo le po izkupičku, ki jim ga odmeri delovna organizacija. Le malo pa je takih, ki se seznanijo s samoupravnimi odnosi, s procesom dela in podobnimi pomembnimi stvarmi. Posebno poglavje samoupravnih odnosov je pri tem praktičnem delu izobraževanja še posebej zastopljeno. Prav temu pa v ZM posvečamo veliko pozornost. Prav delovne akcije pa so prilagojene temu področju. Prvi borni poizkusi so bili storjeni lani z mladinsko delovno akcijo Kozjansko 73 in Kozje 73. Letos sta se obe akciji združili in sta predvsem namenjeni delavski mladini. Za vse dijake srednjih šol pa smo v dogovoru med RK ZM Slovenije ter RK ZM Hrvaške in Bosne in Hercegovine pripravili udeležbo na MDA ŠAVA 74, KOZARA 74 in SUTJESKA 74.

In zakaj ravno tja? Povedati je potrebno, da so MDA v drugih republikah že tradicija, da so izkušnje s temi akcijami na tako visokem nivoju, da se pravzaprav lahko pri njih samo učimo.

Ta pripravljenost se odraža na vseh področjih organiziranja. Brigadne konference kot najvišji samoupravni organ so pravzaprav vodja akcije in preko nje lahko brigadir vpliva na način življenja in dela brigade. Delegati brigade so v svetu naselja, ki pravzaprav predstavlja kolektivni izvršilni organ naselja oziroma celotne akcije.

veliko bolj od same poti, v njena vsebina, na katero je vodnja naših šol letos občinska ZPM sebej opozorila. Predvsem na skrbno pripravo za pisanje spisov na učencih vseh šol od 4. do 8. razreda, najboljše med njimi pa bodo vsakokratnih predajah Kurirčkove pošte prebrali in jih dali v torbo, veda bo najboljše pozneje ocenila posebna komisija občinske ZPM, njih tudi nagradila.

Sklepana prireditev Kurirčkove pošte 74 bo 18. maja v Ljubljani, bodo zadnji nosilci poročila opravljali nalogi predsedniku ZZZB NOV Slovenije, narodnemu tajniku Janku Rudolfu.

Gre torej za samoupravljanje, brigadna konferenca predstavlja zbor delovnih ljudi, svet naselja delavski svet.

Nadalje so izredno razvite delovne akcije, predvsem tiste, ki so najslovesnejše, tečajji grafski tečajji, tečajji prve pomoči izpitni za voznike A in B kategorije, še vrsta drugih aktivnosti. Poleg tega pa še prijetno brigadirsko večerje, brigadirski večeri, plesi, kulturno-bavne prireditve taborni ognji, čanja ekskurzije in še vrsta zabavnih in kulturnih prireditev.

Mogoče je za mladega človeka največ vredno dejstvo, da spozna liko mladih in da se v brigadi ravna z najrazličnejšo tematiko, grafski tečajji, tečajji prve pomoči izpitni za voznike A in B kategorije, še vrsta drugih aktivnosti. Poleg tega pa še prijetno brigadirsko večerje, brigadirski večeri, plesi, kulturno-bavne prireditve taborni ognji, čanja ekskurzije in še vrsta zabavnih in kulturnih prireditev.

Ko smo pregledovali razpored tošnjih akcij, smo se odločili za Viču, da se udeležimo akcije KOZARA 74. Na tej akciji bodo brigadirji urejali spominski park. Akcijo poteka v juliju mesecu, udeležba je lahko 40 mladih. Ker so kritični za brigade izredno ostri, je potrebno brigade formirati že v začetku junija in se z udeleženci pogovoriti o vsebini kar jih zanima. Že pred samim odhodom bomo morali formirati štab brigade in vse organe, ki so obvezni. Štab sestavljajo: komandant, pomočnika in referenti za obveščanje, kulturo in IPD. Ustanovitveni mora biti brigadna konferenca aktiv mladih komunistov.

In še to: Zavod za šolstvo Republiško izobraževalno ustanovo nstjo smo dogovorjeni, da se udeležba na delovni akciji upošteva kot obvezna praksa za vse dijake srednjih šol.

IZTOK TRČEK

SOS za Afriko

Priče smo vsakodnevnih poročil o katastrofalnem položaju, ki je nastal v Afriki zaradi hude suše. Vsak dan umira zaradi lakote več sto ljudi. Rdeči križ Slovenije je pričel z načrtnim zbiranjem sredstev za te dežele. Denarna sredstva lahko nakažete na tekoči račun 50103-578-51579 Rdeči križ Slovenije za pomoč Afriki.

Solidarnost naših občanov je bila ob podobnih akcijah velika, zato pričakujemo, da se boste pozivu za pomoč čimprej odzvali.

Občinski odbor RK Ljubljana Vič-Rudnik

VTISI S VII. KONGRESA ZKS

Aktivnost in dejavnost komunistov v predkongresnem obdobju je doživela svojo potrditev in vrh v dneh 7. kongresa, ki je bil prvi dni aprila v Ljubljani. Na kongresu so med več kot 800 delegati sodelovali tudi delegati iz naše občine: Janez Čemažar, Slavko Korbar, Maks Močnik, Andrej Pelc, Marija Rupnik, Stane Virtič, Marija Vovk in Angelca Žiberna. Z nekaterimi udeleženci smo se pogovarjali o vtisih s kongresa.

„Če se zaustavim najprej pri organizaciji, lahko rečem le, da je bilo zelo dobro pripravljeno, le za malo komisij niso točno povedali, kaj se odvijata in so se zato mnogi odločili za delo v komisiji, za katero so slišali, kje bo delovala.“ nam je povedala najmlajša delegatka iz naše občine **MARIJA RUPNIK**. „Vtis imam, da se je na kongresu precej stvari ponavljalo, bilo pa je tudi nekaj resnično odličnih razprav. Preveč je bilo govora le o tem, kako je bilo prej narobe. Morali bi povoriti bolj o tem, kako naj bo in kako bomo to dosegli povsem konkretno. Od referatov se mi je zdel najboljši referat predsednika CK ZKS Franceta Popita. V tem referatu mi je še posebej ugajalo stališče religiji. To, da ne smemo dopustiti, da se vmešava v naše državne zadeve. Med razpravami pa mi je bila najbolj všeč razprava našega nekdanjega občinskega sekretarja Ing. Janeza Čemažarja. Zelo dobro je razpravljaj tudi delegat iz IMP Nove Gorice o delovnih normah. Razprave so bile jedrnaté vsaj v družbenoekonomski komisiji, kjer sem delovala. Take razprave so nas privlačile. To je bilo resnično doživetje, na katero se je bilo treba posebej pripraviti, saj brez priprav ni material. Material je bilo treba natanko študirati, če si želel vsemu slediti. Včasih sem imela že kako stvar na jeziku, vendar sem se kar bala izgovoriti. Težko je bilo iti na oder in govoriti. Po moje bi se morali tega lotiti akcijsko. K temu pa kako pripomorejo več tisti, ki so v neposredni proizvodnji, ker več vedo, bolj občutijo, kaj je treba kot jaz v trgovini. Jaz sem večkrat zvedela le na informacije od strank.“

Stvari za premislek je bilo na kongresu dovolj. Kako bo to vse šlo v akcijah, pa bomo videli. Posebej pa mi je bilo všeč poročanje predsednikov komisij, saj je bilo zgoščeno. Sedaj po kongresu imam še poleta in bom skušala tudi ostati spodbuditi k večji aktivnosti, kar je važna je enotnost vseh komunistov. To bomo sedaj izvajali na terenu s povezovanjem organiziranih in tudi tam stanujočih članov ZK. Na zaključku pa naj povem, da sem izredno počaščena, ker so me poslali kot delegatko na kongres, saj to velika stvar in lepo priznanje.“

Naš drugi sogovornik o vtisih s kongresa je bil **ANDREJ PELC**. „Aktivnost delegatov in v zvezi se mi zdelo v redu. Očitno je povsod, kjer je ZK na novi poti in da se tudi zavedajo vsi komunisti. Ljudje so sedaj bolj aktivni in se zavedajo svoje vloge. Vse to je bilo občutiti tudi na kongresu. Povsod je bilo veliko pripravljenost za delo in to me navdušuje. Naša enotnost pa se je pokazala tudi ob težnjih italijanskega posebej. Na kongresu je bilo po mojem zelo važno, da so poudarili, da je treba narediti več proizvodnih odnosov in prebrskati. Jaz sicer nisem diskutiral, ampak sicer sodeloval v komisiji za razvoj in statutarna vprašanja ZK. Izredno všeč mi je bila diskusija delegata iz Maribora, sekretarja aktivna delavcev. Ta je povedal znano resnico: delavec, ki v večji tovarni ali podjetju politično dela, ima v hipu veliko dela, da ne more več opravljati svojega osnovnega. To pripelje tako daleč, da bi ga morali premeštrati iz proizvodnje v administracijo, potem izgubi smisel aktiv, če deluje zadeve po tej poti. Zato je delegat menil, da je treba sekretarje imeti aktivov čimbolj razbremeniti, da bodo lahko delali svoje delo in bodo izredno politično aktivni. To se mi je zelo zdelo v redu povedano. Menim, da je bilo premalo povedanega o vlogi ZK v KS, čeprav ne vem, če je to ravno sodilo v področje naše komisije. O tem je bilo premalo slišano. Premalo je bilo tudi govora o vlogi ZK v delovnih organizacijah. Veliko gospodinje in upokojenci na terenu pa mora biti ZK aktivno neposredno ves čas prisotna.“

MARIJA VOVK je delovala na kongresu ne le v komisiji za družbenoekonomske odnose, temveč tudi v kandidacijski komisiji. Najbolj me je navdušil na kongresu naš odlični odnos komunistov, ki je videti. To razpoloženje je prav tako jasno začitano pot in da na tej poti ni obstanka niti postanka, še manj pa odstopanja. Izredno mi je všeč govor predsednika CK ZKS Franceta Popita. Sprejete rešitve so zelo v redu, saj so jasne in v njih ni nikakršnih dilem. Mene posebej zainteresirala razprava o političnih težnjah v gozdarstvu. S tem problemom se namreč srečujemo pri nas v GG Ljubljana. Pri nas je to izkazalo pri našem obratu v gozdarstvu. Postojnski delegat je bil izredno in pravilno označil, da kar je potrebno, je treba deliti in da ne more iti samo v korist enega, saj to plod dela njegovih rok, temveč tudi njegovih naključje, da ima gozd na svojem območju. Premalo povedanega o socialni diferenciaciji. Nedvomno pa bo sedaj po

kongresu v osnovnih organizacijah lažje delati, saj bo več elana in tudi pot je jasno začitana.“

„Kongres je razpravljaj in obravnaval vsa aktualna vprašanja kot tudi nepravilnosti, ki so se dogajale med 6. in 7. kongresom ZKS.“ nam je povedal delegat **MAKS MOČNIK**. „Vse dogajanje je zelo dobro označil v svojem uvodnem referatu predsednik CK ZKS Franc Popit. Mti me samo nekaj, kar je bilo opaziti na kongresu, da preveč govorimo sami o sebi in da vemo za napake, a jih ne odpravljamo. Kritiziramo različne izvršilne organe ali druge družbenopolitične organizacije, v katerih imamo svoje ljudi, člana ZK, ki bi morali vplivati, da se te nepravilnosti ne bi dogajale. Treba je končno dejansko izjaviti tisto, za kar se dogovorimo. Na kongresu se mi je zdelo, da so bile nekatere stvari podane preveč teoretično in premalo akcijsko in konkretno. Nujno je treba povedati, da je članstvo pričakovalo več konkretnih nalog in konkretnih zadolžitve, ki bi se jih lahko lotili. Naši sklepi in akcije ne smejo biti le na papirju, temveč jih moramo resnično izvesti, za kar nas ne obvezuje le minuli 7. kongres, temveč tudi pismo predsednika Tita in IB ZKJ, kot tudi sklepi znanih sej, kot 21. in 29. seje. Akcije se prepočasno izvajajo in prepočasno se premikamo k zastavljenim ciljem. Naj omenim kot primer le gradnjo stanovanj iz solidarnostnega sklada, kot tudi gradnjo VVZ. Govorimo tudi o delovanju klera z mladino in sploh o aktivnosti tega klera, naredimo pa bore malo, da bi to uspešno preprečili. Potrebni so konkretni

ukrepi. Mlade moramo odtegniti temu vplivu religije in jih povezati v svojih vrstah. Za to pa je treba maksimalna angažiranost vsega članstva ZK, za kar nas obvezuje tudi minuli kongres, da čimveč delamo vsi komunisti in si prizadevamo za uresničitev nalog in sklepov, ki smo jih sprejeli na 7. kongresu. Delati moramo namreč vsi, saj je iluzija, da bi bilo možno izvesti to le v eni KS.“

Stvari se resnično premikajo in mislim, da se bodo sedaj po kongresu začele premikati bistveno hitreje in da se bodo tudi resnično uredile. Za to nas obvezuje kongres. Sicer pa moram reči, da sem bil z dejavnostjo na kongresu in s predkongresno aktivnostjo zadovoljen.“

MILOVAN DIMITRIČ

400 NOVIH KOMUNISTOV

Komite OK ZKS Ljubljana Vič-Rudnik je na svoji 8. seji ocenil volitve s politične plati. Člani komiteja so razpravljali tudi o sprejemu in podpisu družbenega dogovora o temeljih kadrovske politike. Komite je sprejel tudi program dela občinske konference, komiteja in organov konference za letošnje leto. V programu, ki je izredno izčrpen, so zajeta vsa področja družbene infrastrukture, kjer se mora ZK še posebej intenzivno pojavljati. Tako je v programu dela npr. obravnavanje izvajanja stališč resolucije ZKS o kmetijstvu, obravnava vsebinskega uveljavljanja ustavnih dopolnil, družbenoekonomski in socialni položaj delavcev iz drugih republik in območij SRS v naši občini, družbenopolitična problematika stanovanjskega gospodarstva, problem zdomcev iz naše občine, položaj mladine, razmere na področju urbanizma, uveljavljanje krajevne samouprave v novem delegatskem sistemu, preverjanje kadrovske zasedbe najpomembnejših mest v občini, analiziranje dela organov inšpekcij na našem območju v luči številnih črnih gradenj, sprejemanje v ZK in organiziranje, informiranje

znotraj ZK in navzven, obravnava lika komunista in odnosov med komunisti, obravnava pojavov klerikalizma itn.

Osrednja tema seje komiteja pa je bila obravnava organiziranosti ZK v občini. Razvijanje organiziranosti ZK v občini od ustanovitve občinskih konferenc v Ljubljani je bilo ocenjeno kot zelo ugodno, saj se je organiziranost izboljšala, prav tako pa se spreminjata tudi razredna struktura, ker v naši občini osnovne organizacije sprejemajo predvsem mlade iz neposredne proizvodnje v članstvo ZK.

V občini deluje 158 samoupravnih skupnosti, v njih pa je 44 organizacij ZK. Na videz je ta številka neugodna, vendar je treba upoštevati, da gre pri številki 158 največ za manjše delovne organizacije, ki zaposlujejo le človeka ali dva in tam seveda ni moč organizirati osnovne organizacije ZK. V vseh večjih delovnih organizacijah, predvsem pa proizvodnih, delujejo OZK.

Ob organiziranju OK v Ljubljani je bilo v naši občini 25 organizacij ZK, sedaj pa jih je 44, kar pomeni okoli 80-odstotno povečanje, kar je nedvomno zelo ugodno. To število pa se bo še povečalo, ker si je komite zadal nalogo ustanovljati OZK v vseh tudi manjših delovnih organizacijah, pa čeprav bodo v OZK le trije člani. Število OZK pa se bo povečalo tudi zaradi novega organiziranja po TOZD, saj so doslej imele mnoge delovne organizacije z našega področja sicer OZK, vendar so bile vezane na ravni matične delovne organizacije. Organizacije ZK so na področju šolstva, znanosti in kulture relativno dovolj prisotne, mnogo premalo pa na področju zdravstva. V panogi zdravstva so 4 organizacije združenega dela, vendar ni niti ene OZK. To stanje je treba nujno spremeniti in organizirati organizacije na tem področju. Z novim organiziranjem zdravstvenih

domov v Ljubljani v skladu z ustavnimi dopolnili je treba organizirati organizacije ZK čimprej v zdravstvenem domu Vič, saj je tam v eni stavbi zaposlenih okoli 270 ljudi, od tega pa je le 5 članov ZK, ki pa so vezani na organizacijo ZK Zdravstveni dom Ljubljana in je zato njih prisotnost v delovni organizaciji premalo čutiti.

Na področju občine imamo v 28 KS organiziranih 32 OZK, ker so v nekaterih KS organizacije ZK bile že tako velike, da je bilo zaradi boljšega delovanja in vključevanja komunistov nujno te organizacije razbiti na manjše. Od ustanovitve OK je bilo v občini ustanovljenih 12 novih organizacij ZK na terenu, tako da je sedaj vseh skupaj 32. Ob ustanovitvi so bile OZK predvsem na mestnem področju, medtem ko jih ni bilo na podeželju, kjer pa so sedaj ustanovljene, saj so bile že ves čas prisotne želje članov ZK po organizaciji na njihovih področjih na terenu.

V naši občini je sedaj 1649 članov ZK ali malo manj kot 200 več kot ob popisu. Od leta 1971 je bilo v naši občini sprejetih na novo več kot 400 novih članov ZK.

M. DIMITRIČ

ODSLEJ TUDI ZPM

Po liniji SZDL so sedaj organizirali v Polhovem Gradcu zvezo prijateljev mladine. Kot je sedaj videti, bo organizacija uspešno delovala. Ta zveza bo poskušala povezati mlade in tako bo skušala tudi vplivati na mladinski aktiv v kraju. Mladina ima v kraju namreč svoj klub in tam zelo prijetne prostore. Š to mladino pa je treba delati predvsem na idejnem področju in del tega naj bi prevzeli na svoja pleča ravno starejši člani ZPM, zlasti člani ZK.

Skupaj uspešnejši

Val nove organiziranosti delavske mladine, ki so jo sprostile ustavne spremembe, je zajel organizacije združenega dela, predvsem njihove mladinske aktivne. O tem, kakšne so vsebinske pridobitve reorganiziranja, kako to poteka v naši občini, sem se pogovarjala s Vinkom Biličem, sekretarjem konference mladih delavcev pri občinski konferenci ZMS Vič-Rudnik.

„Kakšen družben pomen ima novoustanovljena konferenca?“

Po delegatskem principu združuje mlade delavce v enotno telo, ki ni več predstavnika značaja. Nova oblika organiziranja pomeni preseganje foramskega dela in prehod k uresničevanju samoupravljanja kot odločanja o tistih vprašanjih, ki so pomembna za delavca. Mlad delavec naj ne bo le številka v podjetju, ampak soustvarjalec in kreator njegove politike. To pa bo dosegel le preko vključevanja v samoupravne organe.

„Znano je, da je bila konferenca mladih delavcev Vič-Rudnik ustanovljena med zadnjimi v Ljubljani. Kje so vzroki za tako dolgotrajen proces reorganiziranja?“

Iz povrsnega primerjanja občinskih konferenc glede na število aktivov in čas njihove ustanovitve ne moremo enostavno zaključiti, da je bila naša komisija za družbeno-ekonomske odnose premalo aktivna. Vzrok je v pomanjkanju kadrovskega močnih delovnih organizacij pri nas; jih je le okrog 10. Drugi vzrok pa je ta, da so se druge občinske konference mladih delavcev formirale iz že obstoječih aktivov mladih delavcev, medtem ko pri nas proces ustanavljanja še traja. Trenutno deluje le 12 aktivov, v letošnjem programu pa smo si zadali nalogo, ustanoviti 45 do 50 aktivov.

„Delavec – subjekt samoupravnega družbenega življenja. Kaj bo potrebno storiti, da bo to postalo resničnost in ne le parola današnjih dni?“

Treba bo usposobiti delavce preko idejnopoličnega izobraževanja za politično organiziranje. Pri tem bo nujno potrebno opustiti stare metode izobraževanja, ki je bilo namenjeno le ozkemu krogu predstavnikov aktivov. Ne smemo pozabiti, da je množičnost prvi pogoj za uspešno delovanje naše organizacije. In še pripomba – vsi seminarji bodo potekali v Ljubljani. (Pripomba, ki jo je glede na pre.ekle izkušnje vredno omeniti! – op. p.)

„Zanima me, s kakšnimi težavami se srečujejo mladi pri vsakdanjem delu?“

Zelo pereč je stanovanjski problem. Pri tem so najbolj prizadete mlade družine, ki ne izpolnjujejo pogojev niti v delovni organizaciji, niti pri solidarnostnem skladu, zaradi neprimernih kriterijev za dodeljevanje stanovanj. Izrečen je bil predlog solidarnostnemu skladu, da se meja 900 din dohodka na osebo premakne na 1.250 din. Naša naloga je, da vplivamo na odgovorne službe pri občinski skupščini, da se uredi zadeve, ki ovirajo pospešeno gradnjo stanovanj. Saj v naši občini primanjkuje 5.500 stanovanj, kar je 1/3 potreb vseh ljubljanskih občin! Pomembna naloga aktivov mladih delavcev bo, vplivati na oblikovanje pravilnikov o dodeljevanju stanovanj v delovnih organizacijah. To pa so naloge in problemi, s katerimi se ukvarjajo tudi sindikalne organizacije v TOZD. Prav zaradi podrobnosti programov ZMS in zveze sindikatov je prišlo do povezave med njima. Tako bo boj s skupnim programom in skupnimi akcijami bolj uspešen in enoten.

ANA OVEN

Drugačen način pomoči

Komite OZK ZKS Ljubljana Vič-Rudnik je razpravljaj na predzadnji seji o kadrovskih rešitvah izvršnega sveta občine, prav tako pa tudi o možnem predsedniku izvršnega sveta mesta Ljubljane. Komite je podprl kandidaturu Dagmarje Susterja za omenjeno funkcijo. Največjo pozornost pa so člani komiteja posvetili analizi javne razprave o skupni porabi. Razprava o delovnih programih in financiranju interesnih skupnosti je bila v občini organizirana v 87 delovnih organizacijah. V razpravi je bilo podanih precej kritičnih pripomb, ki bi jih nedvomno kazalo upoštevati. Po oceni razpravljajcev v delovnih organizacijah je zahteva po prispevkih za republiški proračun neutemeljena, ker mnogo nalog sedaj prevzemajo samoupravne interesne skupnosti. Takšne pretirane zahteve po prispevkih namreč zelo bremenijo vse delovne organizacije.

obeh omenjenih panogah so v delovnih kolektivih zahtevali, da se zmanjša administracija, ki je večkrat v veliki meri popolnoma nepotrebna. Mnogi su tudi menili, da ne ustreza nova organizacija samoupravljanja v Zdravstvenem domu Ljubljana. Ta vnaša zmedo in anarhijo, ker ju sedaj v eni stavbi po pet TOZD in je tako nastala celovita anarhija pri opravljanju zdravstvenih uslug, kot se je tudi znatno povečala administracija. Obenem pa se je zmanjšala skrb za vzdrževanje objektov, obeh domov na Viču in Rudniku.

Posebej pa so razpravljajci kritizirali prispevek za izgradnjo Bosanske krajine. Zahtevali so, da se ta odpravi in določi drugačen način pomoči nerazvitim področjem. Ob tem so se razpravljajci zavzeli za tak instrument pomoči, ki bi obvezoval nerazvita področja za večanje gospodarske rasti.

Poseben poudarek je bilo čutiti v razpravi tudi na težnji, da mora gospodarstvo v bodoče nameniti več denarja za znanstveno raziskovalno dejavnost.

M. D.

OBVESTILO

Obveščamo vse vojaške upokojence, ki so bili upokojeni pred 1. januarjem 1960, in nimajo rešenega stanovanjskega vprašanja, da je pri občinskem odboru ustanovljena posebna komisija za ta vprašanja. Ker smo vezani na kratek rok, naprošamo zainteresirane, da se čimprej zgledajo pri našem odboru, kjer bodo dobili bolj natančna pojasnila g. de reševanj stanovanjskega vprašanja.

Obč. odbor ZRVS Lj. Vič-Rudnik

Solidarni za razvoj Kozjanskega

Jugoslovanski delavci in delavska mladina, borci NOB in članstvo SZDL že drugo leto gradijo enega največjih in osrednjih sodobnih jugoslovanskih delavskih informativno-dokumentacijskih centrov v Kumrovcu.

Delavski jugoslovanski center v Kumrovcu pomeni veliko možnost za številna srečanja delovnih ljudi in mladine vseh naših socialističnih republik in avtonomnih pokrajin. Tu bo središče družbenopolitične in delovne programske dejavnosti za uresničevanje vsebinskih ciljev, začetih v sprejetih ustavah in drugih dokumentih. To pomeni nadalje veliko možnost organiziranja delavskega športnih srečanj, razvijanja kulturne dejavnosti ter zagotavljanja tradicij tovarštva, bratstva in enotnosti jugoslovanskega delavskega razreda.

Osnovne organizacije sindikata, delavska mladina v organizacijah združenega dela so se že v večini zavedali vsega, kar smo izrekli že v prvem obdobju graditve v letu 1973. Zbrali so že dober del sredstev. Res je, da je bil odziv za začetno akcijo dokaj različen – v največji meri je odražal odsev organiziranosti in zavesti nosilcev akcije v delovnih skupnostih.

Med najbolj uspešnimi so člani organizacij Zveze borcev in Zveze rezervnih vojnih starešin. V naši občini smo doslej zbrali komaj dobro polovico sredstev od predvidenih po republiškem razrezu, to je približno 30 milijonov starih dinarjev.

Poziv velja tudi najmlajšim, ki ta sredstva zbirajo z izkupičkom ob prodaji odpadnega papirja, starega železa in krp.

JOŽE DERNOVŠEK

PRIJAVNICA

Ime, priimek:

Naslov:

Leto, dan in kraj rojstva:

Šola oz. delovna organizacija:

Želim sodelovati na MDA KOZARA 74 od 5. julija do 5. avgusta.

Podpis:

Prijavnicc vrnite do 5. maja 1974 na OK ZMS Ljubljana Vič-Rudnik, Trg MDB 14.

KRAJEVNE VESTI – KRAJEVNE VESTI – KRAJEVNE VESTI – KRAJEVNE VESTI

Začenjamo urejati Trnovo

Tisti, ki bodo ostali v Trnovem brez vrtičkov zaradi gradnje, bodo dobili nove vrtičke drugje

Neštetokrat ponovljena viška zahteva po urejanju Trnovega se očitno sedaj začneja uresničevati. Tako je videti, da sklepi političnega aktivnega občine in komiteja OK ZKS Vič-Rudnik niso ostali brez odmeva. Te dni namreč že začenjajo s prvimi deli na tem koncu. Spomladi ta 1975 bo zgrajena prva faza Trnovega in sicer novega naselja za Črpalko. Tam bodo zgradili 270 stanovanj. Za nadomestna stanovanja, ki jih bo treba nuditi prebivalcem, ki se bodo morali umakniti zaradi gradnje, so že dobili kredit. Omenjenih 270 stanovanj bodo namreč pridobili v velikem bloku, ki ga bodo zgradili na prostoru za črpalko. Cene v tem bloku bodo prilagojene usmerjeni gradnji, prav tako pa tudi površine. Da bi vse to lahko začeli urejati in tako pričeli z izgradnjo Trnovega, pa je treba storiti še vrsto stvari.

Te dni hodijo ob koncu Gorjupove in Kolesijske ulice, ki sta že zaprti, uslužbenci Komunalnega sklada in opravljajo nekatere meritve, Merijo predvsem vrtičke in njivice, ki jih imajo Trnovčani. Z lastniki se tudi že okvirno dogovarjajo, za kolikšno ceno bi bili pripravljeni odstopiti te svoje vrtičke, kot tudi za odškodnino za uničene posevke, saj bodo morali mnoge prekopati ali pa tudi graditi. Na tem mestu bo namreč tekla v bodočnosti podaljšek Titove ceste. Sedaj bodo zato začeli na tem mestu urejati komunalne naprave predvsem kanalizacijo. Kdaj bodo začeli točno z gradnjo podaljška Titove ni znano, saj je to mestni problem in ne le viški, ker je Titova cesta glavna povezava skozi Ljubljano in mora njen problem reševati mesto in ga tudi čimprej financirati. Ta cesta se bo namreč navezovala tudi na sistem obvoznic na jugu Ljubljane, to je na cesto proti Škofljici. Vse to pa bo grajeno postopoma. Priključek oziroma podaljšek Titove ceste bo grajen po fazah. Najprej nameravajo zgraditi dvostezno, kasneje pa štiristezno cestišče. Vsa ta investicija pa bo znašala več milijard starih dinarjev, vendar te investicije ne kaže prikazovati kot strošek stanovanjskega urejanja Trnovega, kot to želijo nekateri. Stanovanjsko urejanje Trnovega je nekaj drugega in ni sprejemljivo, da bi nanj obešali še komunalne objekte, ki imajo pomen za celotno Ljubljano, stroške pa naj bi nosil le majhen del. Dejstvo je namreč, da Titova cesta ni le stvar Viča ali Centra, temveč mesta kot celote in jo naj bi kot tako financiralo mesto. Sedaj namreč še ni povsem jasno, kdo bo investiral to gradnjo.

Na komunalnem skladu občine Vič-Rudnik so nam povedali: „če hočemo graditi Trnovo, moramo urediti dostop do naselja, to pomeni, da je treba podaljšati Titovo cesto. To je že sprejeto in povsem tudi zarisano, vendar so to mnogi jemali kot megleno prihodnost, vendar je sedaj že kar realnost, ker bomo mi stanovanja gradili. Ob tem bo treba najprej zgraditi nov most.“

Letos smo dobili od stanovanjske podružnice Ljubljanske banke kredit v višini 7,61 milijona za odkup vrtičkov, zemljišč itd. S tem denarjem tako lahko izvedemo prva dela pri urejanju soseske, če hočemo urediti kanalizacijo, moramo prekopati marsikatero zemljišče. Za to pa moramo seveda plačati odškodnino. Akcija gradnje Trnovega bo trajala več let. Tudi zemljo bomo dalj časa jemali, vendar jo bomo odkupili v celoti v kratkem. Takoj je namreč ne bomo rabili v celoti in jo bomo jemali po potrebah. Kjer bomo začeli kopati pa takoj zaradi kanalizacije, bomo plačali odškodnino za posevke.

S to akcijo se začneja končno urejati vprašanje Trnovega, vprašanje vseh tistih, ki živijo v teh 10.000 kv. metrih hladnih, slabih in nehiženskih stanovanj. S tem bo rešen marsikak problem teh ljudi, ki bodo sploh bistveno na boljšem, ko se bodo preselili in se jim selitve sploh ni treba bati.“

Sklad resnično postopa izredno človeško. Mislili so celo na vrtičke, da jih bodo imeli sedanjí lastniki tudi po preselitvi, seveda na drugem mestu. Za to so že pripravili zemljo. Vsak bo dobil ustrezen kos 500 ali 600 kv. metrov, pač kolikor je ima sedaj, tako da ne bo nič oškodovan. Tako bodo lahko sedanjí vrtičkarji tudi v novih stanovanjih obdržali svoje navade in razvedrilo po delu.

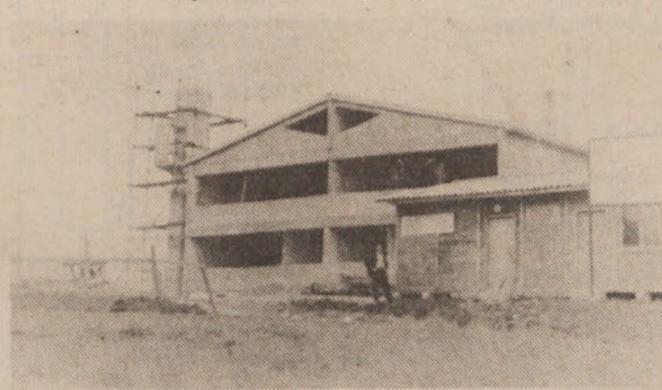
M. DIMITRIČ

VRTEC SE BO ŠIRIL

Ko bo na Dobrovi zgrajena nova šola in se bodo višji razredi preselili v njo, bo dobil v stari šoli več prostora tudi vrtec. Vrtec je sedaj zelo utesnjen in je v njem lahko zaradi pomanjkanja prostora le 40 otrok. Trenutno imajo že 10 prošenj za sprejem v vrtec, vendar ni prostora. Kasneje, ko bo prostor, pa bodo vrtec povečevali v skladu s potrebami. „Vrtec je na podeželju izrednega pomena,“ pravi ravnatelj osnovne šole Dobrova in predsednik krajevne organizacije SZDL Franc Malovrh. „V vrtec se otroci naučijo marsičesa, kar se doma ne morejo, saj živijo na oddaljenih kmetijah in so potem v slabšem položaju kot otroci iz mest. Ob tem se sploh postavlja vprašanje, kako organizirati otroško varstvo v bolj oddaljenih krajih, ki so pet ali šest kilometrov iz Dobrove. Starši zjutraj ne morejo voziti otrok že ob pol šestih v vrtec! Za taka naselja bi bilo treba urediti montažne vrtece. V njih naj bi bilo prostora za okoli 30 otrok. Tak vrtec bi potrebovali v Brezjah, Hruševju, Gaberju, Podsmreki. Problema s kadri ne bi bilo, ker je Ljubljana blizu.“

DOBROVSKA ŠOLA RASTE

Otvoritev nove šole na Dobrovi bo septembra, tako da se bodo dobrovski malčki učili v novem šolskem letu že v novih prostorih. Šolo

gradi podjetje Megrad iz sredstev samoprispevka. Šola je že v veliki meri, predvsem kar zadeva nosilne konstrukcije, zgrajena. Dela potekajo po predvidevanjih in bo tako šola pravočasno nared. Šolo so sicer začeli graditi z zamudo, ker je bil spremenjen prvotni načrt. Po načrtih bi se morala gradnja začeti leta

1972, začela pa se je poleti 1973. Prvotno je bil namreč planiran na Dobrovi le prizidek k stari šoli, ampak so se potem odločili za novo šolo na novi lokaciji, malce izven središča samega kraja. Če bi gradili novo stavbo poleg obstoječe šole, bi pozidali vso okolico šole in ne bi bilo več zunanjih površin. Nova šola bo veljala za opremo vred več kot 7 milijonov. Imela bo tudi telovadnico, kar je pri novozgrajenih šolah pravzaprav „redkost“.

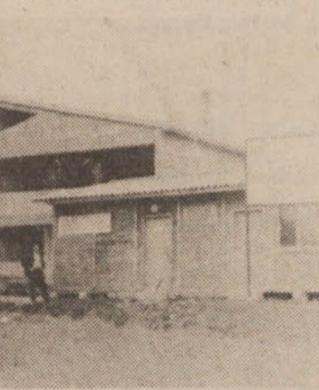
V novi šoli bodo predvsem višji razredi, saj je namenjena s kabineti pouku v višjih razredih. Nižji razredi osnovne šole pa bodo ostali v stari stavbi.

VEČ MALE ŠOLE?

Osnovna šola Dobrova že nekaj časa organizira malo šolo. Razvijali so dva oddelka vsako leto, sedaj pa bodo lahko več, ker bo več prostora v stari šoli, ker se bodo višji razredi odselili v novo šolo. Doslej je trajala mala šola na Dobrovi 70 ur, trudijo pa se, da bi jo podaljšali oziroma razširili na celo leto. To bi bilo zelo koristno, vendar je vprašanje sredstev za financiranje tega.

CESTA JE ZELO SLABA

Prebivalci Dobrove in Polhovega Gradca glasno negotujejo nad cesto do Ljubljane. Cesta je resnično asfaltirana, vendar polna lukenj, posebej se od Dobrove do Ljubljane.

Na vso srečo je bila zima mila, sicer bi bila gotovo v še bolj groznem stanju, kot je. Cesto bi bilo treba nujno čimprej popraviti, saj sedaj večkrat pade celo kolo v jame ali pa si prebivalci pretresejo vse kosti, ko se vsak dan vozijo na delo v Ljubljano po tej uničeni cesti.

PODALJŠANJE PROGE 14?

KS Dobrova se že nekaj časa trudi, da bi dosegli podaljšanje proge mestnega prometa do Dobrove. Ker je Dobrova že veliko naselje, bi bilo skoraj nujno, posebej še, ker je blizu Ljubljane. Avtobusne zveze so sicer pogoste, vendar je povsem nekaj drugega, ko več, da pelje avtobus na točno določene, vedno enake presledke. Na Dobrovi predlagajo, da bi podaljšal Viator progo 14. To bi se tudi splačalo, saj je potnikov vedno več. Z izgradnjo novih naselij, ki jih gradijo, pa se bo njih število še zelo povečalo.

PARTIZANSKI DOM NA KLJUČU

V Dobrovi se izredno zanimajo, kako bo z izgradnjo „Partizanskega doma“ na Ključu. Za gradnjo tega doma je formirana v občinskem merilu posebna komisija, ki ji predseduje predsednik občinskega odbora ZB Stane Vrhovec. Gradnja tega objekta je namreč širša zadeva, ki je stvar celotne občine. Ta dom na Ključu je zamišljen kot neke vrste rekreacijski objekt. Tu naj bi se zbirali ob spominskih dnevih mladi, taborniki in člani ZBZ. Tu bi bilo mogoče organizirati tudi zborovanja in sploh naj bi imel ta dom pomen javnega objekta. To je sedaj v načrtih, vendar računajo, da bo kmalu tudi realnost, saj je zamisel izredno lepa in pohvale vredna. Ta dom bo tudi osrednje mesto dolomitskega področja in je torej širšega pomena. KS bi ga s svojimi sredstvi le težko gradila in bo zato treba denar za gradnjo zbirati, vendar ne le na tem področju, temveč v celotni občini.

GROZOTA V PODSMREKI

Astalta bi bila nujno potrebna cesta, ki povezuje Sentvid z Dobrovo prek Podsmreke. Ta medobčinska cesta je v groznem stanju in je vprašanje, če se sploh zasluži ime cesta. „Tu je najbolj nujen asfalt,“ ugotavljajo v KS Dobrova. Po tej cesti poteka zelo gost tovorni promet, ker vozijo težki tovornjaki po tej bližnjici material iz asfaltne baze v Podutiku na Vrhniko. Zato je ta cesta vsak dan bolj razbita. 11 kilometrov ceste bi bilo treba asfaltirati, da bi bil ta problem rešen. Asfalt pa bi po mnenju prebivalcev Dobrove veljal ogromno in bi to moral financirati kdo od zunaj, saj KS tega ne bi zmogla.

Ker je ta cesta tako uničena, tudi avtobus ne vozi v Podsmreko. Viator je sicer poskusno dal avtobus na to cesto, vendar so si potem premislili, ker so uvideli, da bi uničili avtobus na tej cesti, ki je primerna le za najtežje tovornjake in džipe. Cesta je tudi preozka, da bi lahko vozil avtobus. To, da ni avtobusne zveze, pa povzroča celo vrsto problemov. V šolo sploh ne morejo prevažati učencev s tega področja, čeprav bi jih morali, ker ni avtobusa na tej relaciji. Zato bi bilo nujno takoj popraviti oziroma asfaltirati in razširiti obstoječo cesto!

ŽELIJO SI ELEKTRIKO

Osnovna in prva naloga, ki je na vrhu vsega, je v KS Polhov Gradec vedno elektrifikacija vseh naselij. Naselja so doslej 70-odstotno elektrificirana. Doslej so dosegli z elektriko vasi Sela Kozjaki in Babno goru. Tu je šlo delno za obnovo omrežja, saj so doslej imeli pravzaprav v hiši le žarnico, delno pa za povsem novo napeljavo. Za leto sta ostala za elektrifikacijo še Mačkov graben in Bela. Če bo to vse elektrificirano, bo elektrika v vsaki hiši v KS in občani upajo, da bo to v najkrajšem času. To je sedaj tudi osnovni cilj KS. Kar so lani storili na tem področju, je bilo zelo veliko. 1,15 milijona je bil predračun za dela z elektrifikacijo in so ga občani

precej zmanjšali s svojim delom. Precej je bilo udarniškega dela, posebej pa so se izkazala društva kot gasilci, lovci in ZRVS.

POLHOGRASKE KADROVSKE TEŽAVE

Predsednik krajevne organizacije SZDL Polhov Gradec Srečko Božnar pravi, da v zadnjem času precej časa posvečajo kadrovskim težavam. „Smo na prelomnici, ker bo treba novo vodstvo. Sedanje vodstvo v KS bo zapustilo ta mesta, ker imajo že preveč funkcij. Želimo si, da bi delovalo čimveč ljudi, vendar ni največjega zanimanja za delo. Trenutno imamo resnično kadrovske težave.“

NOVA HOJA

Podjetje Hoja širi svoje proizvodne prostore v Polhovem Gradcu. Povečali bodo sedanjo proizvodnjo, medtem ko ne bodo širili asortimenta proizvodnje. Taki so vsaj načrti ob sedanji gradnji nove hale. Sedaj zaposluje Hoja okoli 120 ljudi, kasneje pa bo v končni fazi zaposlovala še enkrat več. V novi tovarni bodo izdelovali individualno opremo za poslovne stavbe in hotele. Nova tovarna bo ob zaključku del vredna več milijard. Hoja je dobila za gradnjo te tovarne kredit v višini 150 milijonov.

UREDILI BODO POSTAJO

KS Polhov Gradec ima v programu za leto gradnjo avtobusne postaje. Lokacija je že pripravljena in sploh vse urejeno. Letos bodo zgradili le prvo fazo, ki bo veljala okoli 40 tisočakov. V končni fazi pa bodo uredili še čakalnico in bife. To je za Polhov Gradec že nujnost in je zato treba postajo urediti še letos.

ZAENKRAT LE NAČRTI

V Polhovem Gradcu je treba v najkrajšem času urediti kanalizacijo. Kanalizacijo je treba popraviti, kolikor že obstaja, saj je marsikod že dotrajala, ponekod pa jo bo sploh šele treba urediti. Posebej jo bo treba urediti v novem delu. Prav tako je ena bistvenih nalog rekonstrukcija vodovoda. Letos bodo za to pripravili vse ustrezne načrte, ker za več ni denarja, prihodnje leto pa bodo začeli verjetno z deli.

POCENI PARCELE ŽE POZIDANE

V Polhovem Gradcu raste pod novo šolo lepo stanovanjsko naselje. Tam je bilo urejenih za gradnjo 32 parcel, ki so bile dosegljive pod izjemno ugodnimi pogoji. Kvadratni meter parcele je veljal namreč s komunalnim prispevkom le med šestimi in osmimi tisočaki. Te parcele so uredili v Polhovem Gradcu, da bi zavrl črne gradnje, ker je le-te moč zavreti le, če so dosegljive parcele, na katerih je moč zidati. Slika kaže, da gradnja tega naselja lepo napreduje, saj so vsi lastniki parcel takoj začeli graditi.

ZDRAVSTVENO VARSTVO

Večkrat lahko slišimo, da je boljša preventiva kot pa kurativa, ali pa bolj domače povedano: bolje je bolezen preprečevati, kot pa jo zdraviti. Kakšne oblike zdravstvenega varstva izvajajo v naši občini, kako se pogovarjali s tajnico občinskega sveta za zdravstvo Angelco Komše.

Najprej je stekla beseda o predavanja o boleznih in njihovem preprečevanju, ki jih po osnovnih šolah pripravljajo občinski odbori Rdečega križa v sodelovanju s svetom za zdravstvo. Ta predavanja potekajo vsak mesec na 'ja do poletja. V ta namen je svet za zdravstvo v minulem letu oddvojil dva stara milijona dinarjev.

Največji del proračunskih sredstev namenjenih zdravstvenemu varstvu gre za obvezne oblike zdravstvenega varstva, za zdravstveno zagotavljanje socialnih ogroženih kmetijskih in za stroške zdravljenja nezavestnih občanov. Stroški preprečevanja dejavnosti zdravstvenega varstva Vič bodo letos (po pogodbi) znašali 138 tisoč novih dinarjev.

Ka tako imenovani drugi preventivni sodi vse tisto zdravstveno varstvo, ki ga ne zajema zdravstveni svet. Sem sodi med drugim tudi plan abortusov socialno šibkim žen-

skam, predlanskim je šlo pod postavko druge preventivne tudi cepljenje proti črnim kozam in evidenca

7. APRIL – DAN ZDRAVJA

Tudi naša občina se je vključila v akcijo, ki je v okviru svetovnega dneva zdravja – 7. aprila, posvečena prehrani z geslom: „Pravilna prehrana – boljše zdravje“. Ob tej priložnosti je občinski koordinacijski odbor pripravil program za izvedbo te akcije. Ustrezna predavanja na temo: „Pravilna prehrana – boljše zdravje“, naj bi izvedli na vseh šolah, v krajevnih skupnostih, organizacijah RK in delovnih kolektivih. O poteku same akcije bo naše glasilo še poročalo.

tega. Letos bodo tri milijone starih dinarjev namenili za akcijo, ki bo stekla ob koncu marca in jo občinski svet pripravlja skupno z Rdečim križem – odvoz smeti in čiščenje okolja.

Ravno za enkrat se bodo letos povečali stroški za mriške preglednike, ker je novi pravilnik precej ostriši, kot pa je bil prejšnji.

Občina prispeva za letovanje otrok, ki jim to priporočijo posebne zdravniške komisije pri otroških dispanzerjih. Občina (včasih pa tudi podjetja, kjer so zaposleni starši teh otrok) poravnava hotelske stroške otrok na letovanju, ki so iz socialno šibkih družin. Lani je tako letovalo 110 naših otrok, toliko predlogov so dali zdravniki.

Občinski svet je lani tudi kril stroške kluba zdravljenih alkoholikov pri krajevni skupnosti „Malči Beličeve“, preteklo leto pa so ustanovili tak klub tudi pri krajevni skupnosti Krim-Rudnik, ki ga je finančno podprl Zavod za socialno delo, letos pa bo za oba kluba šel denar iz občinskih sredstev.

Po samoupravnem sporazumu bo viška občina letos prispevala tri stare milijone za Republiški zavod za zdravstveno varstvo. –vj

»LJUBLJANSKE OPEKARNE« LJUBLJANA

ČESTITAJO ZA PRAZNIK DELA – 1. MAJ

vsem delovnim ljudem in občanom in priporočajo nakup gradbenega materiala vseh vrst v lastni »Industrijski prodajalni«, Ljubljana, Cesta na Vrhovce 2.

Advertisement for KOLESTON 1+1 paint. The ad features three identical images of paint cans, each labeled 'COLOR CREME KOLESTON 1+1 BARVA + NEGUJE'. The cans are arranged vertically. To the right of the cans is the logo for 'ILIRIJA Ljubljana-Vič'. Below the cans, the text reads 'svetloba in življenje barv' (light and life of colors). At the bottom, it says 'ILIRIJA Ljubljana-Vič'.

Izvoljen družbenopolitični zbor občinske skupščine

Od skupno 48.920 vpisanih volivcev je za kandidatno listo glasovalo 38.324, proti kandidatni listi je glasovalo 2848, neveljavnih glasovnic pa je bilo 2477. Na listi je bilo 30 delegatov. Izvoljeni so bili:

1. Aleš Marija
2. Beti Ivan
3. Brglez Alenka
4. Buh Milan
5. Černivec Anton
6. Dolčič Emil

7. Gerkiš ing. Jože
8. Gorjup Vera
9. Homec Nuša
10. Jakša Franc
11. Kranjc Franc
12. Krumberger Franc

13. Kustec Anton
14. Malovrh Franc
15. Oprešnik Pepca
16. Purkat Dani
17. Rogelj Marjan
18. Suhadolnik Andrej

19. Svetic Franc
20. Šilc Jože
21. Šut Jožica
22. Tesner Stane
23. Trček Gabrijel
24. Valetič Tatjana

25. Vidmar Metka
26. Vrtič Stane
27. Vrhunc Tončka
28. Zdešar Pavle
29. Zevnik Jože
30. Ziernicki Rudi

IZVOLILI SMO DELEGACIJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

BRDO

1. Čertanc Jernej
2. Grdadolnik Lado
3. Jaklič Jože
4. Janežič Lado
5. Žun Branko

BREZOVICA

1. Japelj Izidor
2. Kržič Silvestra
3. Kušar Avguštin
4. Oven Anica
5. Ropret Ciril
6. Slana Anton
7. Urbančič Janko

ČRNI VRH

1. Jereb Alojz
2. Košir Milan
3. Maček Jože
4. Potočnik Tomaž
5. Rus Ludvik

DOBROVA

1. Bozovičar Vera
2. Dobnikar Anton
3. Saksiča Janez
4. Setnikar Janez
5. Svete Ivan
6. Vrhunc Peter
7. Zdešar Marko

VERA BOZOVIČAR, vzgojiteljica iz Dobrove:

Sem edina ženska in edina zastopnica mladih v delegaciji naše krajevne skupnosti. Predlagali so me zato, da bi zastopala področje vzgoje in izobraževanja, in to bom pri svojem delu tudi upoštevala. Zavzemala se bom, da bi uredili varstvo za čimveč otrok, predvsem tistih, ki izhajajo iz socialno šibkih družin. Adaptirali bomo vrtec, ob šoli bo treba urediti športno igrišče za mladino. Tako bi lahko ustanovili športno društvo, ki bi povezovalo našo mladino. Reči moram kritično besedo čez naše mladince in mladinke: veliko govorijo, malo naredijo. Zavzemala se bom, da bi tudi veliko delali. Kajti dela, ki čaka mlade v Dobrovi, je obilo.

IZIDOR JAPELJ, kmet iz Brezovice:

Za delegacijo sva bila v naši krajevni skupnosti predlagana dva kmeta, žal pa sem bil na volitvah izvoljen samo jaz. Tako me bo čakalo precej več dela, kot sem bil pričakoval. Po pravici priznam, da se kar malce bojim, da bom moral preveč časa presedeti po sestankih. No, zaupanja tistih, ki so me izvolili, ne bom smel izneveriti. Boli me, da nas je na Brezovici še zelo malo pravih kmetov. Zdaj nam bo še precej zemlje pobrala avtocesta. Zavzemal se bom, da bi nam namesto tega dala občina drug svet. Vprašam vas, kaj če kmet z denarjem, brez zemlje?

GOLO – ZAPOTOK

1. Ganoni Vlado
2. Germek Jože
3. Gradišar Jože
4. Peček Marija
5. Ponikvar Albert
6. Štebljaj Albin
7. Štebljaj Franci

HORJUL

1. Golc Franc
2. Končan Franc
3. Leskovec Franc
4. Sečnik Janez
5. Vrhovec Franc
6. Vrhovec Štefan
7. Zdešar Matko

IG

1. Cibor Jože
2. Čož Ela
3. Jakša Miro
4. Modic Ciril
5. Orhini Janez
6. Uršič Martina
7. Žagar Anton

KOLEZIJA

1. Brajnik Pavel
2. Brezovnik Ivo
3. Černec Dragica
4. Dolničar Boris
5. Gradišnik inž. Milan
6. Grahek Stane

7. Grča Stane
8. Hucika Blaž
9. Kocilija Cveto
10. Kosmač France
11. Labernik Tadej
12. Nafat (Tomič) Branka
13. Puntar Božidar
14. Pizzulin Rudi
15. Pohleven Rozi

KOZARJE

1. Bernik Franc
2. Korelec Anton
3. Stanovnik Alojz
4. Šifrar Irena
5. Šebenik Franc

KRIM – RUDNIK

1. Bevc Marijana
2. Bradač Bogdan
3. Bregar Jože
4. Čelar Miloš
5. Černe dr. Franc
6. Durjava Peter
7. Golob Rudi
8. Jaki Stanko
9. Jarc Milena
10. Kastelic Vinko
11. Kumše Ivanka
12. Lavrinc Ferdo
13. Ličen Karel
14. Močnik Maks
15. Repovš dr. Dušan
16. Strgar Janez
17. Strle Jernej
18. Trček Jakica
19. Vrbinc Franc

LAVRICA

1. Glavič Antonija
2. Javornik Jure
3. Kocilija Viktor
4. Kupljenik Janez
5. Žitnik Milan

MALČI BELIČ

1. Bernik Gabrijel
2. Buh Tatjana
3. Čeč Viktor
4. Dobovišek Marija
5. Gumilar Štefan
6. Korošec Lovro
7. Košak Ivan
8. Logar Jernej
9. Lovšin dr. Jože
10. Petelin Milan
11. Premru dr. Lev

MILAN ČESNIK

1. Brili Hinko
2. Čepon Jurij
3. Derganc Ana-Marija
4. Erega dr. Franjo
5. Filipič Vera
6. Kerševan Peter
7. Klasič Jože
8. Krajgher Olga
9. Kržišnik Ermin
10. Makarovič Lojze
11. Lukežič Jure

NOTRANJE GORICE

1. Kušar Alojz
2. Pešec Draga
3. Pristavec Miro
4. Rakovec Brane
5. Sojer Jože
6. Susman Stane
7. Žniderič Zmaga

PODPEČ-PRESERJE

1. Bovha Alojz
2. Gregorka Jože
3. Grum Anton
4. Jerina Albin
5. Jerina Ivan

6. Kocijan Franc
7. Makovec Ivan
8. Nagode Milan
9. Peršin Jože
10. Smole Franc
11. Suhadolnik Franc
12. Svete Anton
13. Zajc Janez
14. Zalar Emil
15. Zalar Ludvik

POLHOV GRADEC

1. Jankovec Sonja
2. Černoš Drago
3. Gerjolj Marko
4. Kavčič Jože
5. Marolt Alojz
6. Osredkar Franc
7. Zibelnik Franc

RAKITNA

1. Erjavac Vida
2. Grmek Pepca
3. Grom Jože
4. Kovačič Matija
5. Kovačič Stanko
6. Mikuš Jože
7. Šuštaršič Branko

JOŽE OBLAK, izdelovalec suhe robe iz Opalkova:

Zavzemal se bom za domačo obrt – suho robo. Zato so me tudi predlagali. Večina tukajšnjih prebivalcev živi od suhe robe, to je tradicija, ki jo je treba obdržati in jo še naprej gojiti. Dohodek, ki ga našim ljudem prinaša suha roba, vlagajo v kmetijstvo. Večina kooperira s kmetijsko zadruzo v Velikih Laščah z živino in z izdelovanjem suhe robe. Za naložbe v kmetijstvu nam daje zadruga nižje obresti kot za naložbe za suho robo. Menim, da to ni prav, saj ima zadruga več suhorobarskega kot živinskega prometa, zato bi morala znižati obresti pri kreditih za izdelovalce suhe robe.

ROB

1. Arko Jože
2. Cimperman Jože
3. Gorjup Anton
4. Ponikvar Anton
5. Škulj Slavko
6. Zakrajšek Jože
7. Žnidaršič Slavko

ROŽNA DOLINA

1. Belič Viljem
2. Dovgan Stanislav
3. Jagodic dr. Boris
4. Jamar Mirko
5. Kavčič Vili
6. Kersnič Milica
7. Klanšek Irena
8. Kozak Vidojka
9. Kristan Judita
10. Markovič Alempije
11. Poljšak Friderik

DRAGA PEŠEC, gospodinja iz Notranjih goric:

Predvsem se bom potrudila za izvrševanje nalog, ki si jih bomo zadali. No, da bi nam zmanjkalo nalog, se pa res ne bojim. Hočem le reči, da bom bolj zastavila svoje sile za to, da bodo sprejete naloge tudi uresničene, kot pa za to, kaj bomo delali. O tem bomo pač skupno odločali. Nekoliko bolj se bom zavzemala za varstvo otrok, pa tudi za to, da bi naš mladinski aktiv, ki je že ustanovljen, tudi kaj delal.

12. Potisek Milica
13. Remškar Marija
14. Sagadin ing. Zvonko
15. Stritar dr. ing. Albin

ŠKOFLJICA

1. Boh Terezija
2. Lani Jože
3. Marinček Anton
4. Nered Drago
5. Repar Marjan
6. Robežnik Jože
7. Zakrajšek Jože

TOMIŠELJ

1. Bernard Franc
2. Modic Srečko
3. Nered Franc
4. Prek Miro
5. Primožič Ivan

TRNOVO

1. Ferbežar Angela
2. Grujakovič Miroslav
3. Hočevnar Ciril
4. Japelj Tatjana
5. Lekič Matko
6. List Anica
7. Majdič Viktor
8. Mandelj Franc
9. Milič Dušan
10. Oven Rudi
11. Planinc Julij
12. Pranci Rajko
13. Prusnik Franc
14. Steiner Lojzka
15. Tišler Miloš

TURJAK

1. Levstik Jože
2. Perhaj Jože
3. Tekavec Jože
4. Zabukovec Stane
5. Zgonec Marija

VELIKE LAŠČE

1. Marolt Jože
2. Oblak Jože
3. Samsa Bogomir
4. Samsa Zdenko
5. Rigler Franc
6. Valjavec Niko
7. Virant Anton
8. Žužek Janko

VIČ

1. Kalan Darinka
2. Klančar Jelo
3. Kmet Janez
4. Knez Borut
5. Kocijan Gregor
6. Kuret Emil
7. Sever Franc

VNANJE GORICE

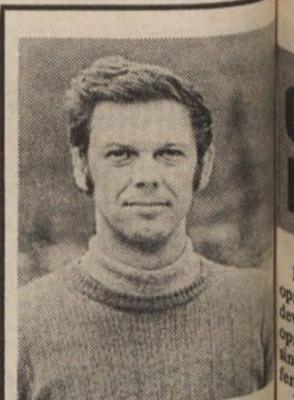
1. Brolih Franc
2. Marinko Marko
3. Marinko Stane
4. Marinko Ignac
5. Rakovec Štefan
6. Stanovnik Anton
7. Šifrer Franc

VRHOVCI

1. Berčič Stane
2. Maroš Drago
3. Suhadolnik Marija
4. Šifrer Ivo
5. Šuler Peter
6. Tomc Franc
7. Tomšič Franc
8. Vizjak Matjaž
9. Vrhovec Stane

ŽELIMLJE

1. Giovanni Janez
2. Golob Alojz, ml.
3. Golob Franc
4. Jakič Jože
5. Paznar Janez
6. Sket Samo
7. Žunič Tone

SAMO SKET, diplomirani inženir živilske tehnologije iz Želimlje:

Problem vseh Želimeljčanov je cesta. Zdaj jo širimo. Naša skrb pa je, da bi jo tudi asfaltirali. Za to cesto smo samopriskevkom zbrali 100 starih milijonov, kar je veliko za naših tristo prebivalcev. Po proračunu, ki je bil napravljen minulo leto, nam bi razširjanje in asfaltiranje ceste stalo 950 starih milijonov. Občinski proračun nam je za lansko leto dal 40 starih milijonov, ki smo jih sami prispevali. To smo občinskega proračuna smo dobili letos in z njo poravnali račune za dela, ki so bila na cesti opravljena lanskega leta, le nekaj milijonov nam je ostalo še za plačilo letos opravljenih del. Bojimo se, da bodo zaradi tega cestna dela zastala in da se bomo za nekaj časa na cesti obrisali pod nosom. Vsi delegati iz Želimlje se bomo zavzeli, da se to ne bo zgodilo. Zazidani načrt, ki je napravljen za naš kraj, ni sprejemljiv, saj po njem ni možno napeljati vode, niti kanalizacije. Potrebno bo napraviti boljši načrt potlej tega predlagati občinski skupščini.

Humanost in solidarnost trnovskih občanov

Dne 8. marca 1974 je v večernih urah izbruhnil požar v stanovanju družine Bajc – Rečna 3 in popolnoma uničil stanovanje s celotno opremo. Pogorelim je ostala le obleka, ki so jo imeli v času požara na sebi.

Rdeči križ je takoj pristopil v okviru možnosti k reševanju tega perečega problema. Posredoval je družini najnujnejša oblačila in posteljino ter nekaj denarnih sredstev.

Vse pozornosti pa je vredna akcija Rdečega križa in krajevne skupnosti Trnovo, ki sta se odločili za pobiranje prostovoljnih prispevkov trnovskih občanov. Tu se je zopet izkazala naša velika solidarnost ter humanost, saj so prebivalci na območju Trnovega prispevali denarna sredstva v skupni višini 7.440,50 dinarja. V imenu prizadete družine, občinskega odbora Rdečega križa in krajevne skupnosti vsem najiskrenejša zahvala.

Življenje in delo v naših VVZ

Živimo v času, ko veliko razmišljamo o zaposlenih ženskah in o otroškem varstvu. Pravzaprav je bilo na tem področju že veliko uspehov, žal pa še vedno ostaja kup nerešenih vprašanj zaradi velikega števila zaposlenih mater.

Naša občina je po številu odklonjenih otrok kar pri vrhu, zato ni čudno, če slišimo negotovanje prizadetih mater, ki so v skrbeh, kam z otroki. Nekatere jih v času zaposlitve puščajo kar same doma, drugim pomagajo delovni kolektivi tako, da lahko strnejo porodniški dopust, z upanjem, da se bo v tem času našel prostor v VVZ. Ni malo primerov, ko starši vozijo otroke v VVZ, kjer so prej stanovali, npr. Črnuče, Sentvid in drugam. Hudo nam je za vsako mamo, saj bi ji radi pomagali, pa žal ni v naših močeh. Hudo nam je poslušati prošnje, tožbe in jok, ko pa smo ob tem povsem nemočni, saj vendar vsi vemo, da so vsi VVZ zasedeni čez normative.

Ker nas vse te vsakdanje težave prisilijo, da ne mislimo drugače kot s skrbjo in razmišljanjem, kako pomagati, hodimo drug mimo drugega in najbrž pozabljamo, da imamo v naši občini šest VVZ, v katere je zajetih 1000 otrok. Ti otroci so zapupani nam, vzgojiteljem, zato se v teh zavodih odvija ne samo varstvo, ampak tudi vzgoja. Otroci so strokovno vodeni. Vodijo jih otroške sestre in vzgojiteljice, ki se morajo neprestano izpopoljevati, da bi bilo naše delo uspešno.

Poleg rednega vzgojnega dela, za katerega se vzgojiteljice redno pripravljajo, organiziramo razne krožke, kjer so vključeni tudi otroci, ki redno ne obiskujejo zavoda. Vsako leto organiziramo najmanj dve skupini male šole za zunanje otroke

in to v popoldanskem času. V poletnih mesecih vodijo vzgojiteljice večje otroke na vsakodnevno kopanje, kjer jih vključujemo v plavalne tečaje. Našim otrokom organiziramo tudi letovanje na morju. Letos se je prijavilo veliko otrok. Otroke vodimo tudi k telovadbi k Partizanu, ob raznih praznikih pa so najmlajši pripravljene zapeti ali zaplesati starejšim občanom ali delovnim kolektivom. Ali vemo, da posluje izmenični oddelek z 20 otroki za tiste matere, ki delajo v izmenah? Za otroke z razvojnimi motnjami smo tudi poskrbeli.

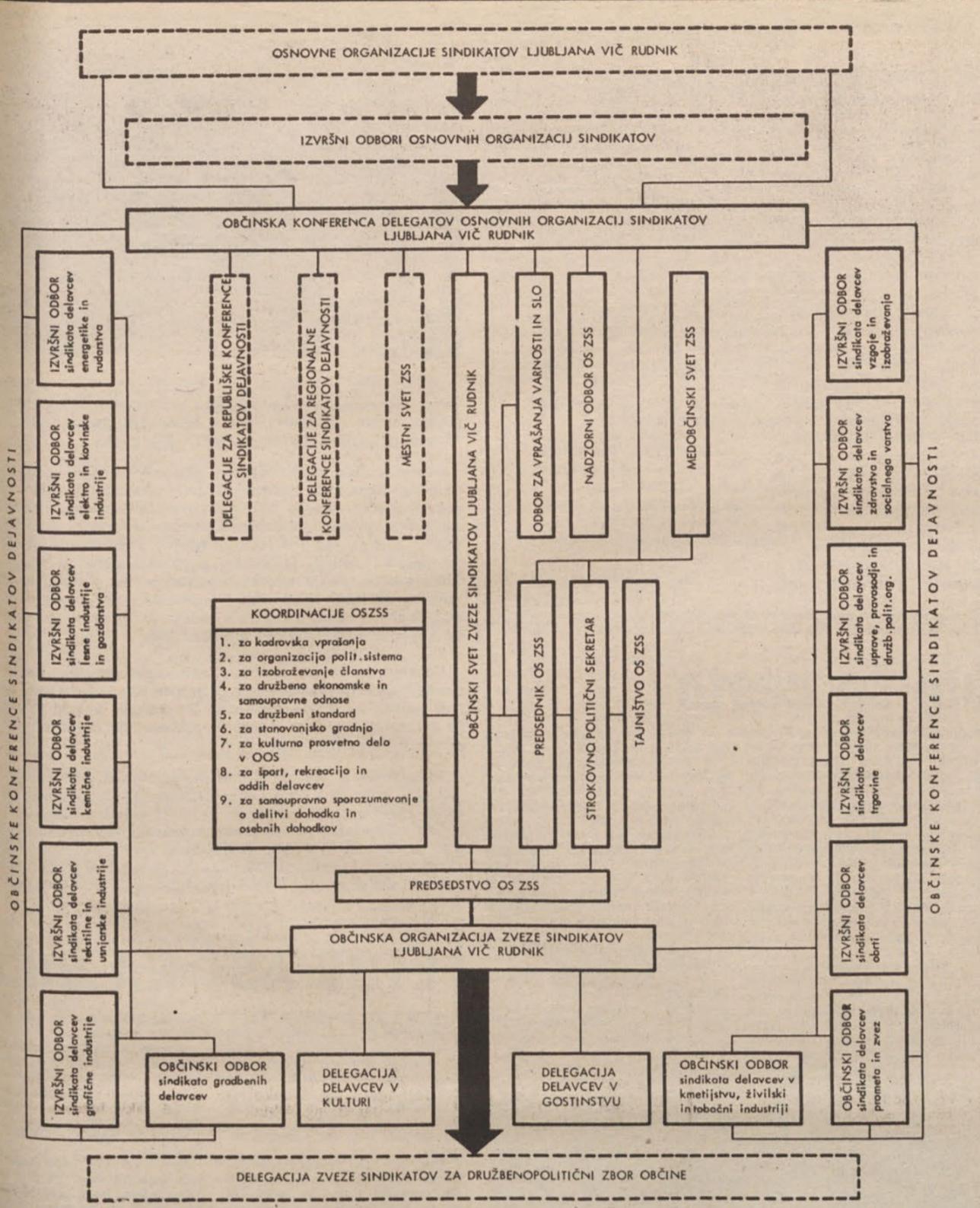
Z risbicami in izdelki ne okrasimo samo naše zavode, ampak tudi druge.

Pred poletjem bomo organizirali razstave naših risb in izdelkov za starše, veselile nas pa bo, če si jo boste ogledali vsi, ki vas zanima naše delo.

Pravzaprav sem našla le nekaj oblik dela v naših VVZ. Če želimo realizirati naš vzgojni plan, ki si ga postavimo, želimo dobre vzgojiteljice. To pa ni lahek poklic, saj zahteva veliko požrtvovalnosti, predanosti in predvsem ljubezni do otrok. Vzgojiteljica mora vedno znova iskati nove oblike in poti, kako odkriti otroško notranost. Dobra vzgojiteljica želi biti sodobna, razgledana, vedno pripravljena odgovoriti na strokovno vprašanje, zato pa je zelo važna njeno nenehno izobraževanje.

To so njene naloge in želje, ki jih zahteva poklic s ciljem, da bi našim otrokom nudili čimveč in jih tako vzgojili v dobre in delovne ljudi.

Če bo družba pravilno vrednotila delo vzgojiteljic, potem smo gotovo na poti še večjih uspehov.
MARTA MORI

ORGANIZIRANOST SINDIKATOV V OBČINI PRILAGOJENA PROGRAMU DELOVANJA

Med številnimi nalogami, ki so jih opravili viški sindikati v minulih desetih mesecih dejavnosti, je bila opravljena tudi naloga reorganizacije sindikatov v skladu s sklepi 4. konference sindikatov Slovenije. Zdej beležimo v 173 osnovnih organizacijah sindikatov 16.447 članov, med katerimi deluje 1730 članov izvršnih odborov in njihovih komisij za družbenoekonomske odnose, za kulturno in športno dejavnost ter za razvoj samoupravljanja in organiziranje temeljnih organizacij združenega dela in integracijske procese. V trinajstih občinskih konferencah sindikata delavcev posameznih dejavnosti deluje 360 sindikalnih delegatov, izbranih v osnovnih organizacijah sindikatov. Ti so izmed sebe izvolili delegacije v republiške in medobčinske konference, mestni in občinski svet zveze sindikatov, v občinski odbor SLO in odbora za varnost in v nadzorni odbor občinskega sveta sindikatov; neposredno po delegatih pa bila izvoljena predsednik in sekretar občinskega sveta sindikatov. V vsaki občinski konferenci sindikatov dejavnosti vodil izmed delegatov izvoljen izvršni odbor, ki ga predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov in šteje 17 članov. Obenem so svoje delovanje razvijali v delegacijah za posamezna vprašanja, o katerih bo potrebno razpravljati na skupščini ali na predstavnem odboru. Sindikalna organiziranost je strogo prilagojena izpolnjevanju nalog, ki so dane sindikatom v slovenski in jugoslovanski ustavi. Ena izmed najvažnejših je prav gotovo izobraževanje in usposabljanje delegatov za odgovorno opravljanje vseh dolžnosti, ki so jim za odločanje naloge v novem delegatskem skupščin-

skem sistemu. Nič manj pomembna naloga pa je tudi družbenopolitično izobraževanje sindikalnih političnih delavcev, ki neposredno prevzemajo uresničevanje ustavnih določb v temeljnih delovnih skupnostih, še posebno, ko vemo, da je v občini izredno pestra struktura nad tristo temeljnih in drugih organizacij združenega dela in delov delovnih skupnosti. Iz objavljene sheme je očitna in razvidna razvejanost in organiziranost delovnih ljudi v sindikatih in v zvezi sindikatov naše občine. Kako bomo delovali? Izhajamo iz načela, naj bi bil vsak delovni človek organiziran v sindikatu – organiziranje v sindikatih velja tudi za kmete – kooperante, obrtnike – kooperante in za delavce, ki so zaposleni pri zasebnih obrtnikih! Sindikalna organiziranost mora pogojevati prenašanje resničnih in nepogovornih interesov od vseh delovnih sredin do točk odločanja, to je, v občinski konferenci sindikalnih delegatov in občinskih konferencah sindikatov delavcev posameznih dejavnosti ter vseh njihovih voljenih predstavniških telesih: izvršnih odborov občinskih konferenc sindikatov delavcev dejavnosti, občinski organizaciji zveze sindikatov, občinskem svetu zveze sindikatov in njegovem predsedstvu ter koordinacijah za obdelavo posameznih vprašanj. Izoblikovana stališča občinskih sindikalnih teles se vračajo neposredno v preverjanje osnovnim organizacijam sindikata in njihovim izvršnim odborom in se tako izpopolnjuje v občinski svet zveze sindikatov. Od tod vodi pot tako sprejetih stališč v skupščinski družbenopolitični zbor.

Drugi kanal za delavske zahteve do točke odločanja vodi prek delegatov skupščinskega zbora združenega dela, v katerem ima družbeni

sektor dejavnosti 43 mandatnih področij, ki se domala pokrivajo z sindikalno organiziranostjo občinskih konferenc sindikatov – eno od mandatnih področij pa sindikati le delno prekrivajo, gre za delavce, zaposlene pri zasebnih obrtnikih, ki imajo svoj mandat v zboru združenega dela. Izoblikovanje stališč, predlogov in zahtev delegatov tega zbora začenja v izvršnih odborih občinskih konferenc sindikatov delavcev dejavnosti in se preverja v konferenci vseh delegatov tega sindikata. Tako sprejeta stališča bodo morala dajati ton in kvalificiran pristop k razreševanju spornih vprašanj do usklajevanja v delegacijah oziroma konferencah delegacij, ki se združujejo za mandatno področje tega zbora. Prav v tem pa so zastopani posebni interesi posameznih skupin temeljnih delovnih skupnosti – ustava terja, da vsi splošni in posebni interesi prehajajo od temeljnih delovnih sredin, kjer se v združenem delu ustvarjajo sredstva, čim bolj neokrnjeni! Torej smo se organizirali tako, da ne bo več mogoče interesov lakirati.

USPELO STRELSKO TEKMOVANJE

ZRVŠ Trnovo je 16. aprila organizirala na strelišču ob Dolenjski cesti z upravo javne varnosti medsebojno prijateljsko strelsko tekmovanje s pištolo, polavtomatsko puško in brzostrelko.

Tekmovanje, ki je bilo v počastitev ustanovitve OF in 30. obletnice organov za notranje zadeve, je odlično uspelo. Vsako ekipo je sestajalo 9 tekmovalcev, za vsako vrsto orožja po trije tekmovalci. V napeti in skoraj izenačeni borbi je zmagala ekipa ZRVŠ Trnovo.

Najboljši strelca na posamezni vrsti orožja je prejel diplomu, in sicer:

Takšna organiziranost zadobi svoj pomen ob upoštevanju, da delovni ljudje ustvarjena sredstva zavestno združujejo prek sprejetih družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov za zadovoljevanje osebnih, splošnih in potreb skupne porabe in imajo o teh pravicah in dolžnostih enakopravno in neposredno odločati ter prek oblik družbenega nadzora poskrbeti za namensko potrošnjo teh sredstev.

Poleg opisanih družbenoekonomskih in družbenopolitičnih vidikov sindikalne organiziranosti obstaja še vrsta drugih, ki jih bo opredeljeval statut zveze sindikatov. Najpomembnejši pa bo pristop k izdelavi in izvajanju delovnih programov vzpostavljenih občinskih sindikalnih forumov, saj bodo morali vsebovati zahteve celotne družbe in tudi delovnih sredin osnovnih organizacij sindikatov z možnostjo sprotnega usklajevanja in razreševanja problematike v sklopu celotnega družbenogospodarskega in družbenopolitičnega sistema.

JOŽE DERNOVŠEK

Ulčnik Ivan, Trnovo – za pištolo;
Paradžik Peter, Trnovo – za brzostrelko in
Podražaj Jože, UJV – za puško.
Po podelitvi diplom so v tovariškem srečanju ugotovili, naj bi se tako medsebojna tekmovanja večkrat vršila, saj s tem krepimo svojo borbena pripravljenost.

Poleg tega je odbor pripravil tudi posvet, kjer bo svoje članstvo seznanil s celotnim letnim programom dela, ki ne zajema samo predpisano tematiko za testiranje, temveč tudi vlogo članstva te organizacije v krajevni skupnosti.

Kaznivo delovanje Jehovih prič

Od našega bralca Jožeta Kartina smo prejeli pismo v zvezi s člankom „Obsojeno takšno delovanje cerkve“, v katerem je bilo govora o obsodbi kršitev s strani cerkve v Sloveniji. Naš bralec piše: „V mislih ste imeli rimskokatoliško cerkev. Res je, kar ste navedli in se strinjamo z vami. Toda mene moti in mi gre na živce delovanje še neke druge cerkve, o čemer pa še ni nič pisalo. V mislih imam Jehovce. Vdirajo človeku v hišo in ponujajo in pridigajo, ter vas prepričujejo o svojem prav, pa če vam je prav ali ne. Zakaj se jim to dopušča, da svobodno delujejo in vdirajo v hiše? Ljudje že govorijo: „Ja, to delajo proti rimskokatoliški cerkvi in jih zato oblast pusti pri miru.“

Ker pa so vse vere enakopravne, se bojim, da bo tudi rimskokatoliška cerkev začela s svojim pohodom po hišah in pridigala in ponujala svoje brošure. Kaj pravite k temu, ko so vse vere enakopravne? Jehovci dajejo ostalim zgled v smislu: „Še vi dajte, nas oblast pusti pri miru, ko vdiramo v hiše. Le na plan! Kot mi!“ Jehovci so resnično že nesramni, saj ljudi napadajo v parkih, na cestah, pokopališčih. Sploh ne dajo miru. Pri tem so katoličani boljši, saj kaj takega še nisem opazil. Sicer pa pravi pregovor: Ogledi mičejo itn.

Odgovorite nam prosim, da bomo vedeli, kako naj se ravnamo in če bodo kmalu na vratih potrebni listki „Za versko prepričevanje ene ali druge vere vstop prepovedan!“

Odgovor v enem stavku je: „To kar počnejo pripadniki vere Jehovih prič, ko vdirajo v stanovanja in silijo v ljudi, je nazakonito, prepovedano in kaznivo. O dejavnosti pripadnikov te vere je resnično večkrat slišati v

istem smislu kot piše bralec. V naši državi so vse veroizpovedi in vere enakopravne in naša zakonodaja ne daje nobeni od teh ver prednosti ali celo ugodnosti. Zato ne gre pri tem „napadanju“, ki ga izvajajo verniki Jehovih prič, za nikakršno tiho soglasje naših oblasti. Problem je v tem, da je to brez pomoči občanov zelo težko preganjati, saj res ni moč stražiti vsakega kotečka in hiše, saj se pripadniki te vere s svojim nasilnim in vsiljivim pristopom pojavljajo vsepovsod. Tu je potrebna pomoč občanov, ki naj te ljudi takoj prijavijo, oziroma skušajo od njih izvedeti čimveč podatkov, da bi jih lahko kasneje organi UJV našli. Če pridejo v hišo, je morda celo najbolje povabiti jih naprej in poklicati organe UJV, vnetega prepričevalca pa do tedaj zamotiti. Le tako, s kaznovanjem posameznikov bo moč preprečiti vsiljivost pripadnikov vere Jehovih prič, saj je njih početje vsiljevanje vere in sploh večkrat že meji na versko nestrpnost, kar je tudi prekršek.

S podatki v pismu smo seznanili tudi komandirja milice Vič-Rudnik ANTONA SOVDATEA, ki je zadevo pojasnil takole: „Občani naj te ‚prepričevalce‘ prijavljajo najbližji postaji milice. Najbolje je seveda, če vedo čimveč o njih oziroma vsaj kam so se odpravili, da jih lahko naš miličinski poišče. Tak primer je bil pred časom v vasi izven Ljubljane, vendar nismo uspeli ukrepati, ker si občani niso zapisali številke avtomobila, s katerim so se pripeljali ti vneti zagovorniki vere Jehovih prič. Mi tako vsiljevanje in napadanje preganjamo, le zvedeti moramo zanj. Prijava pa je seveda stvar občanov in je tu uspeh odvisen od medsebojnega sodelovanja.“

M. Dimitrič

Zemljiška skupnost ustanovljena

Vrzel, ki jo je kmetijstvo čutilo že vrsto let, je zapolnjena. Zemljiško skupnost občine Ljubljana Vič-Rudnik so delegati iz krajevnih skupnosti in TOZD na ustanovni skupščini dne 1. februarja 1974 ustanovili in izvolili organe, ki so potrebni za normalno delo. Izvoljeni so bili naslednji organi; izvršni odbor, nadzorni odbor, poravnalni svet in potrebne komisije. Skupščina je že pričela z normalnim delom in je bil s prvim marcem nastavljen profesionalni tajnik, na katerega se lahko zainteresirani občani obračajo.

Nerešeni kmetijsko-zemljiški problemi so se dolgo odlagali in se zbirali, zato sama ustanovitev skupščine problemov še ne more rešiti. Potrebno je široko sodelovanje občanov — predvsem

kmetovalcev in TOZD ter službe same, ki mora biti zelo aktivna in prožna, da bo prisotna tam, kjer je problem najbolj pereč. Imamo veliko neobdelanih površin, ki so primerne za obdelavo in proizvodnjo, potrebna je inventarizacija teh površin in nudenje le-teh v zakup, to je v proizvodnjo. Urbanisti še kar naprej načrtujejo naselja na poljih (zadnji primer Škofljica), kot da so tu neomejene možnosti. Še in še bi se dalo naštevati primere konkretnih akcij zemljiške skupnosti. Tudi zakon predpisuje vrsto konkretnih nalog in jim daje določeno prioriteto. Vrsta nalog izhaja tudi iz samoupravnega sporazuma, ki so ga med seboj podpisale zainteresirane krajevne skupnosti, TOZD, skupščina in SZDL. Tako

širok krog zainteresiranih je tudi porok za uspešno delo zemljiške skupnosti.

Iz tako zastavljenega programa naj bi zemljiška skupnost prerasla v sklop širokih interesov vsega kmetijstva od TOZD, kmetovalcev do občanov kot potrošnikov dobrin, ki jih kmetijstvo proizvaja in nudi. Zemljiška skupnost naj preraste v samostojno telo in naj ne postane samo služba občinske uprave, kar pogosto zamenjujemo. S svojo dejavnostjo se vključuje v politiko občinske skupščine in povezuje svoje delo s službami občinske skupščine, ker le na tak način bo delo teklo resnično neokrnjeno.

Trenutne pristojnosti zemljiških skupnosti so v fazi izmenjave mnenj. To je napredek spričo preteklosti,

vedar za prihodnje premalo, mnenje mora prerasti v odločanje. Interese kmetijstva bo treba braniti tudi v prihodnje. To lahko najuspešneje opravi prav zemljiška skupnost s svojimi delegatskimi predstavniki, ki materijo poznajo in obvladajo. Potrebno je nadaljnje povezovanje na nivoju mesta in regije. Nekaj uspešnih primerov povezave oziroma skupnih nastopov že imamo v minulem obdobju, kajti vrsta interesov oziroma problemov bo enakih.

Dokumenti 7. kongresa ZKS govorijo tudi o zemljiških skupnostih in njenih nalogah. Program je resnično širok in mobilizira vse k nadaljnjemu razvoju našega kmetijstva.

Ing. LOJZE HABJAN

Jože Novak iz Plešivice nad Notranjimi goricami ima vzor urejeno kmetijo, kjer v kooperaciji z Ljubljanskimi mlekarjami govejo živino. Trenutno ima v hlevu petindvajset glav živine. Ukvarja se z vzrejo pitancev in proizvodnjo mleka.

Omenil je, da predstavlja pri njih velik problem cesta, ki trenutno popolnoma razmehčana in blatna, tako da je dostop vasi otežkočen. Mnogo skrbi jim povzroča tudi voda na Barju, mnogokrat preplavi pridelek. Trenutno se je taki specializirani kmetiji, kjer večino dela opravijo strojno, pridružila še skrb za morebitnih bodočih podražitev pogonskih goriv za stroje, kar lahko močno poviša stroške proizvodnje. Na skednju pa imajo velike zaloge sena, ki ne pride v poštev pri vzreji goved, ampak seno doslej prodajali v tujino, v bodoče pa to ne bo več mogoče, ker kupec ni bil zadovoljen s kvaliteto sena.

Nekateri kmetovalci so namreč seno slabo presušili. Tako bodo morda v naslednjih letih ostale večje površine nepokošene, kar bo tudi vplivalo na znižanje dohodka. Zelo visoke so tudi pristojbine za zavarovanje goveje živine. V primeru, če živina oboli, nosi pretežno breme kmetovalec.

Jože Novak si želi, da bi kmetovalec občutil družbeno skrb in napredek kmetijstva ter da bi se nadaljevala sedanja oblika kooperacije, kar bi gotovo vplivalo na to, da bi se tudi mlajši odločili za kmetovanje. Upa, da se bo kateri izmed njegovih otrok odločil za delo na kmetiji in morda tudi končal kmetijsko šolo. Misli, da mlajše pritegne predvsem mehanizacija, ko se odločajo za kmetijski poklic. Tako se naložbe v kmetijstvo lahko bogato obrestujejo.

Pesem krampov za boljšo cesto

Na občinski cesti četrtega reda, ki povezuje Gornjo Brezovico s Preserjem, so marca zapeli krampi in lopate so se zarile v zemljo in med kamne. Občani krajevne skupnosti Podpeč-Preserje so poprijeli za delovna orodja in s svojim delom sklenili razširiti cesto.

Naš sogovornik je bil mladinec Franc Zalar, tajnik gradbenega odbora za cesto in hkrati tudi tajnik krajevne skupnosti. Tako nam je dejal:

— Do lanskega leta, ko so prebili cesto Gornja Brezovica-Rakitna,

vasi Gornja in Dolnja Brezovica nista imeli povezave s svetom. Edini način prometne povezave vaščanov s svetom je bila — peš hoja. Potem ko je bila maja lani odprta omenjena cesta z Rakitne, je kmalu pripeljal v Brezovico tudi avtobus. Vendar so avtobusna podjetja postavila pogoje, da bo letošnje pomlad razširjeno ozko grlo, dolgo 550 metrov, med Gornjo Brezovico in Preserjem. Komunalno podjetje Vič je napravilo predračun za ta dela — stala bodo 65 milijonov. Iz občinskega proračuna nam je kapnilo petnajst

starih milijonov. V bojazni, da jim ne bi ukinili avtobusnih prog, so se občani odločili za udarniško delo. Na pomoč so nam priskočila tudi nekatera podjetja. Precej denarja je šlo za buldožer, za minerja in municijo. Občani so udarniško postavili dva oporna zidova, dva obrtnika pa sta tri dni udarniško vrtala luknje za mine. Material so zastoj prepeljali domači avtoprevozniki. Mladina je opravila vsa lažja dela. Omeniti moram, da je Komunalno podjetje Vič tudi dalo svoj pristojevi prispevek za cesto — cestarja in delovno

— So se morda nekateri občani pri delu odlikovali bolj od drugih? — Po cele dneve so bili na cesti pretežno kmetje, medtem ko drugi niso mogli zaradi služb. Nikakor ne gre spregledati, da so ljudje prostovoljno odstopili svoj svet za cesto. Lahko rečem, da so vsi po svojih močeh sodelovali na cesti. Morda pa je še največ časa za to cesto žrtvoval Ludvik Baša, ki je predsednik gradbenega odbora in je delo organiziral. Pa še to zapišite, da je na cesti delala tudi mladina športnega društva Podpeč-Preserje.

— Vas morda čaka še kakšna podobna akcija? — Ze v aprilu bo stekla akcija za napeljavo 2500 metrov dolgega vodovoda za vas Goričico. Pri delu bodo tudi to pot sodelovali vaščani iz drugih vasi naše krajevne skupnosti.

V. J.

Gradnja iz samoprispevka

VRTEC NA VIČU: Gradbeno podjetje Megrad je prevzelo gradnjo. Groba gradbena dela so že v teku po predvidenem operativnem planu.

VRTEC „MALČI BELIČ“: Dela so oddana Gradbenemu podjetju Grosuplje. Manjše težave so nastale zaradi predstavitev komunalnih napeljav.

VRTEC „BRDO-VRHOVCI“: Potrebna je sprememba zidalnega načrta. Sporna ostaja še vedno lokacija. Trenutno se pogovarjajo o četrti varianti.

OSNOVNA ŠOLA DOBROVA: Šola je v gradnji. Potek izvedbe kasni zaradi zimskih zastojev in reševanja komunalnih priključkov. Odprto je še vedno vprašanje, kdo bo sofinanciral električno napeljavo (potrebna bo nova trafo postaja).

OSNOVNA ŠOLA VIČ: Pričakujejo izdajo lokacijskega do-

voljenja. V izdelavi je idejni projekt. Jeseni naj bi pričeli z gradnjo.

LETOS AST NA VIČU

Znana akcija ljubljanske mladine, to je gradnja AST (aleja spominov in tovarštva) se bo začela v občini Vič-Rudnik. Prvi del trase bo potekal na območju občin Moste-Polje in Vič-Rudnik. O tem so razpravljali tudi na seji sveta za urbanizem in soglasno podprli gradnjo AST, za kar so dali tudi vsa potrebna soglasja.

Prvi del trase poteka prek Golovca, od Spodnje Hrušice do Rudnika oziroma Dolenjske ceste. Ob tej trasi stoji sedaj že 14 spominskih kamnov, ki so jih ob trasi, kjer je tekla okupatorjeva žica okoli Ljubljane, postavila ljubljanska podjetja. Ti spominski kamni so sedaj že povezani s potmi. Le-te pa niso povsod najlepše urejene. Ob teh poteh so tudi že divja ognjišča in prostori za piknike. Vse to pa bodo z ureditvijo

trase uredili, opremili traso in tudi sicer polepšali.

Za opremo na tem odseku bo treba odšteti vsaj 28 tisočakov. S tem denarjem bodo postavili ob trasi klopi, sedežne garniture, ognjišča, različne, kašipote itd. Razgledni stolp, ki ga bodo postavili ob trasi delu, pa bo veljal še nadaljnjih 50 tisočakov.

Ta prvi del AST bodo urejali predvsem brigadirji sami. Za prvi odsek prek Golovca bodo predvidoma porabili 8532 ur. To delo bosta opravili po programu dve brigadi. Bosta delali po 12 dni in šteli skupno okoli 120 brigadirjev. Brigadirji gradnjo prvega dela AST bosta opravili v občini Vič-Rudnik in Moste-Polje.

Ureditev celotne trase bo veljala tudi v poletnem času, ko njihove kraje obišče precej turistov.

MARIČKA JARČ

Bencinska črpalka na Jezeru pri Podpeči

Te dni bodo na Jezeru pri Podpeči odprli novo bencinsko črpalko. Graditi so jo sicer začeli že pred dobrima dvema letoma, vendar je gradnjo močno ovirala struktura tal (lokacija črpalke je namreč postavljena na območju, kjer prehajajo horjuljska tla v kraška).

Gradnjo, parcelo, montažo in prekrbo z gorivom je financiralo podjetje Petrol. V imenu vseh vaščanov KS Podpeč-Preserje se mu zahvalju-

jemo. Na tej črpalci se bodo z gorivom oskrbovali občani, ki stanujejo na območju med Igom, Borovnjakom in Notranjimi goricami. Še posebej dobrodošla bo za kmetijske proizvajalce, saj so do sedaj bili primorani gorivo za traktorje in ostale kmetijske stroje dovažati iz Ljubljane. Če se si vaščani obetajo od črpalke tudi v poletnem času, ko njihove kraje obišče precej turistov.

MARIČKA JARČ

Želje in naloge občanov KS Podpeč-Preserje

Na območju krajevne skupnosti Podpeč-Preserje je osem vasi in sicer: Podpeč, Preserje, Kamnik pod Krimom, Gornja Brezovica, Dolnja Brezovica, Jezero, Goričica, Prevalje in Planinica. V tej krajevni skupnosti živi skupno 2.115 prebivalcev. Pretežno se občani bavijo s kmetijstvom, precej pa je tudi delavcev v industriji, ki poleg svojega dela

opravljajo še delo na kmetiji. V Podpeči ima obrat lesne galanterije Hoja, ki zaposluje predvsem domače delavce. Le ti so zaposleni tudi v mizarski delavnici „Usluga“. Na tem območju sta osemletka Jožeta Molka — Puntarja in Preserju in štiri-razredna šola na Jezeru. Mladinci sicer nimajo mladinskega kluba, kjer bi prirejali zabave, imajo pa precej

močno športno sekcijo. Mladi se bavijo z nogometom, namiznim tenisom, streljanjem in kegljanjem. V Preserju in Podpeči sta dve knjižnici, ki sta dobro založeni. Zelo dobro so obiskane pogoste predstave v kulturno prosvetnem domu v Podpeči. Tako bi lahko v nekaj besedah orisala to krajevna skupnost.

Precej občanov aktivno sodeluje v družbenopolitičnih organizacijah, društvih in krajevni skupnosti sami. Odbor slednje je sestavljen po principu delegatskega sistema in sicer tako, da so v skupnost izvolili 57 članov iz vseh vasi, organizacij — družbenopolitičnih, društev in delovnih organizacij. Ti sestavljajo zbor delegatov krajevne skupnosti. Svet krajevne skupnosti pa šteje skupaj kar 21 članov. Bila sem na eni izmed sej te krajevne skupnosti, kjer so se pogovarjali o dejavnosti v preteklem letu. Lani so uspešno izpeljali več pomembnih akcij. Zgradili so odcep ceste iz Gornje Brezovice do Rakitne, za uvedbo redne avtobusne proge pa so dosegli povezavo Dolnje in Gornje Brezovice z mestom, izpeljali so akcijo napeljave vodovoda iz Podpeči v Notranje gorice in naprej do Brezovice, zgradili bencinsko črpalko, obnovili javno razsvetljavo ter izvedli več manjših akcij. V številnih omenjenih akcijah so sodelovali občani in mladinci z udarniškim delom ter tako ob pomoči krajevne skupnosti pokazali resnično pripravljenost za reševanje skupnih problemov.

Prav ta pripravljenost pa je verjetno bila prisotna tudi ob izdelavi programa krajevne skupnosti za to leto. Program je dokaj obširen, saj upošteva: popravilo ceste od Pre-

UČINKOVITO
SODOBNO
NOVO

VISOKI SIJAJ
BREZ LOŠČENJA!

PRVO JUGOSLOVANSKO SAMOSVETLEČE LOŠČILO ZA TLA, OBLOŽENA S TOPLIM PODOM, LINOLEJEM, VINAZ PLOŠČICAMI IN DRUGIMI PLASTIČNIMI MATERIALI.

Clarex plastic

Mercator
veletrgovina
import - export
Ljubljana

OBVESTILO

Cepljenje psov proti steklini ZA ZAMUDNIKE krajevnih uradov: Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica

Na podlagi uredbe o preventivnih ukrepih proti določenim živalskim kužnim boleznim je obvezno cepiti vse pse, starejše od treh mesecev.

Razpored cepljenja psov proti steklini:

- 29. 4. 1974 ob 15. uri pri Zadržnem domu Dobrova
- 29. 4. 1974 ob 16. uri pri Pratrkarju — Polhov Gradec
- 29. 4. 1974 ob 17. uri pri Štefanu v Zalogu
- 29. 4. 1974 ob 18. uri pri Prebilu v Horjulu
- 29. 4. 1974 ob 19. uri pri Poku na Brezovici

Proti kršilcem te odredbe bo uveden upravno kazenski postopek, necepljeni psi pa bodo, v smislu odredbe, pokončani.

VETERINARSKA POSTAJA „KRIM“—GROSUPLJE

Aktivna gasilska zveza

Občinska gasilska zveza Ljubljana Vič-Rudnik je imela 24. marca 1974. svojo redno skupščino, na kateri so prisostvovali poleg delegatov gasilskih društev viške občine tudi predstavniki GZ Slovenije, ing. Janez Urbanija, MGZ Mirko Kušar, OZG - Šiška Vili Zalta, predstavnik občinske konference SZDL Bine Lenaršič in gasilska veterana Janez Vrbinč z Barja in Franc Sever iz Brezovice.

Skupščino je otvoril predsednik Jernej Čertanc, ki je v svojem obširnem in bogatem poročilu analiziral uspehe in prizadevanja viških gasilcev v preteklem štiriletnem obdobju.

Problematika, s katero se srečujejo gasilci, je po novem delegatskem sistemu prišla do izraza še posebno zato, ker je vsako društvo, ki jih je 53 v viški občini, poslalo svojega predstavnika z nalogo, da prenese predloge in mnenja svojih članov v društvo na najvišji gasilski forum.

Opremljenost društev s sodobnim orodjem in avtomobili še ni v celoti izpeljana, vendar je bilo ugotovljeno, da so se društva ob pomoči gasilskega sklada, občinske gasilske zveze, krajevnih skupnosti in občanov, v zadnjih letih opremila v taki meri, da so kos vsem vrstam požarov.

Društva imajo preko 100 motorov, 42 avtomobilov in pripadajoče orodje, kar daje možnost za čimhitrejšo in uspešno akcijo. Tri avtomobila, ki so locirane na Viču, Barju in Brezovici, dajejo garancijo za takojšnjo akcijo na vsem območju naše občine.

Posebno pozornost so društva posvetila najmlajšim članom, to je pionirjem in mladincem, ki so garancija za nadaljnje delo v društvih. Organizirana tekmovanja po sektorjih, v občinskem in mestnem merilu so spodbujajoča za mladi rod, ki se vedno bolj vključuje v gasilske vrste.

Strokovna usposobljenost članstva je glavna naloga občinske zveze. To zahtevno delo so prevzeli strokovnjaki iz lastnih vrst, kar je rodilo v preteklih letih velike uspehe. Tečajji za podčasnike, gasilce, strojnike, saniteto in dihalne aparate se vrstijo vsako leto v zimskih mesecih. Zaključni izpiti se pokazali 98 odstotni uspeh, iz katerega je razvidno, kako resno sprejemajo posamezniki prostovoljno gasilsko službo.

Povezanost gasilcev z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami na terenu se stalno izboljšuje, kar je vsekakor zasluga družbenopolitičnih delavcev, ki so sprevredili, kako pomembno je sodelovanje za reševanje tekočih problemov.

Krajevne skupnosti in civilna zaščita so tesno povezane z gasilci in jim tudi izdatno pomagajo pri reševanju finančnih problemov in opremljenosti.

Civilna zaščita da društvom v oskrbo svoj material, da je dobro uskladiščen in vzdrževan. Vsakoletna kontrola s strani civilne zaščite potrjuje to zaupanje.

Največ kritike je bilo slišati na račun vodovodnega omrežja in hidrantov. Delegat iz gasilskega društva Vič Marjan Zdešar je povedal, da vsakoletna kontrola hidrantov na območju viškega požarnega okoliša kaže nezainteresiranost Mestnega vodovoda, saj je že vrsto let pokvarjenih 53 odstotkov hidrantov, kljub vsakoletnim urgencam. Tudi drugi delegati so postavljali isto problematiko in zahtevali, da Mestni vodovod takoj odpravi okvare in posreduje posameznim društvom točne načrte hidrantnega omrežja.

V razpravi je bilo slišati celo vrsto pripomb, predlogov in neresenih problemov, kot je včlanjanje žensk in deklet, nabava gasilskih uniform, odprava prometnega davka na material za gradnjo gasilskih domov, povezanost in skupne vaje z industrijskimi gasilskimi društvi, povečana naročnina na Gasilski vestnik, zavarovanje avtomobilov, domov in članstva, nabava novih cevi in ostalega orodja.

Bine Lenaršič - predstavnik občinske konference SZDL, je v svojem nagovoru poudaril pomembnost gasilstva kot ene od najbolj aktivnih organizacij na območju občine. Zazel je še nadaljnje tesnega sodelovanja z ostalimi terenskimi organizacijami, saj se le s skupnim delom lahko dosežejo isti cilji v dobro naše skupnosti. Izvoljeno je bilo tudi vodstvo občinske gasilske zveze z Jernejem Čertancem na čelu.

FRANC SEVER

Gasilsko društvo Brdo

Letos, 27. januarja, je bil v domu družbenih organizacij na Brdu redni letni občni zbor prostovoljnega Gasilskega društva Brdo. Zbranih je bilo kar 62 članov društva. Tega zbora se je udeležilo tudi precej gostov, med njimi tudi Miro Kušar - predsednik MGZ Ljubljana ter tovariš Jernej Čertanc - predsednik občinske gasilske zveze, ki je hkrati tudi častni predsednik svojega matičnega društva na Brdu. Upravni odbor je občni zbor dobro pripravil ter si s svojim programom za tekoče leto zadel več nalog. Nakazal je tudi nekaj perečih problemov, ki tarejo požarno varnost na območju Brda, Podutika in Vrhovcev. Največji je vsekakor problem hidrantne mreže. Tudi gostje iz sosednjih društev so povedali, da se srečujejo z istim problemom. Občni zbor je sprejel sklep, da preko občinske gasilske zveze pošlje na Mestni vodovod poziv o rešitvi tega vprašanja. Do sedaj so morali gasilci sami, čeprav za to niso zadolženi, skrbeti za hidrante. Kot kaže, se danes le gasilci zavedajo, kakšen pomen imajo hidranti za dobro organizirano požarno varnost.

Nace Kavčič, znan družbenopolitični delavec s področja Brda in Vrhovcev, je izrazil občudovanje zaradi vse večjega vključevanja mladine in žensk v društvo. Zakaj je odziv mladine v gasilske vrste tako množičen? Zato, ker mlad človek čuti v sebi potrebo, da bi pomagal bližnjemu in v vsakem trenutku prisrsko bil na pomoč. Rad bi se izkazal v dobrem delu. Vse to mu gasilska organizacija lahko nudi. Tu bo našel plodna tla za svoje prostovoljno humano delo.

V gasilski organizaciji se tako ne bojimo pomanjkanja kadrov. Le tako številni kot smo danes bomo vedno na razpolago pri reševanju premoženja naših občanov, s tem pa tudi seveda našega socialističnega samoupravnega sistema.

FRANC KUNOVAR

Delovni jubilej Jerneja Čertanca

Pred petdesetimi leti je postal član gasilske organizacije. Od svojega 17. leta dalje je aktiven član Gasilskega društva na Brdu. Tu je bil tudi dolgoleten tajnik, poveljnik in predsednik društva.

Med vojno ga je doletela usoda mnogih Slovencev. Okupatorjev teror je najhujše občutil v koncentracijskem taborišču Dachau.

Kot komunist, delu predan, nesebičen bорец za čim boljše odnose med ljudmi opravlja že ves čas po vojni številne in odgovorne naloge v krajevni skupnosti, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah. Težišče njegovega dela pa je v gasilski organizaciji. Bil je prvi predsednik gasilskega društva Vič-Brdo kasneje sekretar Gasilske zveze Slovenije, predsednik in sekretar okrajne Gasilske zveze v Ljubljani. Leta 1958 je bil izvoljen za predsednika občinske gasilske zveze Ljubljana Vič-Rudnik. Od 1966. leta pa je tudi sekretar Mestne gasilske zveze Ljubljana. Sedaj je tudi častni predsednik gasilskega društva na Brdu in častni član štirih gasilskih društev. Kot dopisnik se je uveljavil v raznih revijah in strokovnih knjigah. Svoje široko strokovno znanje še danes prenaša na mladi rod kot predavatelj in višji gasilski častnik I. stopnje.

Za svoje dolgoletno delo v gasilskih in drugih organizacijah je prejel že vrsto priznanj in odlikovanj. Med njimi tudi srebrno priznanje OF.

Jerneju Čertancu, stalnemu sodelavcu Naše komune, iskrene čestitke ob delovnem jubileju!

UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

Intervencijske hiše na Viču

Prizadevanja vseh faktorjev naše občine za gradnjo cenejših stanovanj in v tem okviru tudi intervencijskih hiš so splošno znana. Pred časom je bilo sklenjeno v občini, naj se grade intervencijske hiše novomeškega Pionirja v Murglah, ki so bile prvotno planirane kot naselje za ljudi, ki nimajo ravno najdebelejše denarnice, vendar se je to kasneje izrodilo zaradi sprememb urbanističnih načrtov. Te intervencijske hiše naj bi vsaj malce vrnile naselje prvotnemu namenu, vendar je predlog naše občine mesto tedaj zavrnilo. Tedaj je bilo obljubljeno, da bo v občini kljub temu prostor za te ceneje hišice.

Lokacija je sedaj končno tudi določena in bo tako Pionir lahko prodril s svojimi hišami v Ljubljano. Te hiše so zaradi svoje cene, ki znaša 160 tisočakov, zanimive za marsikoga in je že precej zanimanja zanje.

Intervencijske hiše bodo že letos gradili v naselju Bonifacija ob Gorjančevi cesti. Tam bodo zgradili 30 intervencijskih hiš, ki bodo gotove v nekaj mesecih. Tako se bo ta gradnja, ki se je doslej uveljavila že v mnogih predelih Slovenije, posebej pa še Hrvaške, sedaj udomačila tudi v Ljubljani.

Občani se za te hiše zanimajo v velikem številu in so nad to gradnjo navdušeni. Zemljišča za to gradnjo bo opremil Komunalni sklad viške občine. Kako bo s temi hišami in komu bodo dosegljive smo povprašali vodjo službe komunalnega sklada dipl. oec. Janka Šolmajerja.

„Nekateri so se zavzemali naj bi te hiše oddali na natečaju Pionirju in naj bi jih ta potem prodal za trg. Tega pa nisimo sprejeli, temveč smo se odločili, naj bodo te hiše prosto oddane na licitaciji, saj pomenijo rešitev za najnujnejše primere. Tako bodo hiše dosegljive vsakomur.“

M. DIMITRIC

Urejeno samo za letos

Izvršni odbor mestnega sveta organizacij za tehnično kulturo Ljubljane je ob nedavni obravnavi financiranja svojih osnovnih dejavnosti ugotovil, da so njegove zahteve naletele v vseh ljubljanskih občinah na ugoden odmev, posebno pri mestni konferenci SZDL. Svet za šport, telesno in tehnično kulturo pri skupščini mesta Ljubljane je namreč sredi februarja aklamativno podprl najvišjo predlagano vsoto za leto 1974. Ta pa je za 21 odstotkov večja od lanske.

Mestnemu svetu organizacij za tehnično kulturo so obljubile izdatnejšo finančno pomoč tudi vse ljubljanske občine, med katerimi se je za višje financiranje dejavnosti organizacij tehnične kulture odločila tudi naša. Vendar je za zdaj obljubljena samo pomoč, kolikšna pa bo, še ni znano.

Ob razpravah o sistemu financiranja tehnične kulture na ravni mesta in v občinah, je mestni svet organizacij za tehnično kulturo predlagal občinam, naj ustanovijo posebne mladinske tehnične centre. Njihovo financiranje naj bi urejala vsaka občina posebej. Kljub tej ideji pa je ostalo pod vprašajem nadaljnje financiranje aktivnosti organizacij za tehnično kulturo, tako v Ljubljani kot v vseh petih občinah, ki ga bo zdaj treba urejevati z družbenim dogovarjanjem.

(iv)

Kolezija potrebuje zelenje

V KS Kolezija v zadnjem času z vedno večjo zaskrbljenostjo postavljajo vprašanje, če bo ostala ta KS oziroma nje deli še zeleni ali ne. Nevarnost je namreč, da ne. Zato je krajevna organizacija SZDL sklicala zadnjega januarja v Koleziji informativni sestanek o tem. Razpravljali pa so seveda tudi o ostalih vprašanjih, ki neposredno zadevajo tamkajšnje prebivalce, kot je npr. vprašanje cest, kurjave itn.

120 prebivalcev blokov ob Riharjevi ulici je resno zaskrbljenih, kaj bo z zelenjem, posebej pa še s parkom. Na to so opozorili ljubljansko skupnost za varstvo okolja in jo tudi prosili za zaščito parka ob gerontološki kliniki. Tam je namreč v januarju podjetje Rast po nalogu graditelja tu je GP Tehnike, posekalo več zelo lepih, velikih dreves, ki so bila zaščiteni. S tem se je park še bolj skrčil, prebivalci pa se boje tudi nadaljnjih krčenj teh zelenih pljuč. Skupnost za varstvo okolja je obljubila pomoč in tudi že posredovala na naši občini. Sklep je bil tudi, da se organizira zaradi tega poseben sestanek. Vzporedno z rastjo naselja bi morale rasti tudi zelene površine, vendar se to ne dogaja. Nasprotno, že obstoječe zelene površine se krčijo.

Prebivalci Kolezije so poudarili, kot tudi predstavniki Tehnike in komunalnega sklada, da je treba ohraniti čim več dreves in zelenic. Zaradi tega se prebivalci tudi ne strinjajo z načrtovano lokacijo za vrtec, čeprav je zanj rezerviran prostor, ker bi se morala zaradi te gradnje umakniti nekatera drevesa, kar pa ni sprejemljivo. Izvajalec gradbenih del, to je Tehnika, pa jamči, da z gradnjo ne bo bistveno prizadelo dreves na tem območju, temveč, da bodo nasprotno posadili še enkrat več dreves, če bi morali katero posekati. Zelena zavesa iz dreves pa bo po teh zahtevanjih tudi v bodočnosti med podaljškom Titove ceste in šolo. To ne bo le dajalo naselju lepšega videza in zagotavljalo boljše ozračje, temveč bo tudi varovalo naselje pred hrupom. Pred truščem pa bo naselje varoval tudi nov trgovski objekt, ki ga bodo zgradili v tem naselju. Trgovski objekt bo verjetno gradila Nama. Ta trgovina pa se bo že v fazi gradnje prilagodila po legi in obliki že obstoječim drevesom, tako da bo ostalo čimveč zelenja. Drevju grozi pa še neka nevarnost in sicer zaradi kurilnic. Drevesa se bodo namreč posušila, če bo stanje ostalo še vnaprej tako kot doslej. Vse je namreč črno od dima in se tudi zato zelenje krči brez nadomestila. Komunalni sklad je ravno zato lani investiral prek 250 tisočakov v saditev drevja, vendar je marsikatero drevo že uničeno. Znan je npr. celo primer, da je lastnik hiše samovoljno posekal drevo pred hišo, ostali dve, ki sta mu motili razgled, pa je posekal do polovice. Če se spomnimo na dejstvo, da je bilo naselje projektirano po tem drevedredu, je to dejanje milo rečeno, kriminal.

Za marsikaj pa so krivi tudi prebivalci sami. Prebivalci namreč večkrat sami uničujejo zelenice, za katere se sicer tako načelno zavzemajo, saj hodijo po njih, ker je pot nekaj korakov bližja in jih tako uničujejo. Po trditvah nekaterih občanov pa povzročajo precej škode tudi otroci, ki igrajo na teh zelenicah nogomet.

Zaradi vsega tega so prebivalci predlagali nastavitve čuvaja, ki bi skrbel za zelenice in jih ne le čuval, temveč tudi negoval. Otroška igrišča je seveda treba urediti, vendar ne na zelenicah.

M. DIMITRIC

Rastoče hiše v Murglah

Murgle bodo sedaj dobile še en nov tip hiš. Gre za tako imenovano rastočo hišo. Ta hiša je načrtovana tako, djo je moč dograjevati v horizontali, je serijska in izdelana v več tipih. Hiša ima npr. začetni osnovni prostor oziroma zaključeno celoto, ki lahko služi kot stanovanjska enota. Zaradi manjše površine je relativno poceni in dosegljiva marsikomu. Ko si lastnik v začetku postavi tako hišico, pa jo lahko kasneje širi. Če se družina poveča oziroma prihrani več denarja, zlahka zida naprej. Osnovna stanovanjska enota ostane tako le center oziroma osnova, dodatne prostore, za katere so elementi tudi serijski, pa se le dodaja oziroma dozidava. Tako se hiša povečuje brez kakih rušenj ali podobnega in je torej zelo primerna posebej za mlade družine. Nadaljnje faze so vedno cenejše, ker ni več stroškov za komunalno opremo in zemljišče.

Take hiše bodo sedaj stale v Murglah. Svet za urbanizem občine Vič-Rudnik je namreč dal soglasje za tovrstno gradnjo, saj je idejo ugodno sprejel. Idejo o rastoči hiši v Murglah je podal inž. arh. Franc Ivanjšek. Te hiše bodo stale le ob širokih cestah, ki obkrožajo naselje. Za to so se odločili, ker so Murgle mirno stanovanjsko naselje in ga želijo vsi kot takega tudi ohraniti. Če pa bi v bodočnosti lastniki teh rastočih hiš le te povečevali, kar je tudi njihov namen, pa bi promet, težki tovornjaki in drug hrup ob gradnji preveč posegal v srce naselja. Zaradi tega so se odločili, naj rastejo rastoče hiše le ob robovih naselja.

M. D.

Hmezad pohvalno reagiral

V naši občini so že ustanovili prve potrošniške svete. Tak svet imata že Rožna dolina in Kozarje. V tej številki bomo predstavili delovanje in začetne korake potrošniškega sveta v Rožni dolini, kasneje pa bomo redno obveščali o delovanju ostalih svetov, saj je njih naloga pri zaščiti potrošnika izredno važna in družbeno pomembna. O potrošniškem svetu v Rožni dolini smo se razgovarjali s predsednikom tega sveta FRANCJEM JECLJEM. Franc Jecelj je kar zadovoljen z začetno dejavnostjo sveta. „Naš svet deluje že mesec dni in v tem času smo začeli tudi že konkretno delati. Bili smo že podpisnik družbenega dogovora. Naš svet šteje pet članov, vendar mislimo pritegniti še več novih članov. K sodelovanju smo povabili tudi delovne organizacije s tega področja. Tako bomo, upam, opravičili zaupanje, ki nam ga je izkazal svet KS“ ki nas je izvolil.

K sodelovanju s konkretnimi predlogi kaj je treba napraviti ali urediti smo povabili vse občane in pričakujemo številen odziv. Občani naj predlagajo, kaj je treba urediti, da bo boljša oskrba in nas tudi opozarjajo na nepravilnosti, ki jih opazijo.

Prvi konkreten primer smo že obravnavali in sicer mesnico Hmezad. Zaradi te mesnice so se potrošniki večkrat pritoževali, ker so jim preveč zaračunavali, medtem ko pa so glede preskrbe in založenosti s to mesnico zelo zadovoljni. Potrošniški svet je opozoril centralno upravo Hmezada v Žalcu na pritožbe glede napačnega zaračunavanja blaga in dobil tudi zelo ugoden odgovor. Podjetje Hmezad je takoj posredovalo in obljubilo ureditev razmer. Hmezad pa je obljubil, da bo tudi v bodoče mesnica še tako dobro založena in se je priporočil za še nadaljnje sodelovanje s svetom potrošnikov, kar je nedvomno pohvalno vredno.

Sveti potrošnikov so torej zaživel tudi v praksi in ne bodo ostali le mrtva črka na papirju. Odigrali bodo svojo družbeno pomembno funkcijo in torej dosegli svoj namen.

M. D.

RAZPIS

Zveza prijateljev mladine Ljubljana Vič-Rudnik objavlja prosto delovno mesto strokovnega sodelavca. Delovno mesto je vezano tudi na terensko delo.

Pogoj: aktiven, družbenopolitičen prosvetni delavec.

Gradaščico urediti!

Predsednik sveta krajevne skupnosti Dobrova, Zvone Tušak, nas je posebej opozoril na problem onesnaženja narave in ureditve strug voda na njihovem področju.

Udeleženci zborov vaških skupnosti so močno poudarili pomembnost reševanja okolja pred onesnaženjem. Prebivalci so zainteresirani za čisto okolje, kar je povsem razumljivo, saj jim resnično ne more biti vseeno, v kakšni okolici živijo. Prav zategadelj gledajo z vso zaskrbljenostjo na to, da, žal, njihova naselja postajajo smetišča. Vse pogosteje dovažajo iz mesta sem embalažo, odpadni material in polivinil in predvsem neuporabne predmete, ki so preveliki, da bi jih bilo mogoče stlačiti v smetnjake. Tudi po piknikih običajno izletniki niso razpoloženi, da bi popravili za seboj.

Se posebno onesnažena je struga Gradaščice. Vaške skupnosti nameravajo v sodelovanju s šolo organizirati akcijo čiščenja Gradaščice. Kljub onesnaženosti prihaja na Gradaščico v poletnem času vse več kopalcev iz Ljubljane. Tako se je tudi porodila ideja, da bi v Dobrovi uredili športni rekreacijski center z bazenom, igrišči, parkiriščem in gostinskimi objekti. Navsezadnje je Dobrova oddaljena od Viča vsega pet kilometrov in ob sobotah ter nedeljah bi se marsikdo odpravil tja tudi peš. No, to so le načrti, ki bodo do svoje uresničitve morali dolgo čakati. Zaenkrat je v Dobrovi samo bife, gostilne ni, brez te pa si je težko zamisliti turizem. Tega se pri krajevni skupnosti dobro zavedajo, kljub temu pa kanijo napraviti program turističnega razvoja Dobrove, saj brez tega ni mogoče začeti. Na Ljubljancane, sedanje in bodoče goste, pa naslavljajo apel, naj spoštujejo okolje, v katerega prihajajo. Nihče ne bo mestnemu delovnemu človeku krtil pravice, da pride na oddih na deželo, pač pa ima prebivalec na deželi pravico od njega zahtevati, da spoštuje okolje, v katerega prihaja kot gost.

Sedaj pa neposredno prehajamo na temo, ki smo jo zapisali v naslovu. Gradaščico bo treba tako regulirati, da ne bo več odplavljala zemljišča, prav tako bo treba pravočasno preprečiti zlitje Horjulke in Gradaščice, ker bi to ogrozilo večji del Kozarj. V zvezi s tem namerava krajevna skupnost Dobrova pripraviti poseben razgovor s predstavniki vaških skupnosti, Podjetja za urejanje hudournikov, Vodne skupnosti in občinske skupščine. Pri Sijci so prebivalci sami posegli v Gradaščico, da so lahko rešili most, ki povezuje Pikel in Selo, ker bi sicer bili odrezani od sveta. Prebivalci so pač ravnali prav, saj druge rešitve ni bilo, vendar je nujno, da se problem ureditve voda na tem področju prične reševati kompleksno. To pa, kot vse kaže, ne bo možno vsaj dotlej, dokler se bosta Vodna skupnost in Podjetje za urejanje hudournikov pripravila, do kod sega pristojnost enega in do kod pristojnost drugega.

Če Horjulka v Dobrovi ne bo očiščena z večjimi posegi, je ogrožena Petrolova bencinska črpalka. Pri vasi Sijci bi morali za mostom na cesti Ljubljana-Polhov Gradec, ki bi naj bil že lani na novo zgrajen, pa ni bil, napraviti večji propust vode, sicer utegne pod vasio Sijca nastati večja mlaka.

Razširitev ceste iz Ljubljane proti Polhovemu Gradcu je spet poglavje zase. Posebej vpijoc problem je most pri Kozarjah, ki bi ga bilo treba čimprej razširiti, saj je z njega že padel avtobus poln ljudi - kar v Gradaščico. Zahtevo po ureditvi tega mostu bo krajevna skupnost postavila pred širšo družbeno skupnost.

VLADIMIR JERMAN

Otrok, ki je rasel brez staršev

Milan letos obiskuje prvi razred osnovne šole. Starša sta zelo zaskrbljena glede njegovega vedenja in slabega učnega uspeha. V šolo ne hodi redno, rad zamuja, se potepa in postaja vse manj poslušen.

Milan je telesno in duševno zdrav otrok, vendar je drugačen od drugih sošolcev. Na njegovem, nekoliko bledelem obrazu ni opaziti prešernega smeha, večkrat je žalosten in zamišljen. Doma in v šoli je redkobeseden in je najraje sam. Ne čuti navezanosti na starše, ne na sošolce, vendar hoče s svojim vedenjem zbuditi pozornost doma in v šoli.

Starša lepo skrbita zanj, imata ga rada in veliko razmišljata o njem. Oba sta zaposlena, se razumeta, imata lepo stanovanje in primerne dohodke za družinske potrebe. Poleg Milana je v družini še dve leti stara hčerka. Pa vendar se moramo doma in v šoli vprašati, zakaj je otrok težaven, kje so vzroki?

Najprej se moramo ozreti na njegovo zgodnje otroštvo, kje in kako ga je preživel?

Starša sta Milanovo rojstvo željno pričakovala. Živela sta v skromni sobici v upanju, da bosta dobila večje stanovanje, tako so očetu obljubili v njegovi delovni organizaciji. Pa so nastale težave. Stanovanja starša nista dobila, edino upanje jima je ostalo, da se vključita med stanovanjske varčevalce. Čez nekaj časa sta pričela, sicer s skromnimi prihranki in majhnim posojilom graditi svoj dom. V podnajemniškem stanovanju družina ni mogla vzdržati, zato sta starša peljala leto starega sina k stari mami na Štajersko.

Ob vsakokratnem obisku sta mu prinesla igrače, obleko in še marsikaj dobrega. Otrok je rasel, starša sta mnogokrat mislila nanj, toda v tistih težkih trenutkih mu več nista mogla dati. Minila so leta in družina se je vselila v novo stanovanje. Rodila se je hčerka in Milana so pripeljali s Štajerskega. Težko je bilo za Milana slovo od stare mame in vsega tistega, kar je spoznaval in vzeljubil v šestih letih.

Starša sta verjela, da bo sedaj konec trpljenja in da bodo vsi skupaj zaživeli kot srečna družina. Toda Milan

marsikaj ne more razumeti in ni srečen otrok. V najbolj občutljivi otroški dobi je bil prikrajan za ljubezen staršev. Mesto, kjer živi, mu je tuj svet, še staršema ne more verjeti, da pripada njima.

Se preden iščemo pomoč strokovnih institucij, se moramo v družini in v šoli vprašati, kje so vzroki za takšno ponašanje. Upoštevati moramo razvojno pot otroka in vse okoliščine, ki so na kakršenkoli način vplivale na oblikovanje njegove osebnosti. Spoznati moramo otrokovo celovito osebnost in odkriti njegovo pripravljenost za skupno sodelovanje. Za to pa je potreben čas, razumevanje in ljubezen staršev in vzgojiteljev. Le prek bogatih družinskih doživetij se bo otrok vraščal v družinsko skupnost in se prilagajal tudi drugim zahtevam, ki jih terja od njega življenje in čas. Žalostno, pa vendar resnično, da imamo danes veliko podobnih posledic, ki jih pogojuje spremenjen način družinskega življenja. Starši pogostokrat oddajo otroka v varstvo drugi družini ali starim staršem zaradi pomanjkanja stanovanj, vzgojnovarstvenih ustanov, včasih pa taki odločitvi botruje še premajhna osveščenost starševske zavesti. Zato pa je zelo pomembno, da se za rojstvo otroka moramo odločiti z vso odgovornostjo in sicer takrat, ko so mu starši resnično sposobni zagotoviti vsaj osnovne pogoje. Prav tako pa je odgovorna naloga družbe, da omogoča staršem opravljati družinske dolžnosti.

Ob teh spoznanjih potrjujemo že znano stališče, da je starševska vzgoja nezamenljiva in da jo lahko le dopolnjujemo. V družini otrok najbolj neposredno doživlja ljubezen in odnose med ljudmi, pridobiva prve izkušnje, uspehe in neuspehe in se najlaže vrašča v širše socialno družinsko okolje.

Zato smo danes odgovorni, kako bo živel naš otrok jutri in kako bo spoznaval svet in sebe v njem. Ni dovolj, da poskrbimo le za otrokovo varnost, temveč moramo upoštevati njegove telesne in psihosocialne potrebe ter si dovolj zgodaj prizadevati, da jih tudi uresničujemo.

Angelca Žiberna

GLEDALIŠKE SKUPINE SE PREDSTAVLJAJO

Od konca prejšnjega meseca do 21. aprila organizira ZKPO občine Ljubljana Vič-Rudnik tradicionalno revijo gledaliških skupin naše občine. Revija je letos že trinajstič. Za revijo je precejšnje zanimanje, saj je program izvajanih del ne le pester, temveč tudi kvaliteten. Doslej se je v okviru revije že predstavilo KUD Dolomiti iz Dobrove, ki je gostovalo v Velikih Laščah z dramo Toneta Partljiča „Naj poje čuk“. Na Lavrici je gostovalo KUD Zadrugar iz Notranjih goric s komedijo Normana Krasne „John ljubi Mary“. Mladinsko igro „Kekec“, katere avtorja sta

Vandot in Moder je predstavilo KUD Rob na Dobrovi. Ljudsko igro „Korenine“ Arnolda Weskerja je izvedlo v Podpeči PD Horjul. V okviru revije pa je KUD Ig gostovalo v Notranjih goricah s komedijo Vladona „Pričarani ženini“, KUD Lavrica pa je izvajalo v Velikih Laščah ljudsko igro Cvetka Golarja „Vdova Rošinka“. Poslednja predstava v okviru XIII. revije je mladinska igra „Čudežni pisalni stroiček“ Smiljana Rozmana. To igro je izvajalo DPD Svoboda Skofljica v Polhovem Gradcu.

M. D.

Nastop moškega komornega zbora iz Brezovice

Dne 17. februarja 1974 je pripravil moški komorni zbor iz Brezovice pod vodstvom prof. Milana Trčka množično obiskani koncert v novi osnovni šoli. Na koncertu je sodeloval Ljubljanski kvintet. Po koncertu so si obiskovalci lahko ogledali še razstavo dveh akademskih slikarjev, Izidorja Moleta in Božidarja Grab-

narja. V posrečeni povezavi so obiskovalci tedaj poslušali amaterski zbor in poklicne glasbenike. K tonski govorici se je pridružil še svet likovne, barvne ustvarjalnosti in povezal tako zvočno in vizualno izpoved.

Spored zbora je obsegal v prvem delu 8 pesmi in v drugem delu na-

stopa 8 pesmi. Po štirih pesmih v prvem in štirih pesmih v drugem delu je nastopil Ljubljanski pihalni kvintet.

V prvem delu si je izbral zbor skladatelje iz italijanskega obdobja ustvarjalnosti z izjemo Gobčeve Pesmi miru, v drugem delu pa je zbor zapel po eno češko in rusko narodno pesem ter skladbi Blagoje Berse in Predraga Miloševića.

Po odmoru smo imeli priliko poslušati pesmi iz slovenske romantične preteklosti ter sodobnih izrazitih zborovskih skladateljev (Marolt, Simoniti, Mirk) in Večerni ave Antona Foersterja. Tudi zaključni del sporeda je segel po motiviki več ali manj v sodobni čas (Srebotnjak, Svikaršič, Tomc, Vrabc). Program je bil torej skrbno, pestro in previdno izbran. Previdno v tem smislu, da si prezahtevnih, ritmično in harmonsko prekomplikiranih, v tempih razgibanih skladb ni privoščil. Na drugi strani pa je opaziti, da ima dovolj dihalne tehnike, saj je bil kos polifonim, dosti obsežnim „dolgosapnim“ frazam. Svoj izraz in izpoved išče v poglobljeni, umirjeni, skoraj lirčni poanti. Dovolj pozornosti posveča kulturi glasov in se rajši izogiba premočnim, dinamičnim vplivom v jakosti, kar vse nakazuje prizadevanje, da se čim bolj približa stilu komorne zvočne ubranosti. V glavnem ne stremi po dramatičnih efekatih za vsako ceno, čeprav bi le te na določenih mestih, ki jih tudi skladatelj nakazuje, od njega poslušalec le pričakoval, zlasti pri agogičnih označbah (accelerando) in na splošno pri živahnih zasnovah v tempu.

Zbor je intonacijsko dokaj homogen, dobro zasaden v tenorjih, katerim smiselno odgovarja timber basov. Dihalno tehniko bi veljalo še bolj izrabiti pri kadencah, ki bi jim tu in tam dopustil morda le še malo več veljave in izpovednosti. Faktura skladbe je skoraj vedno smiselno podživeta, logično podana, razen v nekaterih niansah, ki se opravičuje z dirigentovo osebno muzikalno in pedagoško presojo.

Zbor tehnično, interpretacijsko in umetniško raste in ima vse pogoje, da se razvije v pomembnega vokalno-amaterskega in komornega posredovalca naše in tuje zborovske literature. CVETKO BUDKOVIČ

Poglejte, kaj znamo! — Otroška risba malčkov iz vrta Kolezija

Prva čitalnica v občini

Ob Prešernovem dnevu, slovenskem kulturnem prazniku, je bila odprta v ljudski knjižnici na Dolenjski cesti št. 19 prva čitalnica v naši občini.

V čitalnici je na voljo 20 sedežev in vsa potrebna literatura, ki se sicer ne sposoja na dom: enciklopedije, leksikoni, slovarji, priročniki. Za začetek ima čitalnica naročenih 34 časopisov in revij od „DELA“ do „TEORIJE IN PRAKSE“ in re-

vije „JEZIK IN SLOVSTVO“, med njimi tudi 5 inozemskih.

Prostor je smotno in okusno urejen, razsvetljen in odmaknjen od cestnega hrupa.

Vsekakor je čitalnica ob ljudski knjižnici na Dolenjski cesti primeren prostor za študij vsem, ki so si tak prostor želeli tudi v tem delu mesta. Odprta je vsak dan nepretrgoma od 8. do 19. ure, ob sobotah pa do 12. ure. B. M.

Aktiv Prešernove družbe ustanovljen

V marcu so se sestali delegati — zaupniki Prešernove družbe iz delovnih organizacij in ustanovili aktiv Prešernove družbe v naši občini. Aktiv, ki je med prvimi v Sloveniji, se medtem dalje širi. Delavcem — Prešernovcem je spregovoril tudi tovariš France Kimovec-Žiga, ki je poudaril veliko vlogo, ki jo ima PD pri širjenju kulture med delovnimi ljudmi. „Samo osveščen, kulturno vzgojen in načitan delavec lahko zares zaživi kot svoboden in resnično enakopraven samoupravljavec in kot osebnost, ki veliko pomeni, ne le v svoji sredini, ampak ima odločilen vpliv tudi na širše okolje, zunaj kraja, kjer živi in

zunaj tovarne, kjer dela,“ je poudaril med drugim.

Člani aktiva so izvolili trinajstčlanski občinski odbor aktiva Prešernove družbe, ki mu predseduje Jože Dernovšek, a tajniške posle zdaj opravlja Mija Brezavšek iz VVZ Kolezija. Izvoljenemu nadzornemu odboru načeljuje Janez Plevnik iz Hoje, a odboru za priznanja Simona Urbasova iz Inštituta za celulozo in papir. Prešernov aktiv šteje zdaj že blizu šestdeset članov. V kratkem bodo na seji odbora sprejeli delovni program, ki bo obsegal: širjenje literature in organizacijo priredit-

J. Dernovšek

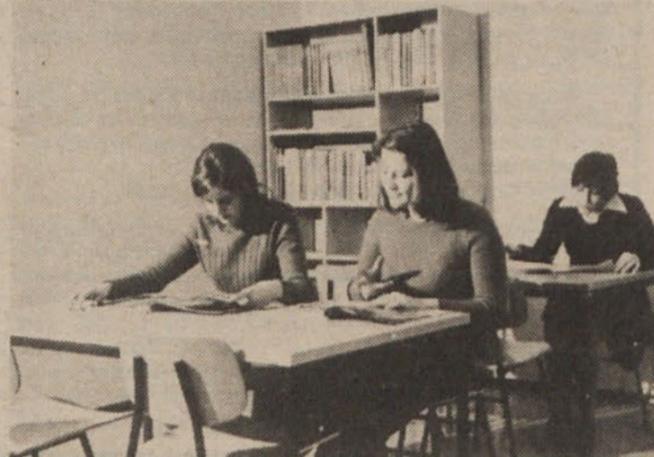
Seminar za člane ZK

Občinski komite ZK Ljubljana Vič-Rudnik je organiziral od 13. 3. do 16. 3. štiridnevni seminar na Bledu. Seminar, namenjen članom ZK, ki so bili sprejeti v zadnjih treh letih, je potekal v dveh skupinah.

Prisotne smo bile tudi delavke iz VVZ. V imenu vseh se iskreno zahvaljujemo za res kvalitetno zbrano predavanja. Ob poslušanju dobrih predavateljev smo veliko pridobile in prepričane smo, da bomo te pridobitve vnesle v naše samoupravne delovne kolektive. Naloga nas komunistov morajo biti še posebno prisotne na našem vzgojno varstvenem področju, ki je trenutno še potrebno obravnave in hitrejših rešitev.

Podobnih srečanj si še želimo!

Tovarišice iz VVZ Kolezija

MIRO PELJHAN ZA AMATERSKO GLEDALIŠČE

35 let uspešnega dela

Nedavno tega je minilo 35 let, kar je na stari dobrovski oder prvič stopil Miro Peljhan. Nastopil je v svoji prvi gledališki vlogi. Od tistega trenutka pa vse do danes (razen med vojno) je ostal zvest amaterskemu gledališču. Njegove prve gledališke vloge so bile skromne, saj so se ujemale z uprizoritvijo del, ki so jih igrali v tistem času na amaterskih odrih. Sele po vojni se je oprijel zahtevnejših vlog v delih pomembnejših avtorjev. Takrat so začeli graditi na Dobrovi zadrudni dom, kjer naj bi imelo svoj prostor tudi gledališče. Miro Peljhan se je še posebno zavzemal in trudil za primerno ureditev odra, vedel je, da brez dobre odrske opreme ne more biti kvalitetnih predstav.

Svoj odrski izraz je začel oblikovati v upodabljanju likov, ki so mu bili najbližji, kjer je bilo njegovo čustvo najbolj pristno. Povedal se je v likih tragične veličine, obsojene na propad zaradi tragične situacije, zaradi zgodovinske nuje ali zaradi življenjske zmote. Mnogi se ga še spominjajo v vlogah Lovra Kvasa v Jurčičevem Desetem bratu, Života v Nušičevem Navadnem človeku, župana v Naši krvi do župana v Stilmontskem županu, od očeta v Jamesovi Dedini, Tecceltona v Dickensovem Čvrčku za pečjo do grofa Hermana v Celjskih grofih, grajskega gospoda v Prežihovih Samorastnikih, pa vse do Kantorja v Cankarjevem Kralju na Betajnovi, s katerim je proslavil 25-letnico umetniškega delovanja.

Leta 1956 se je Miro Peljhan predstavil tudi kot režiser. Na dobrovškem odru je postavil 17 premiernih uprizoritev z izborom, ki sega od Schillerjevega Kovarstva in ljubezni do Partljičeve Naj poje čuk. Po njegovi zaslugi so na tem odru zaživela tudi dela naših pisateljev Finžgarja, Krefta, Kranjca, Klopčiča, Prežihana, Tavčarja in Cankarja.

Leta 1961 je prevzel vodstvo komisije za gledališko dejavnost v naši občini. Lutlil se je nadvse uspešno organiziranja gledališkega amaterizma. Vseposvods je spodbujal začetnike, hrabil malodušne, vsem je ponujal svojo pomoč, jim dajal napotke.

Bil je vesel slehernega uspeha in žalosten, če se je kje zataknilo. Nemaokrat je pomagal režiserji na primer v Šentjoštu, Notranjih goricah, Podpeči, Robu, Lavrici. Navdušeno se je lotil tudi organiziranja vsakoletnih občinskih revij gledaliških skupin. Prav zdaj snuje že trinajsto. Vse amatersko delo Mira Peljhana, igralca, režiserja, organizatorja, je bilo pretkano z iskanji, dvomi, lastnim malodušjem ob prehudih težavah, s trmasto vztrajnostjo, zagrizenostjo in predanostjo gledališkemu amaterizmu.

Ob teh dveh jubilejih mu sodelavci pri Zvezi kulturno prosvetnih organizacij iskreno čestitamo in želimo, da bi bil še naprej tak kot doslej!

B. Makovec

Uspel nastop

Na osrednji republiški proslavi ob 24. marcu, svetovnem dnevu invalidov v Ljubljani, ki je imel izrazit delovni značaj, so v kulturnem programu nastopili slovenski gojenci zavoda za slepo in slepovidno mladino. Najprej je nastopil harmonikarjev zaigral Feliks nov valček v priredbi Marjane Andrača, potem pa je nastopil Mihevc, učenka 8. razreda ralarala Musarjevo pesem, posvečeno utemeljitelju pisave slepe Louisa Brailleu. V programu so sodelovali še fantje 6. razreda. Na flavto so zagrevali narodno Prav lepo je res na želi, učenci 3. razreda pa so igrali Repičevo Mami. Program sta sklenili Nežika Kos in Dimič, učenci 6. razreda, ki na flavto zaigrali Devovo Gorenje in harmonikarja Anja Korelec, učenec 6. razreda z dijem odlomkom iz Traviate.

Gradimo vzgojno-varstvene ustanove

V Jamnikarjevi in Tomičevi ulici gradimo dve vzgojnovarstveni ustanovi, bosta predvidoma zgrajeni septembra 1974. Prav tako potekajo intenzivne priprave za gradnjo VVZ na Vrhnici 616 predšolskih otrok, na območju krajevne skupnosti Vič in Malči Belič. V leg tega pa je nujno potrebno adaptirati ustanovo Tržaški cesti, v kateri je predšolskih otrok in VVZ Rožni dolini. Res je, bomo letos na Viču porabili več sredstev za te potrebe, vendar je treba priznati dejstvo, da se je iz bližnje širše okolice na območje Viča priselilo približno 200 novih, mladih družin, imajo otroke. Če bi sistematično z gradnjo soseske dilih tudi objekte za otrobi bi sočasno reševali tudi probleme varstva in vzgoje otrok. Zato moramo vzhodnje v vsaki soseski planirati komunalno opremljenosti rezervate za šole in VVZ, otroška igrišča in sočasno planirati tudi sredstva za objekte.

PROPADAJOČE FRESKE

Cerkev na Korenem bi si morali nemudoma ogledati strokovnjaki zavoda za spomeniško varstvo. Na zunanjih stenah cerkve so namreč freske, ki bi jih bilo treba nujno obnoviti. Gre za izjemno redek motiv, ko v sredini stoji neka svetopisemska oseba, okrog pa so številni srednjeveška orodja in pripomočki, ki so jih uporabljali obrtniki. Razen te najbolj vidne stenske slikarije, so vidni tudi ostanki drugih fresk. Žal je vsa ta slikarija zelo slabo ohranjena, deloma razbita in ometana z novo malto in preluknjana od izstrelkov iz vojnih dni.

Ob sindikalnem prvenstvu v veleslalomu

Letošnje občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu je bilo 22. marca na Soriški planini. Na startu se je zbralo približno 80 smučarjev iz delovnih kolektivov naše občine. Prvenstvo so v lepem, sončnem vremenu odlično pripravili organizatorji občinske Temeljne telesno kulturne skupnosti.

Kot vsi drugi, tudi viški športni delavci letos niso mogli kljubovati zimi. Termine za organizacijo smušk tekem so črtali in prestavljali, dokler jih ni zima potisnila prav v pomlad in visoko v hribe. Seveda bi lahko pohiteli in napravili tekme takrat kot večina drugih; ko je padel tisti prvi tečaj pričakovani pomladanski sneg. Toda ljudje vendar niso tekmovalci, ki se pripravljajo na tekme vse leto in najdejo sneg tudi v tujini, če je treba. Zatorej jim je treba pustiti nekaj časa, da se pripravijo in malo trenirajo. Ker pa so naše zime že kar tradicionalno „suhe“, bodo morali tudi naši „sindikalisti“ malo misliti tudi na suhi trening.

Vaditi in ogreti se da doma ob peči; pa tudi trim steze in telovadnice so kar primerne za „ogrevanje“. V Partizanu Trnovo je na primer trim telovadnica, ki je odprta vsak dan. Seveda pa ob njej ni obveznega teka, kar zavrača tiste, ki bi radi napravili več kot starega jurja, kolikor velja enomesečna vadba po dvakrat tedensko. Trim steza „Marija Vera“ pa je zastoj in verjetno že zato ni primeren kraj za mahanje s polno denarnico. Tu je potrebno pokazati nekaj več; vsaj občutek za koristnost vadbe, katera če ne drugega vsaj poživiti krvni obtok in prežati človeka. Kri in kisik pa krožita tudi skozi možgane, kar povem tistim, ki še vedno mislijo, da je telesna vadba nekaj povsem ločenega in manjvrednega.

gel, zato še nekaj besed o tekmi sami. Na start ni prišlo vseh 120 prijavljenih smučarjev, temveč nekaj manj. Vsi so bili dobre volje, k čemu je pripomoglo prelepo in sončno vreme. Posebno starejši so se vzpodbujali v rutiniranem žargonu. Človek bi dejal: „stari mački“, toda oni so se raje zmerjali z mladinci. Nekateri so tako „cvikali“ pred kolci, da so po starterjevem štetju še kakšno sekundo obstali in se potem previdno spustili, več pa je bilo takih, da bi gore premikali, kaj šele štarterja, od katerega so se odpravili. Nekdo se je tako silovito pognal, da je skozi prva vrata šnil naravnost in mimo vseh ostalih vratc do cilja. Zacementirana proga je vzdržala do konca. Le nekaj tekmovalcev je odstopilo, ker so padli ali zgrešili vrata. Takoj po tekmovanju je bila proglasitev zmagovalcev ob Litostrojski koči. Najhitrejši so dobili lične zlate, srebrne in bronaste medalje, lahko pa so izbirali tudi med praktičnimi nagradami, katere so dobili tisti, ki so se uvrstili do šestega mesta v posamezni kategoriji. Ekipe zmagovalcev je bil kolektiv IBE, ki je zato prejel prehodni pokal občinskih sindikatov in pokal v trajno last, ki so ga poklonili mestni sindikati.

SKUPINA „EF“ – moški: 1. Dobrovoljc Dušan, IBE, 0:24,0; 2. Pirc Dušan, Iskra-razisk. inštitut, 0:24,3; Zupanc Rudi, SGP Grosuplje, 0:24,3; 4. Matjašič Payle, Iskra-razisk. inštitut, 0:24,8; Čop Janez, Iskra-razisk. inštitut, 0:25,0; 6. Svetlič Janez, IBE, 0:26,4; 7. Ahačič Janez, Iskra-razisk. inštitut, 0:27,0; 8. Zemva Jože, Dom na Bokalah, 0:41,0; 9. Zupančič Boris, Kemijski inšt. „B. Kidrič“, 1:00,9.

SKUPINA „B“ – ženske: 1. Verdnic Mojca, Iskra-razisk. inštitut, 0:30,6; 2. Pelan Jelka, Inšt. „Jožef Stefan“, 0:34,4; 3. Levart Alenka, SGP Grosuplje, 0:44,0; 4. Skubic Marija, IBE, 1:01,1.

SKUPINA „A“ – ženske: 1. Lavrič Breda, IBE, 0:40,0; 2. Cotman Janja, SGP Grosuplje, 1:00,1.

SKUPINA „A“ – moški: 1. Rome Mitja, SGP Grosuplje, 0:33,0; 2. do 3. Čarman Roman, Iskra-razisk. inštitut, 0:34,0; 2. do 3. Pipan Marjan, Iskra-razisk. inštitut, 0:34,0; 4. Tancik Marjan, Osn. šola Bičevje, 0:34,8; 5. Fras Miha, IBE, 0:36,6; 6. Pečar Joško, Mercator, 0:39,2; 7. Bizaj Boleslav, Kovinska industrija IG, 0:45,0; 8. Pucihar Anton, Kovinska industrija IG, 0:46,2; 9. Safar Marjan, Mercator, 0:48,8.

SKUPINA „B“ – moški: 1. Zornada Mitja, Iskra-razisk. inštitut, 0:32,4; 2. Lah Peter, Iskra-razisk. inštitut, 0:34,0; 3. Korošec Bogdan, SGP Grosuplje, 0:34,6; 4. Grčar Janez, Iskra-razisk. inštitut, 0:35,2; 5. Slatinšek Janez, Iskra-razisk. inštitut, 0:36,4; 6. Šubic Lojze, IBE, 0:37,0; 7. do 8. Mrežar Bojan, Mercator, 0:37,6; 7. do 8. Dobnikar Vinko, Iskra-razisk. inštitut, 0:37,6; 9. Novak Mitja, IBE, 0:38,5; 10. Goršič Tomaž, IBE, 0:44,8; 11. Štemberger Boris, Iskra-razisk. inštitut, 0:49,8; 12. Šmid Ivan, Mercator, 0:51,8; 13. Kranjc Miha, IBE, 0:55,0.

Diskvalificirani: Pangerc Stane, Kovinska industrija IG, odst.; Javornik Stane, Kovinska industrija IG, odst.; Bizjak Ivan, Hoja, odst.; Markovič Janez, SGP Grosuplje, odst.

SKUPINA „C“ – moški: 1. Maurer Helmut, Inšt. „Jožef Stefan“, 0:32,9; 2. Kavčič Stane, Pekarina-Center, 0:35,4; 3. Murnik Ciril, Osn. šola Bičevje, 0:35,5; 4. do 5. Jakše Janez, IBE, 0:42,2; 4. do 5. Strmeški Andrej, Mercator, 0:42,2; 6. Pušler Peter, Mercator, 0:45,2; 7. Rot Janez, SGP Grosuplje, 0:47,4; 8. Rupnik Stane, Dom na Bokalah, 1:19,4.

SKUPINA „D“ – moški: 1. Sluga Anton, SGP Grosuplje, 0:32,2; 2. Remec Miha, IBE, 0:33,8; 3. Filipič Marjan, Inšt. „Jožef Stefan“, 0:35,6; 4. Simičič Marjan, Iskra-razisk. inštitut, 0:35,7; 5. Puh Janez, Inšt. „Jožef Stefan“, 0:36,4; 6. Štupar Janez, Inšt. „Jožef Stefan“, 1:00,0.

Diskvalificirani: Mihelič Jože, Mercator, odst.

EKIPNO: 1. Inženirski biro Elektropjekt 4:12,3

PREDSTAVLJAMO VAM

Tadeja Kalan

„Ne morem si predstavljati življenja brez mojega najljubšega športa, namiznega tenisa,“ je pred leti dejala Olimpijina igralka, Trnovčanka, 17-letna Tadeja Kalan. Toda nesreča nikoli ne počiha. Nepričakovana in iznenadna poškodba desne roke je od Tadeje zahtevala popolno mirovanje. Ze več kot tri mesece te izredne perspektivne Olimpijine igralki ni na vsakdanji trening, ženska vrsta nastopa v zvezni ligi brez nje. Za sedaj je le malo izgledov, da se bo Tadeja Kalan zopet vrnila med zelene mize z reketom v roki...

Za kakšno poškodbo pravzaprav gre? – Močne bolečine v desni roki sem začutila že v začetku decembra lanskega leta, pravi Tadeja Kalan. Po prvih zdravniških ugotovitvah ni šlo za nevarnejšo poškodbo, zato sem tudi še nekajkrat nastopila, vendar so se bolečine stopnjevale in zopet je bil potreben zdravniški pregled. Sedaj temeljitejši – pri specialistu.

In kakšna je diagnoza? – Verjetno gre za poškodbo kosti, zato moram mirovati. Nobenega stika z reketom. Dva meseca, potem bom poskušala z lažjim treningom.

Kaj pa, če se bodo bolečine nadaljevale? – Potem sama ne vem, kaj bo z mojo nadaljnjo kariero. Lahko se celo zgodi, da bom morala na operacijo. V tem primeru bi pa lahko skoraj zagotovo rekla – nikoli več za zeleno mizo!

Kljub temu pa upam na vse najboljše, je ob koncu povedala Tadeja Kalan. Sedaj se strogo držim zdravniških navodil. Čež nekaj časa bom poskušala zopet trenirati. Vendar pa bo tudi v primeru ozdravitve potrebno ogromno časa, da se spet vrnem v staro formo, kajti večmesečna pavza pri namiznem tenisu se še kako pozna. Toda važno je, da ne bo težav z roko. Potrebna forma bo prišla že ob pravem času...

NIKO ŠOŠTARIČ

Smuka za člane sindikata

Prvič, odkar so skupaj, so se pomerili na večjem športnem tekmovanju. Delavci Mercatorja so sredi marca nastopili na Ulovki nad Vrhniko na svojem prvem športnem prvenstvu, za začetek v veleslalomu, ki je odločil o najvišjih mestih v jubilejnem letu ob 25-letnici obstoja te znane ljubljanske veletrgovine. Pri Mercatorju pravijo, da bodo imeli letos še devet športnih prireditev, na katerih naj bi se srečalo najmanj 1000 članov delovnega kolektiva. Na Ulovki se je zbralo kar 80 smučarjev. Organizatorji so jih razdelili v pet starostnih skupin: ženske do 30 in nad 30 let ter moški do 25, od 25 do 35 ter nad 35 let. Prijetno so presenetili s svojim krmarjenjem med vratci. Vsi brez izjeme. Tudi tisti, ki so se morali ob koncu tekmoovanja zadovoljiti s slabšimi uvrstitvami, pa kaj bi, ko je vsem skupaj šlo bolj za množičnost, kot pa za lovorove vence. In prav je tako.

SMUČARSKI KLUB „BRDO“ NA I. SLOVENSKEM MARATONU

Smučarji – tekači, člani smučarskega kluba Brdo, so se 9. marca t. l. udeležili I. slovenskega maratona s smučarskem teku, ki je bil na Crmem vrhu nad Idrijo. V prekrasem sončnem vremenu in idealnih snežnih razmerah se je 11-članska ekipa SK Brdo pomerila s 510 udeleženci tega veličastnega tekmoovanja na odlično pripravljene 25 km dolgi progi. V ekipi so bili mladinci, člani in veterani – bivši tekmovalci v smučarskih tekih ter predstavnica nežnega spola Cena Sedej. Posebno priznanje gre prav gotovo tej udeleženci, bivši tekmovalki, ki je na cilju „ugnala“ marsikaterega moškega. Uspeh celotne ekipe je še pomembnejši, ker so vsi prišli skozi cilj, med njimi nekateri tudi z vidnejšimi uvrstitvami. Tako je bil Ciril Hren 27., Ivko Hren je dosegel 33., Ivan Van pa 36. mesto. Kar 5 naslednjih članov ekipe je bilo na cilju uvrščenih do 153. mesta (med njimi tudi veterana Ferdo Acceto in Dušan Dobrovoljc).

Smučarski klub „Brdo“ je tako svojim letošnjim uspehom v prvem letu dodal še enega. Soglasno so sklenili, da bodo na 2. maratonu prihodnje leto ponovno nastopili.

D. D.

Obveščamo in vabimo

Vzgojnovarstveni zavodi razširjajo dejavnost na otroke, ki niso vključeni v varstvo. V interesu predšolskih otrok, ki zaradi še vedno premaloštevilnih vrtcev niso vključeni v sistematično predšolsko vzgojo, iščemo popularne oblike. Te naj bodo take, da ob dobri organizaciji vrste različnih družbenih dejavnosti zmorejo pritegniti vsaj dvakrat tedensko čim večje število predšolskih otrok. Vzgojnovarstveni zavod TRNOVO je zato dal pobudo za organizacijo „male telovadnice“ v TVD PARTIZAN TRNOVO. Svet za otroško varstvo pri TIS Ljubljana je predlog takoj podprl in odobril 22.000,00 din za kompletno opremo „male telovadnice“.

S to akcijo smo dosegli dvoje. Ustvarili smo pogoje za privlačnejšo, za predšolske otroke ustreznijo obliko telesne vzgoje v okviru TVD PARTIZAN Trnovo. To društvo vključuje že okrog 80 predšolskih otrok v popoldanskem času pod vodstvom vaditeljev, ki so se na seminarju usposobili prav za to delo. Približno 140 predšolskim otrokom iz VVZ Trnovo smo dvakrat tedensko omogočili dopolnilno vadbo v pravi telovadnici. Spričo utesjenosti vrtca, ki nima namenskega prostora za razgibanje ob slabem vremenu, je to prepotrebno dopolnilo za zdrav razvoj otrok. Tudi vzgojiteljice so opravile ustrezni dopolnilni seminar, ki ga je pripravil PARTIZAN Slovenije na Taboru v Ljubljani. Menimo, da je to uspešen primer, uporaben za današnji čas. Primer, ko pobuda najde hiter odziv pri odgovornem finančarju in ko ustrezno strokovno društvo ponudi svoje objekte in mentorstvo za družbeno učinkovito akcijo. Želimo, da bi vse tovrstne pobude naletele na podobno razumevanje v korist vedno večjega števila predšolskih otrok. Pričujoča informacija želi biti predvsem VABILO starem predšolskih otrok za vključitev v telovadbo najmlajših pri TVD PARTIZAN TRNOVO, Borsetova 2.

ANICA LIST

Badmintonski klub – Olimpija

Karkoli pomembnega se je dogodilo v zgodovini slovenskega badmintona, je gotovo tesno povezano tudi z Olimpijo, najstarejšim badmintonskim klubom v Sloveniji, ki se ga po uspehah zanemarja ne da primerjati z nobenim drugim te vrste. V sedemnajstih letih svojega obstoja je pod vodstvom inž. Janeza Poharja 13 x osvojil Pokal Slovenije pri članih ter vsako leto pri članicah in v tekmovanju mešanici ekipe. Iz njegovih vrst so skoraj vsi dosedanjí republiški prvaki, od katerih je treba zlasti omeniti Boeglovo, sestri Amf in Krizman, brata Drinovca in inž. Dančeta Poharja, ki je z 19 osvojenimi naslovi rekorder med prvaki. Preteklost je torej vse hvale vredna, kako pa je danes? Olimpija je še vedno vodilni klub, množičnosti, predvsem ima močno žensko vrsto, ki je v dokurenosti. Pri moških se položaj Partizan iz Ježice je že pokazal, saj je lani odvez Olimpiji pokal, no lovoriko in dva republiška nadar elita in njeno zaledje ostajata pri Olimpiji: njeni tekmovalci so kar z osmimi člani oziroma članicami, mladinci pa so osvojili tudi državna reprezentanca iz sestavljenega skoraj izključno iz Olimpijinskih igralcev. Najslabše je pri pionirjih, katerim klub lahko nudi trening le enkrat tedensko. SŠD, ki je tembolj potrdil, da SŠD, ki na mnogih ljubljanskih osnovnih šolah obsegajo sekcijo za badminton pod vodstvom nje-

govih članov, klub pa še posebej nudi pomoč v obliki rekvizitov. Zvoniti po alarmu torej še ni treba, toda v sedanjih nemogočih razmerah bo vedno slabše. Povedati je namreč treba, da v takih težavah z vadbenimi prostori klub še nikdar ni bil. Dva treninga tedensko na enem igrišču pri številnem članstvu zadostujeta le za to, da igralci sploh vedo, s katerim športom se ukvarjajo. Igre posamezno so pravi luksus, pa tudi za igranje dvojic je časa in prostora premalo. Tako res ne gre več dalje! Najprej je treba rešiti to vprašanje, da se bo klubsko vodstvo lahko posvetilo vzgoji naraščajaa in da bo trening vrhunskih tekmovalcev, ki sedaj očitno nazadejuje, zadosten, vreden pravega športnika. Za entuziaste v tem klubu bi rešitev tega problema pomenila ogromno, saj so navajeni, da prispevajo pri stroških kluba, pri nakupu opreme in nastopih doma in na tujem. Koristna pridobitev pa bi bil trener (vsaj kondicijski), ki bi poskrbel, da bi igralci še bolj resno prišli za delo in čimprej nadoknadili zamujeno.

Za konec si ogledimo še jakostni lestvici badmintonske zveze Slovenije za leto 1973: Člani: 1. Koprivšek (Jež), 2. Berden (O), 3. Caleta (Jež), 4. inž. D. Pohar, 5. inž. Žorga, 6. Sepeč, 7. Vrhunec, 8. Zore, 9. Zaletel, 10. inž. Pavčič (vsi Olimpija); članice: 1. Krizman, 2. Bohinc, 3. Amf, 4. Zupančič, 5. M. Pohar, 6. Atanasijević, 7. inž. V. Pohar (vse Olimpija), 8. Koprivšek (Jež), 9. Voglar (O), 10. Oreški (Branik).

REGOR BERDEN

KOŠARKARJI TRNOVEGA PRED STARTOM V REPUBLIŠKI LIGI

BOJ ZA OBSTANEK

Košarkarje Trnovega, člane I. A republiške lige, čaka v letošnji sezoni izredno težka naloga. V zelo močni in izenačeni konkurenci bodo igralci trenerja Mihe Lokarja tudi tokrat poskušali zadržati status republiškega ligaša. To jim je namreč v dosedanjih petih letih nepretrganega sodelovanja v tej ligi vedno uspelo. Kako bo pa letos? – Odkar nastopamo v republiški ligi, tako izenačenih ekip še ni bilo, pravi trener Trnovega Miha Lokar. Smo pred zares težko nalogo. Boj za obstanek bo hud in do zadnjega kola ne bo jasno, kdo bo moral zapustiti ligo. Kandidatov bo precej, med njimi tudi mi, saj so ekipe, kot so Maribor, Beti, Vrhnika, Novoteks, Triglav in Fructal objektivno boljše od nas. Poleg tega pa se iz II. lige vrača tudi celjska Kovinotehna, ki je vsekakor najresnejši kandidat za prvo mesto.

Do sedaj ste vedno uspešno končali prvenstvo? – Da. V posameznih sezonah smo igrali bolj ali manj uspešno, vedno pa smo pristali na takšnem mestu, ki nam je zagotavljalo še nadaljnje sodelovanje v ligi, čeprav nam je že večkrat grozil izpad.

V pripravljani dobi so igralci Trnovega redno, dvakrat tedensko trenirali v prostornih TVD Partizan Trnovo, posamezni igralci, predvsem mlajši pa so vadili tudi sami. Po besedah trenerja Lokarja so igralci dobro pripravljene za težke boje v republiški ligi, kar pa naj bi pokazali že prvi rezultati... In kako je z igralci? – Z izjemo Šagerja, ki je prestopil k Trnovčanom iz Ilirije, Borisa Slapnika, ki se je vrnil iz JLA in nekaterih mladincev, bodo v glavnem igrali vsi, ki so nastopali tudi v prejšnjem prvenstvu. Torej: Koren, Lenard,

Bojan Slapnik, Boris Slapnik, Vavpetič, Martinčič, Matičetov, Breškvar, Šager, Avsenik, Šturm, Gručen, Mandelj, Možina in Zupančič.

V prvi peterki bodo po vsej verjetnosti igrali: Koren, Bojan Slapnik, Matičetov, Lenard in Šager, priljubljen pa bodo med prvenstvom dobili tudi ostali igralci, seveda odvisno od njihove trenutne forme.

Poglejmo razpored tekem košarkarjev Trnovega za to sezono:

- I. kolo (20. 4.) – Maries: Trnovo, II. kolo (27. 4.) – Trnovo: Lesonit (Kovinotehna), III. kolo (8. 5.) – Beti: Trnovo, IV. kolo (11. 5.) – TRnovo: Fructal, V. kolo (18. 5.) Novoteks: Trnovo, VI. kolo (25. 5.) – Trnovo: Vrhnika, VII. kolo (1. 6.) – Branik: Trnovo, VIII. kolo (5. 6.) – Radenska: Trnovo, IX. kolo (8. 6.) – Trnovo: Prule, X. kolo (15. 6.) – Triglav: Trnovo, XI. kolo (22. 6.) – Trnovo: ŽKK Maribor. NIKO ŠOŠTARIČ

USPEH NA VITRANCU

Na pobočjih Vitranca se je 17. marca pomerilo na tradicionalnem, tokrat že petem sindikalnem prvenstvu Ljubljane v veleslalomu, več kot 700 smučarjev iz številnih ljubljanskih delovnih organizacij, med njimi tudi iz inštituta Jožef Stefan. Med ženskami v skupini od 26 do 35 let je Pelanova (Inštitut Jožef Stefan) osvojila odlično tretje mesto, med moškimi v starostni skupini od 25 do 30 let pa je njen delovni tovariš Mavko bil še boljši, drugi.

NOGOMET:

Kljub optimističnim napovedim so nogometaši Mercatorja izredno slabo startali v nadaljevanju prvenstva II. zvezne lige. Po treh zaporednih porazih, doma z Leotarjem (1:2), v gosteh pa s Famosom (2:3) in N. Sadom (0:2), so „beli“ z Viča prvo spomladansko zmago zabeležili šele v četrtem kolu, ko so premagali Iskro (1:0). Peti in šesti nastop nogometišev Mercatorja pa zopet ni bil uspešen. Poraza, v gosteh z Igmanom (0:2) ter doma s Karlovcem (1:2), sta ljubljancem potisnila na sam rep prvenstvene lestvice. V nadaljnjih štirih kolih se bodo igralci Mercatorja pomerili z Reko in Crveno doma ter Šibenikom in Dinamom iz Pančeva v gosteh.

ROKOMET:

V prvem kolu spomladanskega dela prvenstva v ljubljanski rokometni coni so igralci Mokerca premagali ekipo Brežic z rezultatom 20:14 (9:6) in tako še vedno zavzemajo drugo mesto na prvenstveni lestvici z dvema točkama zaostanka za vodečim Šeširjem.

NAMIZNI TENIS

Ženska vrsta Olimpije, ki nastopa v zvezni namiznoteniški ligi, je po porazih doma z ekipama Šente in Proleterja iz Coke (obakrat 3:5), po vsej verjetnosti izgubila vse izgledove za osvojitve prvga mesta. Z izjemo Eve Jeler, ki je res igrala v reprezentanci, sta povsem razočarali Sonja Verstovšek in Zina Martince (predvsem prva), ki sta igrali precej pod svojimi zmoglostmi. Moška vrsta (Vecko, U. Rak in Mikeln) je v drugem kolu zvezne lige gostovala v Zemunu, kjer je premagala istoimensko moštvo s 5:2 ter v Beogradu, kjer je izgubila z domačim Partizanom – 3:5. Po več kot enomesečni pavzi zaradi evropskega prvenstva se bo tekmovanje v zvezni ligi nadaljevalo šele 20. in 21. aprila. Ženska vrsta bo igrala v gosteh z Vojvodino in

Športne vesti

Partizanom, moška pa prav tako v gosteh – v Zagrebu, kjer bo nastopila proti Rudešu in Vjesniku. Na mladinskem republiškem namiznoteniškem turnirju, ki je bil v Mariboru, so igralci in igralk Olimpije imeli precej uspeha. Pri mladincih je Bojan Rak osvojil prvo mesto, prav tako so najvišji naslov v ekipni konkurenci osvojili mladinci (B. Rak, Čadež, Širčelj), mladinke (D. Jeler, Žorž in Čadež) pa so bile druge.

KOŠARKA

Končano je tekmovanje mlajših pionirjev osnovnih šol občine Vič-Rudnik v košarki. Nastopilo je sedem moštev, ki so bila razdeljena v dve skupini. Iz vsake skupine sta se po dve ekipi uvrstili v finalni del tekmoovanja. Rezultati finala: Osn. šola Polhov gradec – osn. šola Brezovica 44:10; osn. šola Trnovo: osn. šola Oskar Kovačič 24:27; osn. šola Brezovica: osn. šola Trnovo 21:13; osn. šola Oskar Kovačič: osn. šola Polhov Gradec 12:19; osn. šola Brezovica: osn. šola Oskar Kovačič 12:14; osn. šola Trnovo: osn. šola Polhov Gradec 21:19.

Končni vrstni red: 1. osn. šola Polhov Gradec, 2. osn. šola Oskar Kovačič, 3. osn. šola Brezovica, 4. osn. šola Trnovo.

N. S.

ŠAH

Letošnjega sindikalnega moštvenega prvenstva Ljubljane v šahu se je udeležilo rekordno število članov delovnih skupnosti iz vseh občin. Iz vsike občine sta na prvenstvu sodelovali samo dve moštvi, in sicer ekipa Elektropjekta in moštvo Komunalnega podjetja Vič. V izredno močni konkurenci se je v 2. ligi Elektropjekt uvrstil v samo sredino, manj uspeha pa so imeli igralci Komunalnega podjetja Vič, ki so tekmovali v peti A ligi.

I. V.

Kdaj ureditev komunalnega vprašanja na Brdu?

Če se kdorkoli napoti peš po cesti iz središča Brda proti domu Bokalci, si bo nemalo zatikal nos, da bi ne zaužil neznesnega smrada, ki izpuheta iz odtočnih kanalov ob cesti. Posebno oster vonj se širi poleti. Vzrok je „znamenita“ kanalizacija, ki se odteka v „odtočne kanale ob cesti, da bi kasneje nastopila v skupen pohod in prerasla v veletoč, ki se izliva v „dolino“.

Baje so že v rimskih časih skrbeli za to vrsto higijene, tako da bi bil pravilen sklep, da je sanitarna higiena na Brdu danes, pred časom rimskih imperatorjev.

Na vsakem zboru občanov se sprejme sklep, da se to mora urediti, krajevna skupnost Brdo pošilja vloge sem ter tja, toda v e je kot bob ob steno. Naši dišeči izločki se pač svobodno pretakajo po kanalih in prav nihče jih ne ovira. Skoraj ne moremo verjeti, da se danes, „o govorimo o napredku naše samoupravne družbe, povisanju našega družbenega standarda, na tem delu Ljubljana še dogaja kaj takega. Da sploh ne govorimo o nevarnosti zastupitve talne vode na tem območju, kjer imajo svoj lastni vodovod, kajti to je morda malenkost v primeri z bolj konkretnimi nevarnostmi. To je namreč igra otrok. Kdo bi le mogel popolnoma preprečiti našim malim otročičem, da bi se ne igrali raznih mlincov in jezov ob taki obilici smrdeče tekočine, ki tako svobodno in nezavarovano teče po cesti.

Tukajšnje prebivalce boli, da se to dogaja na Brdu, kraju z zgodovinsko tradicijo (saj je bila vas v drugi svetovni vojni od okupatorja požgana).

Pri tem pa upravičeno z zavistjo zrejo na novo naselje za prehranbenim centrom na Brdu, kjer rastejo prelepe hiše, z asfaltiranimi ulicami, s še lepšo razsvetljavo, o kakšnem smradu pa sploh ni ne duha ne sluha.

FRANC KUNOVAR

NESPREJEMLJIV PREDLOG

V „Naši komuni“ št. 2-3 je objavil tovariš Ciril Stanič „Predlog za novo rešitev Ceste na Rožnik“. Po njegovi varianti naj bi se zaprla pot od vile Marje Vere do gostilne „Tikveš“ za ves avtomobilski promet. V idlični dolinici pa predlaga celo ureditev parkirišča in obračališča za avtomobile. S takšno rešitvijo naj bi se ves avtomobilski promet preselil na razrto in od avtomobilov razbičano Kikljevo ulico, kjer naj bi se podvojil nemir, ropot in smrad. Pisec članka tudi ni seznanjen s preimenovanjem bivše Čadove ulice v Kikljevo ter ponuja zelo star načrt predmestja.

Medtem ko imajo sprehajalci do trim steze, ki vodi pri vili Marje Vere na desno v gozd in ne proti gostilni, lepo idlično pot skozi zelenje, pa se dušijo sprehajalci po Kikljevi ulici v prahu in smradu, predno pridejo do gozda. Frekvenca pešev, predvsem družin z majhnimi otroki, na Kikljevi ulici ni prav nič

manjša kot na nasprotni strani, pač pa obstaja večja nevarnost za pešce. Brezobzirnost mnogih alkoholiziranih avtomobilistov presega včasih vse meje. Vsake pol minute drvi po Kikljevi ulici avto, kar zlasti v poletnih mesecih dviga neznošen prah, ki večkrat skriva dolino tako, da se ne vidi z enega konca na drugega. Skropljenje ulice je nezadostno, posipanje s peskom pomanjkljivo in ga avtomobili zmečejo na vse strani v nekaj dneh. Pomladanska zmrzal dviga cesto zaradi ilovnate podlage in bi asfaltiranje ceste zahtevalo temeljito podlago z velikimi stroški, za kar verjetno ni denarja.

Da bi vsaj do neke mere ublažili neznošno stanje, bi bilo treba omejiti hitrost vožnj na absolutni minimum, o čemer naj odločajo prometni strokovnjaki. Za vzdrževanje ceste naj bi se uvedla parkirna. Za parkirišče je dovolj prostora za samo gostilno in stroški za zgraditev bi bili hitro povrnjeni. S tem bi nastal tudi red na cestah pred gostilno, saj so avtomobili razmetani vse križem krašem, včasih visoko v klanc proti Rožniku.

Smatram, da prelog tov. Staniča ni sprejemljiv glede parkirišča kot tudi glede ukinitve prometa na Cesti na Rožnik. To, kar sem doslej navedel, pa ni glavni problem Kikljeve ulice in sploh celotne problematike iz zdravstvenega vidika.

V poletni vročini, ko presahnejo studenci, ostane v odtočnem kanalu smrdljiva brozga, ki prihaja iz „potočka“ za gostilno v glavni cestni kanal. Ker je do tega voda čista, ni težko ugotoviti, od kod prihaja siva brozga. Ko sem s strgalom potegnil po kanalu, se je odluščila cca. 3-4 cm debela plast smrdljive sluzi, ki v poletni vročini lahko postane izvor nevarne epidemije za vso bližnjo in daljno okolico. Sluz pa se vleče po celi dolžini obcestnega kanala do vtoka v glavno kanalizacijo in je tudi ob največjih nalivih voda ne izpere.

Na zadnjem sestanku krajevne skupnosti in v razdeljenem programu bodočih investicij je sicer predvidena kanalizacija jarka — žal brez denarja. Dovoljujem pa si vprašati, kdo bo odgovoren, če bi prišlo do epidemije? Zato predlagam, naj se o tem vprašanju čimprej in temeljito razmisli. Zlasti naj se razmisli tudi o tem, komu se poveri ureditev kanalizacije, kajti enkrat so že razbili prvotno položeno betonska korita in jih nadomestili s sedanjimi širšimi, pa kot vidimo, so bili povzročeni samo veliki stroški brez pravega rezultata.

Navedel sem dovolj tehtne razloge za vsaj delno rešitev problema Kikljeve ulice, stvar prometnih strokovnjakov in zdravstveno-inšpekcijske službe je, da zadevo uredijo na čimboljši in hiter način za varnost in zdravje vsega prebivalstva, ki uporablja Kikljevo ulico.

JUSTIN JOŽE KIKLJEVA 7

NEREŠENI KOMUNALNI PROBLEMI V ROŽNI DOLINI

Kot občan sem dolžan opozoriti pristojne dejavnike na enega od nerešenih problemov odvajanja odpadka in meteorne vode na predelu med Jamnikar-

jevo ulico in Glinščico v Rožni dolini. Ta predel je legalno precej gosto naseljen, vendar kompleksne ureditve kanalizacijskega omrežja nima. Odvajanje odpadnih vod rešujejo nekateri z direktnim odpustom v Glinščico, drugi z črnimi priključki na meteorni kanal, če le v bližini obstaja, tretji pa z hišno čistilno napravo, za katere pa je znano, da so neracionalne in kjer so nezadostno vzdrževane, tudi neučinkovite. Navedene pomanjkljivosti so sanitarnim inšpektorjem verjetno že poznane, njihovo administrativno ukrepanje bi moralo biti usmerjeno v nujno potrebno izgradnjo kanalizacije, oziroma vključevanje eksistentnih stanovanjskih hiš v sistem kanalizacije bližnjega novozgrajenega naselja.

V letih 1966-1968 je bilo ob Jamnikarjevi ulici zgrajeno naselje vrstnih hišic, leta 1970 pa je bila zaradi Biotehnične fakultete rekonstruirana in asfaltirana Jamnikarjeva ulica. Obe gradnji bi morali praviloma vključiti tudi problem odvodnjavanja na drugi strani Jamnikarjeve ulice obstoječih stanovanjskih zgradb. Pomanjkanje sredstev ne bi smelo biti odločilni faktor pri reševanju takih problemov.

Posebej bi omenil še Predjamsko ulico. Stanovalci kanalizacijskega prispevka ne plačujejo, vendar bi se ta lahko akumuliral v sredstva za izgradnjo potrebne kanalizacije. Tako slutimo, da te še dolgo ne bo, posebno še, ker je tudi ni v srednje-

ročnem programu komunalnega podjetja „Kanalizacije“. Izgradnjo zadržuje pomanjkanje finančnih sredstev.

Tudi odvodnjavanje meteorne vode v Predjamski ulici ni urejeno. Problem se pojavlja vselej, ko pade večja količina dežja oziroma spomladi, ko sneg kopni. Na cesti ter dvoriščih se zadržuje voda in tako ogroža imetje prebivalcev. V projektu rekonstrukcije Jamnikarjeve s strani občine je bilo s projektom „Kanalizacije“ pravilno urejeno tudi odvodnjavanje meteorne vode po Predjamski ulici, s skupnim iztokom v Glinščico. Izvedeno pa je bilo po sosednji ulici, ki je že imela sicer manjši meteorni kanal.

Izgradnjo meteornega kanala po Predjamski ulici bi morala občina nujno rešiti že naslednje leto, ko bo Vodna skupnost Ljubljana-Sava v tem delu regulirala Glinščico. Približno 100 m dolgi kanal ne bi zahteval prevelikih stroškov, vsaj delno pa bi ublažil neurejeno odvodnjavanje.

Na koncu bi omenil ugotovitve, da spada problem odvodnjavanja odpadka v širši kompleks onesnaženosti človekovega okolja in pridobiva družbeno veljavo oz. višjo stopnjo nujnosti, posebno v zadnjem času. Treba je postopoma, sistematično ter z vlaganjem večjih sredstev reševati te probleme, s tem pa zagotoviti normalno bivanje človeka v okolju.

ALOJZ ČEPON

PIJAVA GORICA IMA VODOVOD

Po treh letih gradnje so tudi Pijavčani dobili svoj vodovod. Prvi osnutki zanj so bili napravljivi že leta 1951, vendar so bila takrat sredstva le pobrana, denar nakazan, do gradnje pa ni prišlo, čeprav je bilo že tudi trasirano. Leta 1965 je bila zgrajena cesta Škofljica-Kočevo. Pri takem prometu kot se odvija po tej cesti, je bila izgradnja vodovoda nujna, kajti vaški vodnjaki so bili higiensko neuporabni. Poleg tega tudi kurjava z premogom in nafto oziroma oljem ni prinesla napredka v odlaganju saj na strehah hiš.

Zahvala, da se je gradnja po tolikih letih le začela, velja v veliki meri sedaj že pokojnemu tovarišu Knepe Alojziju — očetu vodovodov občine Vič-Rudnik, ki je dal predlog za gradnjo občinski skupščini. Zahvala, da se je vodovod dogradil, pa gre v prvi vrsti zelo prizadevnemu predsedniku Vodovodne skupnosti Bolha Francu in tajniku Jankoviču Antonu, nato pa sledijo vsi marljivi vaščani, ki so si največ z lastnimi rokami izboljšali svoj življenjski standard. Vsakega člana Vodovodne skupnosti je vodovod stal 4805 din in sicer 500 din in dvesto sedemdesetdeset prostovoljnih delovnih ur. Tridesetdeset članov, kolikor jih šteje skupnost, je opravilo 18.088 ur. Vrednost dela vaščanov in njihovih prispevkov znaša 303.320 din. Od občinske skupščine so dobili 254.000 din, na vsakega člana 4200 din. Skupni stroški gradnje tako znašajo 557.320 din. Predvidena dela, ki jih je treba še opraviti, pa znašajo 255 ur ali okoli pol stotarka milijona. Izravnavati je treba teren okrog rezervoarja, ga posejati s travo ter urediti nekaj jaskov. Med nepredvidene stroške pa spada 3877,95 din, ki jih bo morala Vodovodna skupnost plačati za kloriranje vode, čeprav vaščani še do danes ne vedo, od kod taka vsota.

Cena za kub. m vode je bila v začetku delovanja vodovoda (od 13. 1. 1973) 1,50 din, sedaj pa se je podražila na 2,50 din. Podražitev je bila nujna, ker je bilo pri prejšnji ceni okrog 300 din primanjkljaja na mesec, poleg tega mora ostati nekaj denarja za amortizacijo oziroma nepredvidene stroške, kot je bilo kloriranje. Cena za tuje odjemalce pa je 5 din. Cena vode je tako visoka tudi zato, ker ima veliko članov plačane priključke, vode pa ne rabijo, ker še ne živijo v novih hišah. Pavšal pri novogradnji do podstrehe pa znaša 100 din.

Na zadnjem občnem zboru Vodovodne skupnosti je bila določena tudi cena za nov priključek. Soglasno je bil sprejet sklep, da je cena za tiste proslilce, ki se na novo priselijo oziroma gradijo 500 kg težak vol po dnevni ceni na dan priključka. Za tiste proslilce, ki pa bi lahko dobili priključek že ob gradnji vodovoda, pa ga iz različnih vzrokov niso hoteli, pa je za ceno postavljen 750 kg težak vol, ker so ravno ti krivi, da je voda tako draga, ker se cena vzdrževanja ne dvigne s številom odjemalcev.

Z dograditvijo vodovoda so vaščani slavili novo delovno zmago, ki vsekakor ni zadnja, saj si vaščani želijo modernizirati vas in vpeljati vanjo kanček moderne tehnike, kar so dokazali že z novim transformatorjem in rekonstrukcijo električne napeljave, saj stara napeljava ne bi bila kos močnim črpalkam, ki poganjajo vodo od zajetja do rezervoarja.

MINKA SKUBIC

Končno so očistili smetišče v Staretovi ulici v Trnovem. Kopica nesnage je bila Krajevni skupnosti Trnovo že v pravo sramoto. Upajmo, da bodo nove opozorilne table učinkovitejše. Foto: Borut Lukar

Varujmo naše okolje!

Varstvo človekovega okolja postaja vse bolj pomembno. Vsi delovni ljudje in vsi občani moramo varovati naše okolje, urejati naselja in smotno gospodariti s prostorom, da zagotovimo osnovne pogoje za zdravo življenje nas samih in naših otrok, pa tudi za nadaljnji skladni razvoj vseh območij naše občine in širše Ljubljane.

Tako občina kot tudi organizacije združenega dela morajo skrbeti za varstvo okolja in pomagati pri preprečevanju zdravju škodljivih posledic, ki nastanejo v proizvodnji, potrošnji in prometu. Ker do sedaj nismo kaj prida skrbeli za smotrnejšo ureditev našega ozjega in širšega okolja v naši občini, smo ustanovili „štab“, komisijo za ureditev okolja v naši občini pri svetu za zdravstvo, ki si je zadal kratkoročni in enoletni program organiziranih akcij. Zlasti želi doseči boljše ureditev hiš, dvorišč, naselij in zelenic, pa tudi odpraviti brezbrizen odnos do širšega okolja.

Poziv vsem občanom!

Kot svojo prvo akcijo bo v dneh od 13. do 17. maja organiziral veliko akcijo čiščenja, o kateri boste prejeli še podrobna pojasnila in navodila na domove, seveda v sodelovanju z vsemi občinskimi družbenopolitičnimi dejavniki, temeljnimi organizacijami združenega dela, zlasti pa s pomočjo Rdečega križa in krajevnih skupnosti.

Že danes prosimo vse občane, tako v mestnih kot v izvenmestnih krajevnih skupnostih, da si vzamejo v prvomajskih praznikih nekaj časa in pospravijo podstrehe, stanovanja, hodnike, veže, kleti in drvarnice ter dvorišča. V akciji bomo namreč pobirali ločeno papir in krpe, steklo, odpadno železo in pločevino. 30. maja bo posebej potekala akcija rdečega križa za zbiranje stare obleke in obutve. Jeseni pa predvidevamo poleg pobiranja prej naštetih odpadkov tudi istočasno zbiralo akcijo za staro pohištvo in les. Vse ostanke gradbenega materiala in podobno pa so itak dolžni sproti pospravljati neposredni koristniki sami.

Morebitni dobiček bomo porabili za zdravstveno vzgojo na dejavnost.

POŽAR ZARADI SMETI

Na odlagališču Komunalnega podjetja Snaga na Cesti dveh cesarjev 19. III. spet vnelo. Požar se je iz smetišča razširil na suho travo in med njimi in uničil precejšnje površine barjanske pokrajine. Rahel veter, ki je pilil pospeševal goreenje, da se je nanagroma širilo v okolico. Dim gorečih odpadkov in kemikalij je bilo čutili prav do ceste v Mestni log in do začrtih Opearske ceste. Sprva so gasilci gasili le z gasilnimi metlami, pozneje pa so morali priključiti tudi cisterno.

Ob tem nastaja pogosto odprto vprašanje, kdaj bomo v naši občini sodobno urejeno deponijo, ki bo onemogočala pogoste požare in neznošen smrad, ki se širi po okolici?

vidne uspehe. Ogenj je bitko počasi, toda zagotovo izgubljal. Boj z ognjem trajal dobro uro, potem pa je ostalo pogorišče. Oblak dima in saj, ki so podobni atomski gobi, ni bilo več, zublji ognja so zginili, ostali pa so ostali tramovi strehe, uničena notranost in pepel. Ogenj je požrl ogromno. Gasilci so rešili ogromno, vendar vsega niso uspeli. Pri reševanju sta bila dva gasilca poškodovana in le požrtvovalnosti teh smrtnih sovražnikov ognja hvala, da ni bilo še huje oziroma sploh uničujoče.

Kakšno škodo je povzročila malomarnost mladoletnice? Škoda je okoli 1,5 milijona. Žimnica je prijavila škodo v višini 1,1 milijona, tisočakov pa je škoda pri Tobačni tovarni. Tej tovarni je namreč zgoraj skladišče kartic za IBM in drug pisarniški material. Glavno škodo je utrpela Žimnica, katere celotni prostori so popolnoma uničeni.

Mladoletnica bo seveda zaradi svoje malomarnosti sedla pred sodišče in tam lahko naprej pojasnjevala in tudi kadila po mili volji. V razgovoru je priznala, da je vedela, da se kaditi ne sme, vendar je to kljub temu storila. Torej je slo očitno za zavestno malomarnost. Na napako, ki jo je storila, bo opozorilo sodišče s svojo kaznijo, ki jo nedvomno povsem zasluži, saj je bila povsod nameščeni napisi, ki so opozarjali na nevarnost požara in na povod kajenja, pa tudi vsi varnostni ukrepi so bili storjeni. Če bi vsa mladoletnica upoštevala, danes ne bi bil edini ostanek Žimnice ožgan skladišče gum podjetja Volan. Ker je to skladišče povsem poleg, so si gasilci prizadevali očistiti ga, saj je v njem okoli tri tone gum, kar bi govorilo kot bakla. Vse to čuvanje je gasilec lepo uspevalo.

In kako poteka sedaj proizvodnja v Žimnici? Trenutno so jo organizirali na več krajih, v glavnem pa v enem svojih skladišč. Obenem pa so zavod valnico zaprosili za plačilo škode oziroma nove prostore, saj so imeli zavarovano. Požar v Žimnici pa je ponovno resno opozorilo, da to kaj takšno povzroči malomarnost in neresnost.

MILOVAN DIMITROV

»Žimnica« v plamenih

MALOMARNOST IN NERESNOST MLADOLETNICE STA BILA VZROKA ZA 1,5-MILIJONSKO ŠKODO

Gasilske sirene so presunljivo zavijale in prve dni aprila najavljale začetek konca stavbe podjetja Žimnica. Nizko zgradbeno v samem centru mesta so požarili veliki zublji in se obenem že preteče „ozirali“ za novimi žrtvami. Ogromni oblaki dima, ki se se dvigali iz stavbe, so dajali slutiti precejšnjo katastrofo, od daleč pa se je sploh vse zdelo grozljivo. Tisti, ki so gledali iz centra, so bili prepričani, da gori Tobačna tovarna, opazovalci s Tržaške so bili v strahu za novo Ljubljansko banko, tisti z Rudnika pa so mislili, da gori občinska skupščina. Vse te domneve pa so povzročale kaj neprijetne občutke, posebej še ker so bili oblaki dima in saj vedno večji in vedno višji. Medtem pa se je odigravala drama tega malega 46-članskega kolektiva.

Kje je pravzaprav Žimnica oziroma bolje kje je bila, ve prav malo ljudi, saj menijo, da je to še vedno Tobačna tovarna. Prostor tega majhnega podjetja so namreč v prostorih nekdanje Tobačne tovarne, v nizki pritlični stavbi med Tobačno tovarno, skladiščem Volana in Zavodom za avtomatizacijo v Tobačni ulici. Zaradi neposredne bližine vseh teh objektov je bila zaskrbljenost vseh še večja.

Kako se je zadeva pravzaprav začela? Začelo se je s prihodom mladoletnega, še ne 17 let starega dekleta v delavnico. Dekle, ki je bilo zaposleno komaj mesec dni, je prišlo v drug obrat, ko je delala in si prižigala cigareto. Očitno ni jemala resno opozorilo, da je kajenje v tem podjetju sploh zelo nevarna reč, saj razpolagajo s celo vrsto zelo vnetljivih snovi. Tega opozorila se menda tudi starejši delavci niso posebej držali, vendar so oni znali paziti, mladoletnica pa ne. Malo pred 13. uro 2. aprila se je drama začela. Ali je mladoletnica padla iz rok vžigalica ali cigaretni ogorek, to ni znano. Znano je le, da so bile posledice tega vidne v hipu. Do eksplozije sicer ni prišlo, vendar je takoj začela goreti iprem masa in plastika. V pripravi dela kot se je imenoval te obrat so uporabljali lepilo za lepljenje naslanjačev. To poliestersko lepilo, imenovano teol je delno hlapljivo in lahkovnetljivo. Tako je dovolj le malenkostna iskrica in nesreča je tu. Ta malenkostna iskrica pa je bila podana z ogorkom ali vžigalico. Ko je lepilo začelo goreti, so skušali zadevo rešiti kar delavci sami. Gorečo maso so odnesli iz prostora, vendar le do sosednjega, kjer se je masa polila iz izzvala požar. Pri tem se je poškodoval eden izmed zaposlenih delavcev. Ogenj je imel potem delo, saj je lahko kar izbiral med zelo, srednje in manj vnetljivimi snovmi. Vse je gorelo bolj kot bakla in sami delavci niso mogli več kaj dosti pomagati.

Delavci so takoj obvestili gasilce in tako je tudi dežurna brigada ljubljanskih gasilcev vedela za požar že dve minuti po začetku. Delavci so v tem času skušali rešiti, kar se rešiti da. Odnášali so pohištvo, material in druge stvari, ki jih je bilo mogoče odnesti. Se celo vrata so odnesli. Kljub temu pa je večina inventarja končala v ognju. Čudes namreč ni bilo mogoče narediti. Delavec, ki se je poškodoval pri požaru, pa je bil medtem odpeljan v bolnišnico z opeklinami tretje stopnje in je še sedaj v bolnišnici.

Gasilska brigada Ljubljane je skušala narediti čim več. Prvotnemu prvemu avtomobilu se jih je pridružilo še večje število. 32 poklicnih gasilcev se je borilo z ognjem. Levji delež zatiranja požara pa so nosili tudi prostovoljni gasilci. Ti so bili kljub oddaljenosti od požara in dejstvu, da so prostovoljno društvo, izredno hitro na kraju požara. Njih hitrost je resnično občudovanja vredna. Ta prostovoljna društva, ki so prihajala na pomoč, so prišla z Barja, Viča, Kozarij, Trnovega, Brezovice, Brda, Vnanjih gor, Drenovega griča, iz Tobačne tovarne in Ilirije. Gasilci so si izredno prizadevali in dosegli tudi

S skupnimi močmi so zbrani gasilci v dobri uri uspeli pogasiti požar. (Foto: UJV Ljubljana)